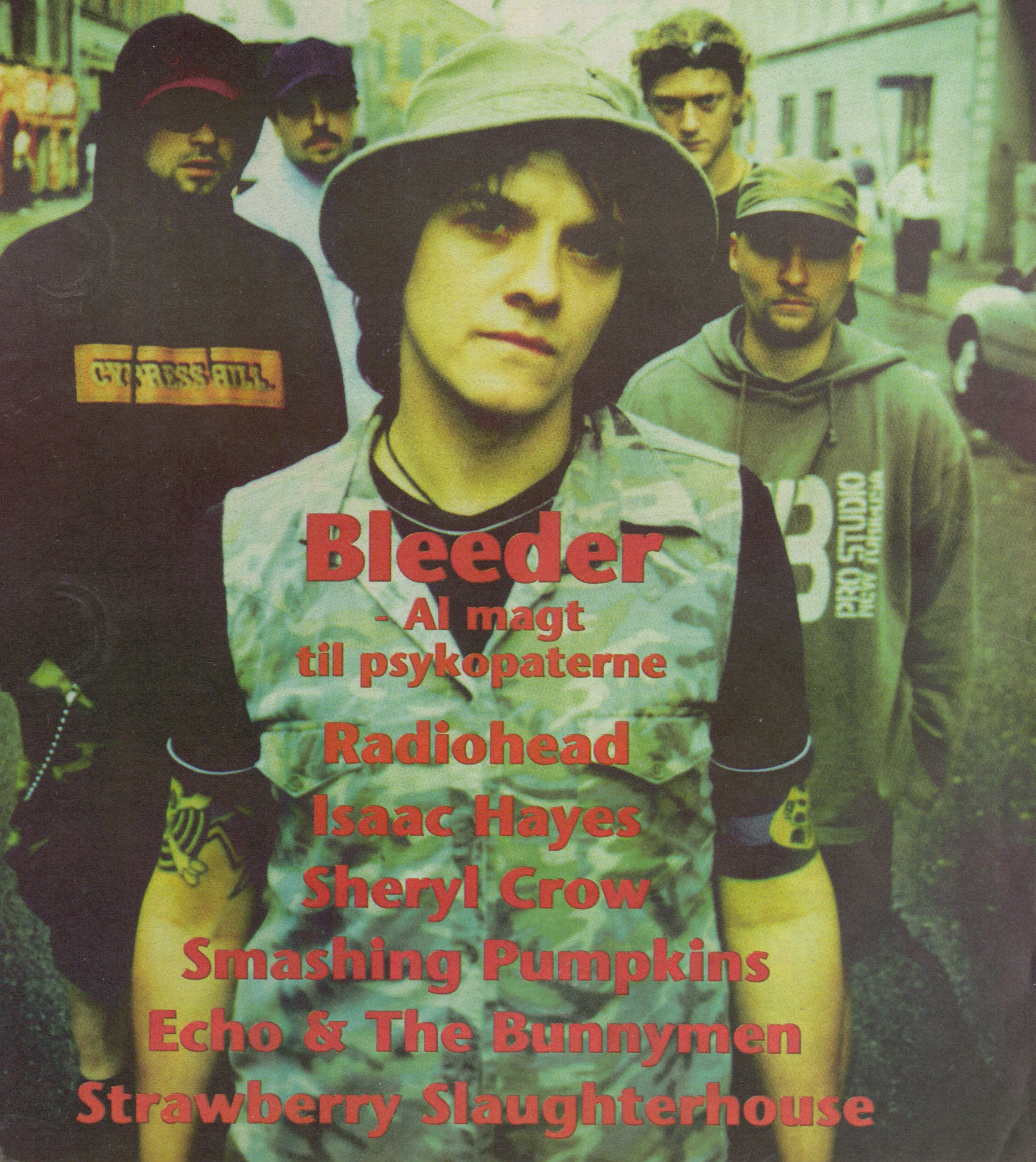

G.A.F.F.A.

#8 - august 1997 - GRATIS

Bleeder
- Al magt
til psykopaterne

Radiohead
Isaac Hayes
Sheryl Crow

Smashing Pumpkins
Echo & The Bunnymen
Strawberry Slaughterhouse

FEATURING NEW RECORDINGS FROM

THE SMASHIN

BONE THUGS-

R. KELLY JE

GOO GOO DOL

AND MORE

INSPIRED BY THE "BATMAN & ROBIN" MOTION PICTURE

IN STORES NOW

S PUMPKINS N-HARMONY VEL R.E.M. S

BATMAN

EXECUTIVE ALBUM PRODUCERS: DANNY BRAMSON AND GARY LE MEL

Warner Bros. Entertainment © 1997 Warner Bros. Records Inc. All rights reserved. Warner Bros. Entertainment is the property of DC Comics Group. All other trademarks are the property of their respective owners.

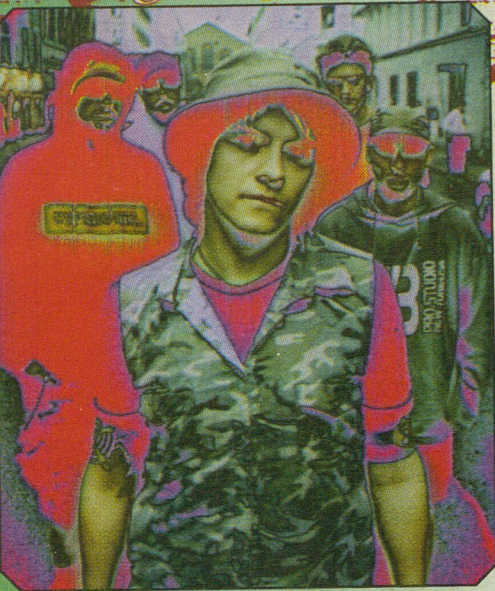

Foto: Sandra Greig

Peters Leder

UDGIVER
FORENINGEN
MUSIKMAGASINET
GAFFA
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97
E-mail: gaffa@gaffa.dk
Web: www.gaffa.dk

ANSV. REDAKTØR:
PETER RAMSDAL

ANNONCECHEF:
OLE HYKKELBERG
TEL.: 86 12 98 99

ADMINISTRATION:
ROBERT SVANE

ABONNEMENT:
ROBERT SVANE

MARKETINGCHEF:
ROBERT BORGES

ART DIRECTION:
JESPER BIRK
@ BUDDHA GRAPHIX

KALENDER:
MALENE MOGENSEN

PLAKATCHEF:
KALLE BREMER

GAFFER:
MIKKEL & JONAS

SKRIBENTER:
KÅRE GADE
NILS HARBO
MORTEN BAGAL
JAN OPSTRUP POULSEN
PETER STUDSTRUP
JESPER SKAANING
FINN P. MADSEN
PALLE SCHULTZ
MARTIN ROBERT NIELSEN
MORTEN BUSCHMANN
ULRICH LAURIDSEN
CARSTEN HELLER
OLE HOFF-LUND
MIA POLLMANN
MARK LEWIS
KASPER SIMONSEN
RENÉ THALUND
HENRIK TUXEN
KELD RUD NIELSEN
JACOB DOMINO
MICHAEL C.U.P. RASMUSSEN
LARS NIELSEN
PETER WIDMER

FOTOGRAFER:
SANDRA GREIG
STEEN TRONSGAARD
LARS BLACKMORE
MORTEN LARSEN
KLAUS THYMANN
PER HOUBY

TRYK:
FRANZEN OFFSET

OPLAG:
70.000 EKSEMPLARER

ABONNEMENT:
150,- KR. FOR 12 NUMRE
INDBETALES PÅ GIRO
4 37 68 97.

DEADLINES:
REDAKTIONELT: 18.08.97
KALENDER: 20.08.97
ANNONCER: 20.08.97

INDHOLD:

- G-nyt** 6
-Fast news
- Sheryl Crow** 10
-Serious syngesild
- Tanya Donnelly** 11
-No more bellyache
- Smashing Pumpkins** 12
-Hello Henrik, this is D'arcy
- Straws** 14
-Jordbær, strå, hvad er historien?
- Radiohead** 16
-Mellembølger i håret og radiopine
- Echo and the Bunnymen** 18
-Et Echo ind i 90'erne
- Primus** 19
-Så køb dog det komfur!
- Bleeder** 20
-Bløder igennem
- Supergrass** 22
-Humørbomber mod de prætenciøse
- Hip Hop & Metal** 24
-Spalter
- Isaac Hayes** 22
-Shaft
- Danze & Upload** 28
-Sprækkerne
- Anmeldelser** 30
-Ja, vi har hørt den nye med...
- Båndsalat** 35
-Buffet med Nils
- Kalenderen** 36
-Wuz'up'doc?

Forvrøvlet 60'er nostalgi

Rocken er død. Denne bevidst provokerende sætning stammer fra bogen *Rocken ruller og raller*, der udkom i begyndelsen af sommeren, og som er skrevet af Johannes Andersen, der er lektor i samfundsvidenskab på Aalborg Universitetscenter.

Johannes Andersen uddyber den opsigtsvækkende sætning med, at den skal forstås på den måde, at rocken stort set er uden betydning for tid og sted. At den ikke sætter andet på spil en salgstal og lommepege. Han skriver, at rigtig rockmusik skal åbne for meninger, spørgsmål, betydninger, følelser og fornemmelser...men det er noget, der sker alt for sjældent i dag, mener Johannes Jørgensen.

Hvorimod rockmusikken i 60'erne, ifølge Andersen, var katalysator for en grundlæggende samfundsforandring, og virkelig satte noget på spil.

I 90'erne handler det, ifølge Andersen, blot om, hvor mange plader der er solgt, og resultatet er derfor, at rockmusikken for det meste er ligegyldig. Den flytter ikke noget hos dem, der lytter til den. Almindelig solid rockmusik med direkte forbindelse til tid og rum, dvs. musik for en generation eller en bestemt social gruppe findes ikke mere, skriver Johannes Andersen.

Det er en totalt sludrende konklusion, og det eneste den siger noget om er, at Johannes Andersen er blevet lidt op i årene og har fået Bjarne Riis-hår.

For *selvfølgelig* findes der også i dag almindelig solid rockmusik for en generation eller en bestemt social gruppe. Det er blot ikke Bob Dylan, som åbnede uanede muligheder for nye vinkler på Johannes Andersens tilværelse, eller Hendrix, uden hvem, der var mange, der aldrig havde fundet ud af, hvem de i virkeligheden var, sådan *inderst* inde, som Johannes Andersen skriver.

Senere hen har det blot været navne som Joy Division i slutningen af halvfjserne, The Smiths i midten af firserne eller Nirvana i begyndelsen af halvfemserne, der har fået folk til at finde ud af, hvem de er, sådan *inderst* inde.

Desuden overdriver Johannes Andersen musikkens betydning i 60'erne, når han skriver, at den var katalysator for en grundlæggende samfundsforandring. Musikken vil altid afspejle den tid, den er skabt i, og ikke omvendt. Sådan var det dengang, og sådan er det også i dag.

Selvfølgelig skal rockmusik åbne for meninger, spørgsmål, betydninger, følelser og fornemmelser, og det sker i dag lige så ofte som på Bob Dylan's tid, men Johannes Andersens øregange er tydeligvis blevet så forkalkede, at han ikke længere er i stand til at høre det.

Peter Ramsdal

GAFFA tillæg går solo!!!

SOUND CHECK
MUSIKERMAGASINET

AUGUST-SEPTEMBER 1997
KR. 40,-

FORSIDE
GAIL ANN DORSEY
FOTO: IBEN MICHELSEN

RECEIVER
VARME NYHEDER
STUDIO SPY

INTERVIEWS
GAIL ANN DORSEY
GENESIS
THE PRODIGY
KIM HYTTTEL

FEATURES
TAMBOURINE STUDIET
TINNITUS, MIRAKELKUR PÅ VEJ?
CRASHTEST

TESTSITE
CATALYST PANTERA
HEADWAY RIVERHEAD GRACIA RG11
GROOVE TUBE SOLE-O
VS. MESA BOOGIE HEARTBREAKER
TECH 21, TRADEMARK 60
VS. PEAVEY BANDIT 112
TC G-FORCE
NEUSER CLAWBASS-CLAUDIA 1
PREMIER LIMITED EDITION
75TH ANNIVERSARY SIGNIA SÆT
PREMIER EDP300
YAMAHA AN1X
MACKIE CR-1604-VLZ
VS. BEHRINGER EURORACK MX 2642
ALESIS WEDGE
YAMAHA A3000
SAMPLE CD'ER

KLUMMER
CATHRINE SADOLIN
OM SANG OG STEMME
PALLE SCHULTZ
ER ALTID VRED

DANMARKS NYE MUSIKERMAGASIN

MØD BOWIES BASSIST
GAIL ANN DORSEY

5 705788 000017

Stil dig i kø foran din bladkiosk allerede nu eller skynd dig at bestille et abonnement! Den 14. august springer Soundcheck ud som et lækkert livsstils magasin for musikere. Masser af tests af alle de nye instrumenter, fra kazoo til guitar til trommer til synth til studio/PA udstyr ... Samt dybdegående og musikerrelevante interviews og features. GLÆD DIG!!!

Jal Jeg vil gerne have leveret SOUNDCHECK direkte til døren og samtidig sparer penge.

1 år	<6 numre>	til kr. 180	jeg sparer 25%
2 år	<12 numre>	til kr. 288	jeg sparer 40%

navn	
adresse	
postnr/by	

intro bonus tilbud

Et abonnement på SOUNDCHECK gør livet lettere - SOUNDCHECK leveret til døren hver anden måned og penge sparet. Skulle prisen stige, eller bladet blive udsolgt, er abonnenter urolige.

☐	check på beløbet er vedlagt/indsat på giro 437 6897
☐	Jeg betaler ved modtagelsen (vedlagt giro 1. gang)
☐	Send en faktura til mit firma

Hvis du er i tvivl om noget kan du ringe til abonnementsafdelingen på telefon 86 12 98 99 - hverdage 9-17.

* Dette abonnement gælder ikke for adresser uden for DK

Et dansk produkt fra hitfabrikken

Den 30-årige sangerinde Suzann Rye er dansk, men har boet i London i fire år, og har nu skrevet kontrakt med mændene fra den engelske hitfabrik, Stock, Aitken og Waterman. De engelske producere fabrikerede musik for blandt andre Rick Astley, Kylie Minogue og Bananarama - hits, som også toppede i Danmark. Nu har den tidligere københavner, Suzann Rye, skrevet kontrakt med hitmagerne, der har over 150 Top 40-hits og seksten nummer 1 hits på tavlen.

Suzann Rye's første single, en uptempo-coverversion af Celine Dion's *Because You Loved Me*, udkom i november 1996 i England og har ligget nummer 2 på Englands største hitliste; Music Week/Record Mirror. Der er skrevet en kontrakt på fem hele cd'er, og Stock, 46 år, og Aitken, 41 år, betragter danskeren som deres nye selskabs mega-comeback ind i 90'erne.

30-årige Suzann Rye fik klassisk træning som 14-årig og har siden teenageårene arbejdet som professionel sangerinde. I

1992 flyttede hun med sin danske kæreste, og en mislykket kontrakt med Medley og Carsten Soulshock i baghovedet, til London.

- Netop fordi jeg vidste hvem Stock, Aitken & Waterman var, ville jeg sikre mig, at jeg ikke bare blev endnu en dukke, der sang for dem. Der har de virkelig bøjet sig. De ser mig som deres nye Donna Summer. Jeg har selv forhandlet og stillet krav om marketing, producere og jeg har krævet, at jeg ville have nogle af mine egne mere soulede numre med, fortæller Suzann Rye.

Suzanns single er nu udsendt i USA, England, hele Skandinavien, Brasilien og Australien. I Danmark har ELAP udgivet *Because You Loved Me*, som er en forløber for Suzanns kommende album, der vil være på gaden i august.

- Det er mig der har presset på med Danmark, jeg vil sindssygt gerne hjem og lege med danske musikere foran hjemmepublikummet, ler hun.

Morten Buschmann

D:A:D - bog og ny cd

Når D:A:D til oktober udsender sit sjette album, udgiver GAFFA i den forbindelse bogen *Brændstof til drengedrømme* om den danske supergruppe. Bogen er skrevet af journalisterne Anders Jørgensen og Keld Rud Nielsen, der gennem flere måneder har talt med gruppen og gruppens nærmeste omgivelser:

- Bogen er et kærligt portræt af musikgruppen Disneyland After Dark, der i 1985 stillede op ved DM i Country og blev nummer sjok, måske fordi de havde alt for meget blå øjenskygge på. Bogen beskriver gruppens vej fra Valby Skatepark og det københavnske punkmiljø til de grønne koncerter og en status som en af de største danske rockgrupper nogensinde, forklarer Anders Jørgensen.

Bogen er spækket med anekdoter fra kollektivet Lykkebo, deres fælles base på Østerbro, hvor hele D:A:Ds historie gennem firserne blev skrevet, det vilde liv på landevejen og om, hvordan de fire drengene blev til voksne mænd.

Ulrich Lauridsen

PUPIL med superglasøjne

Historien om danske PUPIL er historien om den gode gammeldags facon: Tro på dine egne idéer - og hav tålmodighed. For en lille måned siden udkom Pupils debutcd *Superglasøjne*, og i de fleste aviser har den fået pæn kritik.

Hans Buchardt, 35 år, har blandt andet lavet musik til danseteatret Mikado. Sammen med Martin Heurlin og Martin Sellén har han produceret og indspillet cd'en, der lever i sit helt eget lydbillede med blandt andet strygere, sitarer, effekter og vibrafon.

- De danske tekster er ikke et modelune, vi har skrevet på dansk i årevis. Faktisk altid. Anmelderne kalder os for associationsmusik, og vi er blevet rost, fordi vi ikke lyder som alt muligt andet, fortæller Hans Buchardt.

PUPIL er i medierne blevet sammenlignet med alt fra Kliche til Roxy Music,

men Hans Buchardt er ikke glad for genrekasser.

- Vi har selvfølgelig lyttet til meget musik, og står selvfølgelig i gæld til de gamle, men vi har ikke fastlagt en stil eller bevidst efterlignet et band.

Superglasøjne er indspillet for egne penge i eget studie, Moga Asram Studie, og senere har Pupil solgt båndene til det lille Zona Records. Det blev til et radiohit på P3 ved navn *Frk. Jørgensen*.

- Vi har fået succes ved at gøre det selv og tro på os selv. Vi har store kufferter med bånd og sange - så mange at vi kunne udgive 10 cd'er i morgen, for vi har aldrig været i tvivl. Men man må bare vente indtil der sker noget, siger Hans Buchardt om bandet, der for tiden er ved at få rigtig mange live-jobs i kalenderen.

Morten Buschmann

Dyb og mystisk kedsomhed

Er kedsomhed dyb og mystisk? Ifølge pladeselskabet April Records må svaret være ja. For tredje gang har det lille, men meget kvalitetsbevidste selskab udsendt en opsamlings-cd under titlen *Boredom is deep and mysterious*, hvor cremen af den mere afdæmpede danske technoscene præsenteres. Numrene på *Boredom is deep and mysterious 3* er samlet af Thomas Knak og Anders Remmer, der hver især og sammen også optræder adskillige gange på cd'en, mens de lidt mindre kendte, men absolut ikke mindre interessante, B9, Konsum og St. Petillo har hidtil - i April-sammenhæng - ubeskrevne bagmænd.

I forhold til de to første opsamlings er der kommet lidt mere gang i musikken, som ikke kun indeholder elementer fra ambient, men også drum'n bass, electronica

og jazz. Om scenens udvikling siden udgivelsen af den første *Boredom is deep and mysterious* vurderer Thomas Knak:

- Selvom jeg ikke vil kalde det en scene, men mere en lille flok personer, som arbejder sammen om denne musik, hænger forandringerne sammen med, at vi som musikere helt naturligt har udviklet os i løbet af de sidste tre år. Musikens forandring er derfor også helt naturlig, men der jo stadig tale om musik, som ikke umiddelbart taler til kroppen, men til hovedet, hvilket en masse mennesker synes er kedeligt.

- Ambient er jo aldrig blevet særlig populær i lille Danmark, men at April Records er begyndt at udgive mere dansable ting som Jøt og Bjørn Svin, tror jeg hænger mere sammen med, at selskabet følger med tiden og udsender den musik, man tror på. Ulrich Lauridsen

meredith brooks

blurring the edges

p.t. en af USA's hotteste artister,
der netop har modtaget
en Guld-plade for salget
af 1/2 mio. albums!

Hendes nye
plade hedder
"Blurring The Edges",
hvorfra du garanteret har
hørt single-hittet
"bitch"

kun i
august kr.

99,-

meredith brooks blurring the edges

Parke/Snape

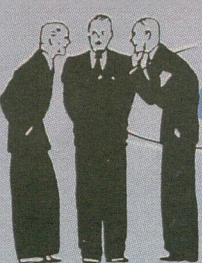
Rigtig musik købes i rigtige pladeforretninger!

ACCORD - Odense • AXEL MUSIC - Scala i Kbh. K., Hovedbanen i Kbh. K., Køge, Odense • CASABLANCA - Kbh. Ø.
CORNER - Allerød • DREJESKIVEN - Vejle • DRUGSTORE - Roskilde • GUF - Ballerup, Kbh. N., Kbh. S., Kbh. K.,
Brønshøj, Høje Tåstrup • MUSIC MECCA - Kbh. K. • MUSIKHJØRNET - Tåstrup, Glostrup • PHONOTEKET - Helsingør
PLADESHOPPEN - Silkeborg • RILLEN - Grenå • SKIVEN - Frederikssund • SPAR MUSIK - Slagelse
STEREO STUDIO - Ålborg, Århus, Randers, Esbjerg, Kolding, Herning, Holstebro, Odense, Horsens
TEEN SHOP - Horsens • TOP 20 - Lyngby, Kbh. S., Greve • ØRESNEGLEN - Valby

"UHØRT!"

MÅNEDENS CD
EMI-MUSIC

Dugfrisk pigetrio debuterer med R&B

SEX TIL H.U.G.

Navn: Lars H.U.G.

Hvilken plade har du sidst købt?

Det er så længe siden, jeg sidst har købt en plade, så det kan jeg ikke huske. Man giver jo heller ikke en bagers børn brød, vel. Med radio og TV og alle mulige andre former for forstyrrende indtryk, så synes jeg ligesom ikke, jeg har behov for mere støj. Det gør mig stresset. Jeg kan li' musik, der giver mig ro, hvad enten det er klassisk eller jazz.

Hvad er dit favoritalbum gennem tiderne?

Det er en plade, der hedder Sweet Silence og er udgivet på Stilhedens Pladeselskab. Det er total stilhed. Fuldstændig rensat for lyd. Der er ingen dumme gentagelsesbeats, og al overflødig rumstøj er fjernet. Så det swinger virkelig.

Hvad var den første plade, du købte?

Det var *Let's Twist Again* med Chubby Checker. Eller også var det en single i rød vinyl med Sammy Davis Jr, Dean Martin og Frank Sinatra, men jeg kan ikke huske, hvad den hedder. Og så købte jeg den første Beatles single. Det er *Saw Her Standing There*.

Den første koncertoplevelse?

Min første koncert var sammen med en kammerat til Rolling Stones i København, men det var ikke noget at skrive hjem om. De gav to koncerter, og min ven havde allerede set dem den første aften og fortalt minutøst og i detaljer om hele koncertens forløb. Og da vi kom derind rullede hans beskrivelse sig ud totalt iscenesat. Hvordan Mick Jagger smadrede sin livrem ned i gulvet under *Midnight Rambler* og sådan noget. Jeg blev så skuffet over det, at jeg kastede alle mine mønter op mod scenen. Der var virkelig tale om at miste ungdommens illusioner.

Den bedste koncert?

Jeg synes ikke som musiker, at man kan tale om en koncert, der var den bedste, for de kan ikke rigtig sammenlignes. Det, den ene musiker har, kan den anden ikke. Jeg har været til fede klassiske koncerter i min barn-dom sammen med min mormor. Og Svend Asmusens Quintet er jo fantastisk. Med wah wah pedal på violinen og det hele. Hatten af for Svend.

Du er blandt andet kendt for dine coverversioner, men hvis du skulle lave et i dag, hvad skulle det så være?

Et covernummer er ikke nok for mig. Det er jeg alt for grådig til. Så skulle jeg lave en *Kopy II*. Der er masser af sange, jeg gerne vil lave, og der er et dejligt bagkatalog at tage af. Lige meget om det er jazz eller pigetråd eller en supervammel sommermøgspreder.

Ole Hoff-Lund

Trioen JUICE er tre lysebrune unge piger, der synger godt, laver soulpop og ser godt ud. Lyder det bekendt? Forskellen er, at det er et dansk R&B-projekt.

- Vores musik er ikke amerikansk R&B (Aktuel USA-slang for soul/pop/ funk og lignende. red.) Vi er ikke amerikanske wannabee's, vi er danskere med en europæisk lyd, fortæller 20-årig Lena, der sammen med Maria, 19 år, Anne, 21 år, og den USA-boende producer Carsten Soulshock har lavet debut-cd'en *Something To Feel*. Numrene er skrevet af Soulshock & Karlin, Diane Warren, Andrea Martin og teamet Cutfather & Joe, der står bag hits med blandt andre Mark Morrison og Peter André - internationale hitmagere indenfor amerikansk R&B.

- Vi er virkelig heldige med at have fået så store navne med, og det er samtidig Soulshocks drøm at slå igennem med et dansk soulprojekt, siger Lena, der ligesom resten af trioen kun vil kendes på fornavnet.

- Vores ambitioner er, at få danskerne til at lytte mere til R&B, og samtidig ikke at blive til døgnfluer.

Alle tre Juice-piger arbejdede indenfor musik, før promotor Jeppe Bisgaard i 1995 bragte dem sammen.

- Det var ikke udseendet, som fik pladeselskabet til at bringe os sammen. Nej, vores vokaler passer utrolig godt sammen - som en perfekt tenor, alt og sopran, og det er klangen, der skal sælge - ikke vores udseende, siger Lena.

Something To Feel udkommer i denne måned i Danmark og Japan. Indtil videre er det blevet til opvarmning i Danmark for Brand New Heavies og Earth Wind & Fire, men trioen håber med tiden at få både liveband og DJ med ud og spille.

Morten Buschmann

Fusion mellem Thule og dansk jazz

Grønlandsk musik kan være andet end Rasmus Lyberth. Det beviser saxofonisten Christian Vuust og den svenske guitarist Tobias Sjöberg med cd'en *The Thule Spirit*, en fusion mellem traditionelle trommedansere fra Thule og den nordiske lyd man kender fra pladeselskabet ECM.

Projektet er unægtelig kommet noget anderledes ud end den musik

man er vant til at høre. Når man blandt andet blander fangerne 65-årig Kigutikaq Duneq, 78-årig Sequssuna Miteq og fangerkonen Sofie Eipe på 80 med to fusionsmusikere fra nord, der har gået på Berkeley School of Music i Boston, så kan det kun ende spændende.

- Vores musik er hverken et antropologisk folkemindeprojekt eller grønlandsk vokal i lækker New Age-indpakning, forklarer 33-årig Christian Vuust, der bor i Århus.

- Det er en fusion af klassisk, nordisk, jazz og pop - plus århundrede år gammel folkemusik fra verdens nordligste fangersamfund, Qaanaaq, som ligger 1000 kilometer fra Nordpolen.

I 1993 var jazzgruppen Christian Vuust Nordic Quartet på turné langs den grønlandske sydvestkyst. Som tak for medvirken på nogle indspilninger fik Vuust en cd med traditionel grønlandsk musik. I 1995 vendte Sjöberg og Vuust så tilbage til Grønland med et mobilt studie i bagagen. Her optog man over tredive melodier i fangerbygder.

Fleere af fangerne fra Qaanaaq, der medvirker på cd'en, blev tvangsflyttet fra Thule, da USA oprettede Thulebasen, det handler nummeret *Base* om.

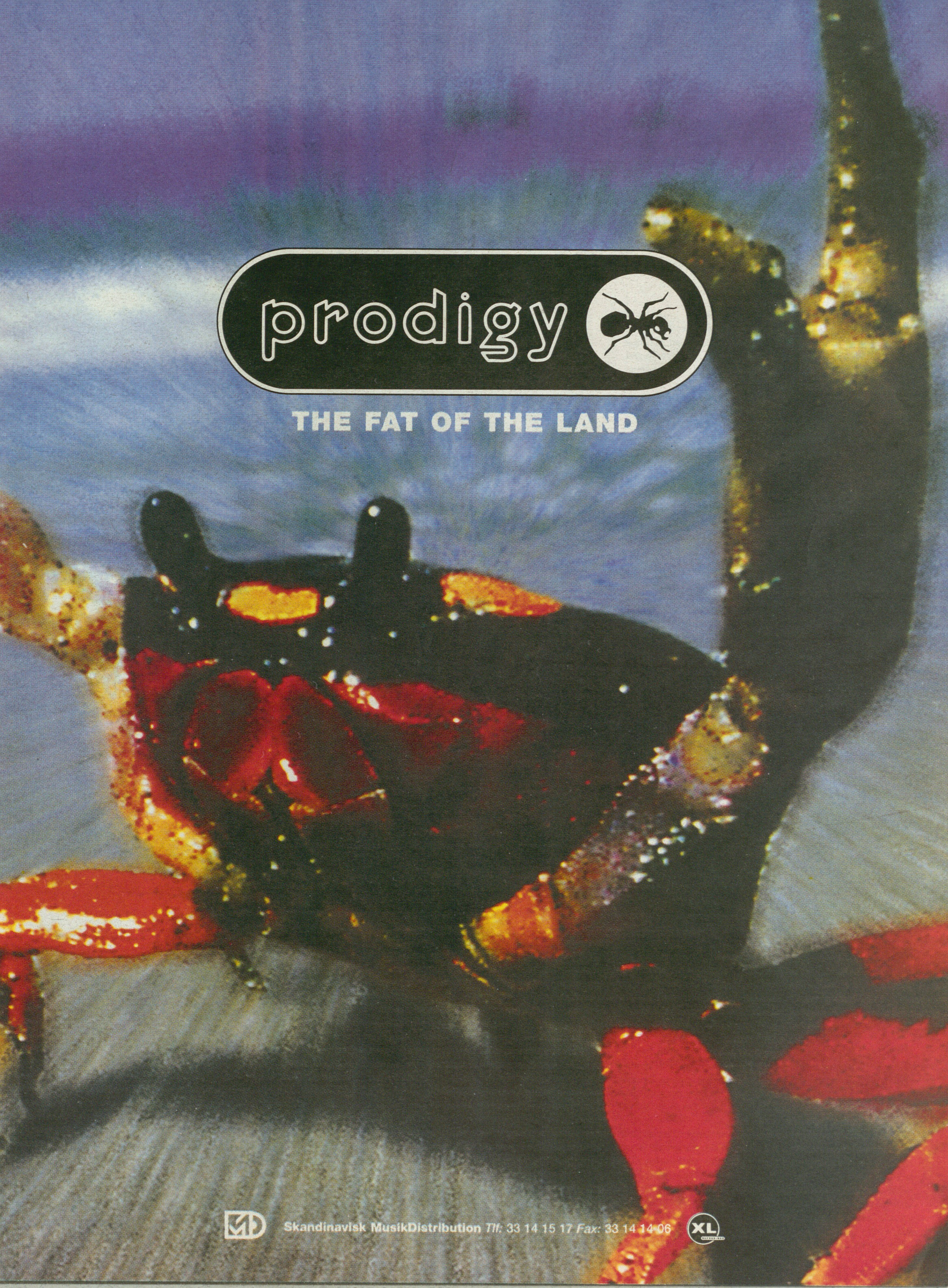
- Vi har forsøgt at fange stemningen af disse eskimoer, de store vidder og de umenneskelige vilkår den hårde natur byder dem, siger Christian Vuust.

The Thule Spirit udkommer til september på Virgin Records.

Morten Buschmann

THE FAT OF THE LAND

Skandinavisk MusikDistribution Tlf: 33 14 15 17 Fax: 33 14 14 06

HUN MENER DET ALVORLIGT

Med Grammyer, seriøs musik og millionsalg i ryggen er amerikanske Sheryl Crow en af 90'ernes nye store kvinder i rock. Og hun mener, det er vigtigt at være engageret i sin verden. GAFFA mødte hende, uden makeup, lige før hun gik på scenen ved Midtfyns Festivalen.

Af Lars Nielsen

- Jeg fik hendes telefonnummer, griner den unge fyr stolt til pigen fra pladeselskabet, da han kommer ud fra skurvognen. Han har lige interviewet Sheryl Crow, og hun er en steg. Det siger rygget blandt den forsamlede danske verdenspresse på Midtfyns Festivalen.

Da GAFFA, som den næste i rækken får ti interview-minutter, gider stegen ikke sidde buret inde i en skurvogn mere. De ti minutters samtale foregår ved bæk ude i den højtlyrmende festivalnatur. Men det er ikke en steg, som træet sætter sig ned og præsenterer sig som Sheryl Crow. Den lille tynde kvinde med de hængende skuldre og det indfaldne bryst ligner overhovedet ikke rockgudinden, der på pressebillederne til hendes andet og nyeste album kommer gående som en glamourøs, farligsmuk og selvbevidst 90'er-kvinde. Den 35-årige sangskriver, sanger og guitarist ligner en, vis menukort det sidste stykke tid på hendes Europaturné kun har haft to valgmuligheder: for lidt søvn og for meget rockmad.

Alligevel er man ikke i tvivl om, at hun mener det alvorligt, når hun taler om sit engagement og sin interesse i verdenen uden for rockbranchens virkelighedsfjerne plasticland.

Social bevidsthed

Sheryl Crow har altid ment det alvorligt. Hun har blandt andet støttet N.A.B.C.O - en amerikanske organisation, som prøver at forebygge brystkræft. Men hun mener ikke, at det er hendes status, som rockstjerne som forpligter hende til at være engageret.

- Jeg støttede brystkræftorganisationen tidligt, fordi nogle af dem jeg kender var blevet ramt. Og jo mere opmærksomhed, jeg kan skabe om faren, jo færre dødsfald vil vi få. Nogle gange er det godt for kvinder, at se nogen som er så ung som mig eller yngre tale om dét at tage vare på deres kroppe, fordi sygdommen nemt kan starte tidligt.

- Jeg føler ikke, at min berømmelse forpligter mig til have en social bevidsthed. Men som et almindeligt intelligent menneske skylder du dig selv og resten af verden, at blive klogere på, hvad der egentlig sker rundt omkring dig. Der sker så meget, som vi ikke ved noget om, og som vores ledere ikke fortæller om. Jeg har ikke tillid til noget, som er fuldstændig organiseret, fordi der altid vil være nogle få magtfulde mennesker i front, som dikterer, trækker i trådene og binder de endelig knuder, siger Sheryl Crow.

Det kan godt være, at hun uden stylistens hjælp og dyre makeup ikke ligner en steg, men Sheryl Crow kan nemt klare sig uden. Selvom hun er engageret, har hun ingen som helst illusion, om at rockbranchen drives af nogen form for social bevidsthed. Måske findes bevidstheden stadig hos bands som R.E.M og Pearl Jam, men det er ikke som i 60'erne, mener hun, hvor rockstjerner var med til at kæmpe for borgerrettigheder og protestere mod krig.

For meget fremme

Egentlig har Sheryl Crow ikke særlig meget lyst til at give interviews længere. Siden hendes eksplosive debut *Tuesday Night Music Club* udkom i 1994 og solgte over syv millioner eksemplarer, har hun, efter egen mening, været for meget fremme.

Det tog hende ellers 12 år, at komme så langt. Efter at have spillet keyboard og sunget kor i sin kæreste, nu afdøde Kevin Gilberts, band Toy Matinee fra Los Angeles, fik hun lov til at lave indspille sin egen plade. Og det gik faktisk rigtig godt. Hittet *All I Wanna Do* tændte salget, tre Grammy-priser dukkede op i krudtrøgen og Sheryl Crow kunne pludselig læse om sig selv i masser af aviser og magasiner. Men det var faktisk ikke særlig sjovt at være så kendt.

- Prøvelserne ved at være kendt kom af, at jeg var så meget

- Forhåbentlig holder det op med at være en stor nyhed og forbløffe folk, at kvinder har succes indenfor rockmusik, siger Sheryl Crow, der selv er en af de mest markante skikkelser på kvindernes hithold.

fremme alle steder, og der var ikke mange kvinder før mig, som havde haft så stor kommerciel succes. Problemet er at, folk tager fejl af dig som person og din musik. De tror de ved, hvem du er ved at lytte til musikken, og de danner også et billede af dig ud fra, hvilke magasiner du dukker op i. Nu prøver jeg at lave så lidt presse som muligt, og jeg er ikke interesseret i at træde frem offentligt.

Kvinder i 90'ernes rockmusik

Selvom Sheryl Crow kun nævner mænd som Bob Dylan, The Rolling Stones, Van Morrison og Hank Williams som sine inspirationskilder, er hun klar over, at hun er en del af den

kvindelige dominans i 90'ernes rockmusik. Hun er med på det hithold, som blandt andre tæller Joan Osborne, Alanis Morissette og Fiona Apple. På spørgsmålet om, hvorfor det er sådan svarer hun:

- Fordi pladeselskaberne kan tjene penge på det. Okay, jeg tror og håber, at holdningen til kvinder i verden er ved at ændre sig. Og forhåbentlig holder det op med at være en stor nyhed og forbløffe folk, at kvinder har succes indenfor rockmusik. Men nu må vi se, hvem af os, der får en lang karriere ud af det, slutter Sheryl Crow, der lige når at fremhæve en Radiohead koncert i New York for nylig som fremragende, inden hun vender sig om mod de næste ti interview-minutter.

På egne ben

– Det er ikke helt, som hvis nogen var død, men næsten. At opløse et band er også ensbetydende med, at noget er ophørt og forsvinder,

og man får det ikke at se igen. Sådan var mine følelser, da vi for halvandet år siden besluttede at opløse Belly.

Tanya Donelly taler om opløsningen af Belly med en rolig og glad stemme, men lige efter den smertefulde beslutning, så hendes liv ikke så lyst ud:

– Lige efter vi var gået fra hinanden, fik jeg et nervesammenbrud. Det tog mig flere måneder at komme igennem, men til gengæld behøvede jeg så ikke at bruge sangskrivningen som terapi, da jeg begyndte at skrive sangene til *Lovesongs for Underdogs*.

– Sangene handler om amerikansk popkultur, og så selvfølgelig had og kærlighed, mest set lidt fra oven. Jeg har nok taget en lidt voyeuristisk synsvinkel, hvor personlige erfaringer og observationer ligger bag, fremfor direkte personlige oplevelser.

Passion for bøger

Selvom Tanya Donelly ikke vil bruge sin sangskrivning som terapi, hjalp det alligevel voldsomt på hendes humør at skrive de nye numre, og efter den korte, men hyggelige telefonsamtale med hende at dømme er det en langtidsholdbar glæde.

– Jo, jeg er i meget godt humør for tiden. Faktisk har hele det sidste år været 'very joyful'. Det skyldes sikkert mange ting, men jeg er først og fremmest blevet bedre til at nyde de ting, jeg kan lide. Når jeg ikke laver eller spiller musik, slapper jeg af med at skrive, lave mad, hænge ud med venner og læse bøger. Faktisk læser jeg utrolig mange bøger, og ofte er det et eller andet bestemt emne, som optager mig. Jeg har for eksempel lige haft en periode, hvor jeg læste alt om astronomi. Og så har jeg lige læst *Kvinden og aben* af Peter Høeg, som jeg synes fantastisk godt om. En god forfatter I har i ham.

Tanya Donellys interesse for bøger er tydeligvis meget stor, for

Efter ti år i tre forskellige bands står Tanya Donelly nu frem under sit eget navn. Throwing Muses, The Breeders og Belly er fortid, nu gælder det solokarrieren, og det er ikke så ringe endda.

samtalen udvikler sig til en opremsning af bøger, som hun mener, jeg bør læse. En af bøgerne; Iain Banks' *Broen*, som jeg til hendes store glæde havde læst, hører til hendes favoritter. Den er en næsten surrealistisk beretning om en livet på en bro, men grunden

til, at bogen har en helt speciel betydning for Tanya Donelly, hænger sammen med, at hun for et par år siden kørte alvorligt galt på en bro, og mens hun ventede på ambulancen, lå hun på broen, og det var disse stærke minutter hun genoplevede, mens hun læste bogen.

Mere poporienteret

Inden samtalen kommer alt for langt ind i litteraturens verden, vender vi tilbage til hendes nye album. I forhold til de to Belly-albums adskiller *Lovesongs for Underdogs* sig primært ved at være meget mindre rocket:

– Jo, albummet er nok mere poporienteret end det, jeg tidligere har været involveret i, men selvom jeg gerne ville lave noget, der var anderledes end Belly, er stilen ikke valgt bevidst.

– Det er en af fordelene ved at stå med ansvaret alene, for så har man for det første meget mere kontrol med, at musikken bliver som man vil have den, men den kan også udvikle sig selv, når den ikke skal igennem en demokratisk proces, hvor flere personers ønsker skal tilgodeses. I både Throwing Muses og Belly var det en meget demokratisk proces at lave musikken, mens The Breeders var Kim's (Kim Deal) projekt. Nu er det mig, der bestemmer alene.

Tanya Donelly tror ikke, at hun nogensinde igen vil være at finde i et band, og nyder at kunne arbejde sammen med forskellige musikere.

Da hun i foråret gav de første koncerter under eget navn spil-

– Jeg er i meget godt humør for tiden. Faktisk har hele det sidste år været 'very joyful'. Det skyldes sikkert mange ting, men jeg er først og fremmest blevet bedre til at nyde de ting, jeg kan lide, siger Tanya Donelly, der er gået solo efter opløsningen af Belly.

lede Billy Cote og Mary Lorson fra Madder Rose med, mens hun under indspilningen af *Lovesongs for Underdogs* har fået hjælp af musikere, der tidligere har spillet eller spiller i The Pixies, Veruca Salt, Throwing Muses og Juliana Hatfield's band.

– Selvom det på mange måder er lettere, når man kan bestemme alene, er det også ret anstrengende, for hele presset ligger på mine skuldre. Alligevel tør jeg godt sige, at hverken jeg eller musikken bliver dårligere af den grund. Måske tværtimod.

ssshhh...der kommer et nyt album fra

BJÖRK

'HOMOGENIC'

6-10

singlen 'JOGA' udkommer 15-9

produceret & mixed af bl.a. howie b, deodato & rza/wu tang clan

Efter at de seneste udspil fra R.E.M., Pearl Jam, Aerosmith og Metallica ikke magtede at leve op til tidligere tiders astronomiske salgstal, er **Smashing Pumpkins** stille og roligt ved at indtage positionen som USA største rockband.

Melankolien og den uendelige succes

Af **Henrik Tuxen**

- Hello Henrik, this is D'arcy.

Sådan cirka 17 timer senere end aftalt, er Smashing Pumpkins bassisten endelig i røret. Jeg havde ellers indstillet mig på at være brændt af

for anden gang på to dage og tog lige et slag dart inden købmanden stod for tur. Men når en aftale går fra København til New York, videre til L.A., for at ende i Michigan, betyder det ikke nødvendigvis, at en fjer bliver til hønsesalat, men tidszone justeringerne har det med at tage form som den gordiske knude. Normalt er det ikke til at vride et interview ud af Chicago-rockerne, men den kvindelige bassist D'arcy Wretzky viste sig at være helt ok, da hun endelig kom i røret.

- Smashing Pumpkins. Det stammer fra en meget dårlig vittighed, du får mig ikke til at fortælle den. Jeg havde intet med det at gøre. Jeg hader stadigvæk det navn og græmmer mig hver gang jeg skal sige det.

For bassisten D'arcy er der tale om et latterligt bandnavn, der desværre ikke blev ændret i tide, og nu hænger ved som et nødvendigt onde. Denne dårlige joke, har indtil videre har lagt navn til henvend 15 millioner solgte albums, og intet tyder på interessen for Chicago-gruppen er ved at stagnere. Efter at de seneste udspil fra R.E.M., Pearl Jam, Aerosmith og Metallica ikke magtede at leve op til tidligere tiders astronomiske salgstal, er Smashing Pumpkins stille og roligt ved at indtage positionen som USA største rockband, også i rent kommercielle termer.

Arbejdsnarkomaner

Et kendetegn ved Smashing Pumpkins er, at de arbejder konstant og uafsladligt. D'arcy fortæller, at bandet simpelthen har glemt hvordan man slapper af, men der ligger også andre overvejelser bag den intense jagt på nye akkordstrukturer.

- Jeg tror en stor del har at gøre med, at det er vigtigt for os at bevise over for at selv, at vi kan gøre det. Når vi har opnået noget lægger vi det bag os og søger nye udfordringer. Billy er en arbejdsnarkoman, han holder aldrig pause. En anden ting er, at markedet har ændret sig meget i USA. I årevis har en række store grupper kunnet udgive hvad som helst, når som

helst, med garanteret opmærksomhed og solide salgstal til følge. Efter at en række store kunstnere det seneste år har solgt væsentlig lavere end forventet, er branchen nærmest blevet grebet af panik. Det virker som om, at publikum er mindre loyale end de har været tidligere. I USA er det svært at komme i offentlighedens søgelys, og ryger du først ud, risikerer du aldrig at komme tilbage igen, vurderer D'arcy.

Døden slog på tromme

På trods af Smashing Pumpkins ubestridelige musikalske kvaliteter og kommercielle succes, har gruppen tilsyneladende aldrig formået at gøre tilværelsen lettere for sig selv. De interne stridigheder har altid ulmet bag overfladen. Hovedfiguren Billy Corgan har med rette erhvervet sig et ry som sur, arrogant og inadvendt, men på toppen af sidste års kommercielle succes kulminerede de interne kontroverser. Den hyrede keyboardmand Christian Melvoin og trommeslageren Jimmy Chamberlin indtog en narkodosis for viderekommende. Melvoin var en tand for grøn og måtte lade livet. Chamberlin overlevede, men blev idømt livsvarig karantæne fra Smashing Pumpkins. - De virkede eller så søde og glade og forsøgte at overbevise os andre om, at alt var i orden. Alligevel havde vi det på fornemmelsen et eller andet sted. Det var en meget trist oplevelse, men midt i alt det tragiske er det samtidig gået op for os andre, hvor værdifuld en ting det er vi har sammen. Jeg har nok taget det hele for givet tidligere, men når det hele pludselig er ved at bryde sammen, gælder det om at gøre sine prioriteringer op. For mig har det betydet, at jeg er begyndt at sætte mere pris på mit liv med bandet og musikken, end jeg gjorde tidligere.

Er det ikke meget svært som bassist at skifte trommeslager efter så mange år?

- Vi spiller nu med Matt Walker som vi kender fra tidligere. I begyndelsen var det utroligt svært at forandre timing, rytmik, men jeg kan virkelig godt lide det som Matt spiller. Han hører rent faktisk efter, hvad det er jeg spiller, hvor Jimmy var væk i sin egen lille verden. Jimmy havde kun sin lilletromme i sin monitor og den var så høj, at det føltes som flænsende piske-slag, hvis man kom i nærheden af den. Matt lytter meget koncentreret til hvad vi andre spiller, hvor Jimmy primært sad i sin egen verden og spillede til sig selv.

Familien Pumpkinson

Hvordan ser du din egen rolle i Smashing Pumpkins?

- Det er umuligt at svare på. Det er det samme som at spørge om roller i en familie, "jeg laver mad og tager opvasken", så

enkelt og firkantet hænger det jo ikke sammen. Vi er nok meget som en familie, hvor man giver og tager på adskillige usagte niveauer hele tiden.

Når snakken går på familierelationer rammer man til gengæld ind i et af de punkter hvor familien Pumpkinson har temmelig forskellig oppakning med i bagagen. Hvor Billy Corgan i tide og utide har underholdt offentligheden med, hvor lidt hans forældre har gjort for ham, fortæller D'arcy, at hun er opdraget til at føre sine målsætninger ud i livet og tro på sig selv - en grundlæggende selvtillid, der har sat sig fast.

Succesen har heller ikke ligefrem fået D'arcy til at stikke af fra familien. For nyligt har hun købt en stor gård på landet i Michigan, meget tæt ved det hus hun er vokset op i. Her bliver familierelationerne dyrket på mange forskellige måder. I øjeblikket får hun bygget eget studie, til det nystartede pladeselskab hun har oprettet med Smashing Pumpkins makkeren og eks-kæresten James Iha. Første annoncerede udgivelse er bandet Catherine, hvori blandt andet D'arcys ægteviede husbond slår sine folder.

Nu hvor du selv er blevet pladeselskabsejer må du have fået antennerne ude. Hvad er det der rører sig i øjeblikket.

- Selvfølgelig kan jeg lide meget af det som vi har signet til vores eget selskab, Scratchy, men generelt synes jeg virkelig der er tale om en afmatning i musikken. Nogle af mine gamle favoritter som Flaming Lips og Screaming Trees er af den ene eller den anden grund ikke særlige aktive i øjeblikket. Skal jeg nævne én i dag må det være Beck, han er virkelig virkelig god. På techno og DJ scenen synes jeg, at Chemical Brothers har noget at byde på, ellers er scenen præget af alt for meget medløberi. I det hele taget virker det som om, at alle sidder og venter på, at den næste store ting skal ske. Jeg gør i hvert fald. Forhåbentligvis er vi selv i stand til at skabe den, jeg ved det ikke, afslutter D'arcy.

Under alle omstændigheder har de hårdtarbejdende græskaar ikke tænkt sig at hvile på laurbærene oven på gigantsuccesen *Mellon Collie and the Infinite Sadness*, der har solgt omkring 8 millioner eksemplarer. Foruden at udsende spandevise af EP'er og film soundtracks, fortæller D'arcy, at såvel et akustisk som et elektronisk album er ved at være under forberedelse. Så selv om Smashing Pumpkins har bebudet en massiv ned-droslen af koncertfrekvensen, har verden bestemt ikke hørt det sidste ord fra Billy Corgan & Co. endnu.

BERLINGSKE TIDENDE

Forskning og uddannelse er udviklingens motor.
Mød danske og internationale forskere og studerende i Univers - Danmarks eneste avissektion
om videnskab og højere uddannelse. Hver tirsdag.

Den store rock'n roll fest - Vol. 2

Strawberry SlaughterHouse - er på en gang abstrakte og let tilgængelige. Modsætninger mødes og ørehængende powerpop, stilet rock'n roll image, og absurde, voldsomme og morsomme tekster opstår. Bandet, der indbyder til flere spørgsmål end svar, er på banen igen.

Af **Henrik Tuxen**
Foto **Sandra Greig**

Tjek selv nedenstående liste, mindst en af påstandene er ikke løgn fra ende til anden: Det var meningen, at det ultimative liveband aldrig skulle spille koncerter. Tekstforfatteren er bulgarsk fodboldforward i verdensklasse.

Tekstforfatteren er en umusikalsk århusianer.

Bandmedlemmerne hedder Caz, Dave, Karsten og Niedermeier.

De har solgt 8 millioner eksemplarer af debutalbummet.

Teenagepige-heltenes udgangspunkt er et personligt forfattet manifest.

Band og crew medlemmer bor på skift i øvelokalet når det knirker på hjemmefronten.

De går ikke af vejen for grønt hår, lilla bakkenbarter og avanceret piercing.

De er alle tilknyttet Indre Mission, afdeling Hvide Sande.

Sandt eller falsk ?? Mød op i dit lokale backstagerum, når Strawberry Slaughterhouse lægger vejen forbi, hvis du vil forvirres yderligere.

Strawberry Slaughterhouse har, efter en del forsinkelser, taget det færdigbagte album nummer to ud af ovnen. De har fortsat guitarpedalen i bund, en umiskendelig hang til hooklines, og et helt lager af tungevidende tekster på lager. Tjek eksempelvis den nye albumtitel *Suck - And the Art of Surviving Suburbia*.

Om det er øvelokalet i Gladsaxe titlen hentyder til skal stå hen i det uvisse, men det er på denne hjemmebane Strawberry Slaughterhouse byder på en sniglytter og samtidig udvisker enhver tvivl om, at de er et ægte rockorkester. Bare fordi man har en aftale med en fotograf og en skribent, ser trommeslager Niedermeier ingen grund til at troppe op. Karsten, Kasper og David følger attitudemæssigt til dørs, ved på rekordtid at tømme en pose bajere, på en gemen mandag eftermiddag.

Historisk rids

Før det bliver alt for løssluppet er et kort historisk rids vist på sin plads:

1992 - Karsten og David hopper ud af Innoncent Blood godt trætte af, at Grunge-trenden er altdominerende i danske rockkredse.

1993 - Karsten og vennen Stoikopf forfatter sammen filmen om det fiktive band Strawberry Slaughterhouse, der begraver rocken en gang for alle.

1994 - De højambitiøse filmplaner har det lidt trangt, til gengæld slår en "for sjov" video benene væk under flere pladeselskaber.

1995 - EMI udsender debutalbummet *Teenage Torture Chamber*. De er nu et rigtigt band, spiller over 100 koncerter, grammy nomineres og tager karbad i gode anmeldelser. Samtidig er en hær af dedikerede autografjægere, ved at forårsage en kollektiv band-skrivekrampe.

1996 - Præget af evindelige udsættelser, melder succesens tømmermænd sin ankomst. Ifølge Karsten, hans værste år nogensinde.

April 1997 - Arbejdet med opfølgeren er ved at være færdigt. En miniforårsturné indledes, af et band med højspændt "kick-ass" attitude, parat til at bevise, at de er mere end en døgnflue.

Juli 1997: To bandmedlemmer overnatter i Ringe arrest, efter et natligt intermezzo hos Jensens Bøfhus på Midtlynfestivalen

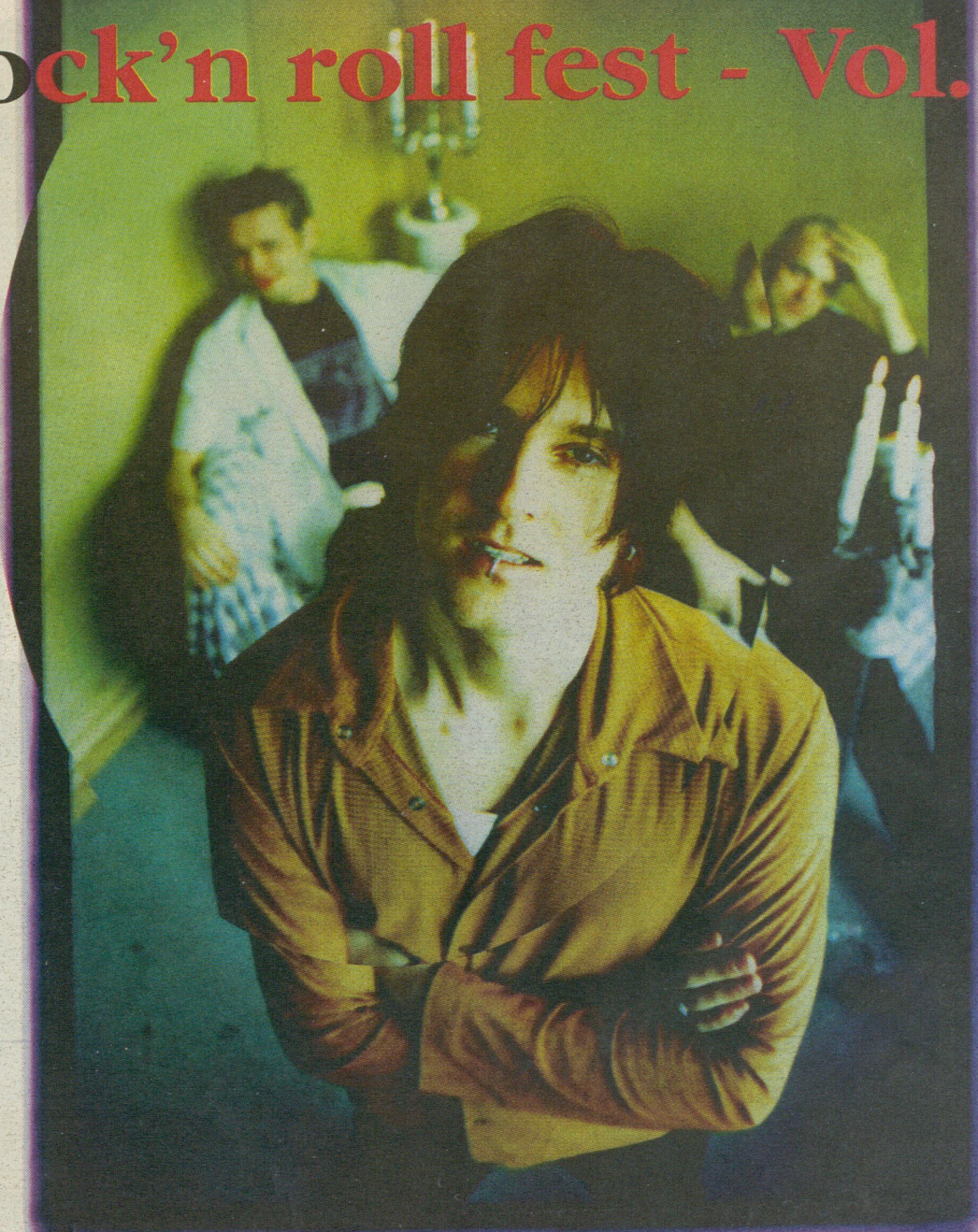
- Uoverenstemmelsen går på om 4 flasker Whisky tilhører Jensen & bøfferne eller de gæve drenge fra Strawberry Slaughterhouse og deres venner.

Rocken har røvendt sig selv

I har været i færd med at begrave rocken, har den det virkelig så skidt?

- Da grunge-bølgen var på sit højeste forsvandt meget af det som jeg kan lide ved rocken. Det var for meget: "Jeg har det som helvedes til-attitude", Festen var død. Set i bakspejlet forstår jeg udmærket, at det var en nødvendig ting, der var gået alt for meget højt hår og leopardbukser i den, det var bare ikke der hvor jeg var på hen, siger Karsten.

Når talen kredser om rockens vitalitet og eksistensberettigelse,

Strawberry Slaughterhouse er et ægte rockorkester. Trommeslageren Niedermeier har glemt, at han har en aftale med en fotograf og en skribent. De øvrige bandmedlemmer Karsten, Kasper og David følger attitudemæssigt til dørs, ved på rekordtid at tømme en pose bajere, på en gemen mandag eftermiddag

eller mangel på samme, er guitaristen Kasper ikke den, der ligger fingrene imellem.

- Rocken har en tendens til at blive for selvhøjtidelig.

Bands som Bush og Silverchair ser jeg som trend-medløbere, der ikke har mere troværdighed end en Coca-Cola reklame og mange af de etablerede stjerner har fået trukket tænderne ud i takt med 'hellige' forsøg på at holde koncerter for negere, redde hvaler og verden i øvrigt. Nu er det bands som Chemical Brothers og Prodigy, der med teknologien som våben, har den punch og den power, der er brug for. Rocken har røvendt sig selv, med lange guitarsoloer og teknologisk flueknipper.

Ikke trend-ryttere

I snakker om trend-ryttere, men I kom jo også i kølvandet på ny-punk grupper, blandt andre Green Day...

- Det er rigtigt, men det anede vi ikke da vi lavede musikken til *Teenage Torture Chamber*. Da vi var i studiet hørte jeg Green Day for første gang, og et band som Bad Religion hørte jeg først om væsentligt senere. En dag sagde jeg til de andre, at vi måtte tage til USA, de havde brug for os, men så viste det sig, at de jo havde en masse gode bands, der ville noget andet selv, siger Karsten.

Det er muligt, at d'herrer Strawberry Slaughterhouse er trætte af moderne pretentiøse tendenser i rockmusikken. Det betyder dog ikke, at elementet rock'n roll er et fremmed territorium. Strawberry Slaughterhouse bevæger sig yderst hjemmefant rundt i de sidste 3 - 4 årtiers rockhistorie, med lige dele kærlighed og respektløshed. Det gælder både de mange stil-sikre guitariffs, men ikke mindst de collage- eller tegneserieagtige tekster. En ynglingsbeskæftigelse er at omformulere klassiske rockfraser, og sætte dem ind i nye sammenhænge. På debut'en kunne man blandt andet konstatere, at: "Happiness is more than a warm gun". På *SUCK...* bliver såvel The Who's legendariske 'lev stærkt dø ung' manifest, som selvmedlidende rocklyrik, forkastet i en og samme mundfuld. "I like myself and I want to live. Hope I Get Old Before I Die".

- I de fleste numre er der omvendte rock- og alle mulige andre citater. Vi stjæler bevidst og prøver at bruge det vi stjæler på en anden måde. Idéen med dét, har været at bidrage med en række situationsbilleder, på hvad, der foregår i den verden vi lever i, siger bandets komponist, Karsten.

Forfølger sine egne ambitioner

Hvad er ambitionerne med den nye plade?

- En vigtig ambition er at kunne leve af at spille musik og være stolte af det. Ikke noget med at dukke nakken hvis folk spørger: "Hvad laver du så ellers, hvad er dit rigtige arbejde?". I Danmark er der en tendens til, at man ikke tør at satses, ikke tør være ambitiøse, når man er rockmusiker. Sådan har vi det ikke, vi tror på det. 1995 var et fedt år, jeg håber på at opleve noget af det samme og gerne endnu mere af samme skuffe, siger bassisten David.

- Det slog mig med det samme, jeg kom med i bandet, at alle var så befriende ambitiøse. Ikke noget med, at man ikke kunne øve fordi alle satsede på 10 forskellige heste. Pladeselskabet har også hele tiden bakket os 100 procent op, og det tror jeg har noget at gøre med, at det har været en lettelse for dem, at vores ambitioner fra begyndelsen har været meget høje. Til vores første møde kom vi for eksempel med et færdigt cover. I det hele taget arbejder vi meget fokuseret. Målet nu, er selvfølgelig også at få ordentligt hul igennem til udlandet. Her er jeg imponeret over Psyched Up Janis, der flyttede til England, for at forfølge deres ambitioner. De mistede godt nok trommeslageren på det, men de viser, at de tror på sig selv og er villige til at kæmpe for at slå igennem. Den dedikation har vi også, siger Kasper.

Temperaturen og stemningen i det kombinerede hjemmestudie/øvelokale/ungkarle hybel er efterhånden betydeligt løftet. Pågående pre-mix fylder rummet, mens Karsten, David og Kasper skiftevis pisser af på toiletet. Samtidig checker baggearsmanden det upåklagelige gear op. Isenkrammet såvel som drengenes gå-på-mod er i top. Tag godt i mod dem - de er sultne.

Jennifer Batten Clinic

web:www.batten.com

Washburn Guitarclinic med Jennifer Batten

Jennifer Batten er p.t. på turne med verdensstjernen **Michael Jackson** "The King of Pop" og vil dagen før koncerten i Parken i København afholde en guitarclinic, hvor hun vil give publikum en smagsprøve på hendes guitar tekniske kunnen.

Jennifer Batten har i årevis haft et samarbejde med den amerikanske guitarproducent Washburn, som har designet og udviklet guitarer til hende. Disse guitarer samt et arsenal af andre Washburn modeller vil man opleve i Vega.

Så gå ikke glip af dette "guitarshow", som ikke kommer til at gå stille af!

VEGA*

Clinic'en afholdes i Vega, Enghavevej 40,

1674 København V, d. 13. august 1997.

Kl. 19.30.

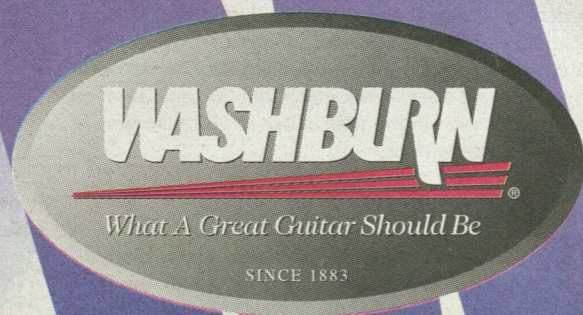
Billetter kan afhentes i

Musikhuset Aage Jensen, Åbenrå 1-3,

1124 København K.

Web
Musikhuset
AAGE JENIEN
www.aage.com

KINOVOX

AAGE JENIEN

RADIOHEAD DE JORDMÆRE HIMMELSTORMERE

RADIOHEAD har leveret årets hidtil mest kritikerroste album, *OK Computer* er overalt blevet beskrevet som et mesterværk, og har dermed placeret gruppen i toppen af øjeblikkets rockelite.

Af **Henrik Tuxen**

- Det er vi overhovedet ikke.
- Jo I er.
- Nej det er vi ikke.
- Jamen det er I altså.

Roskilde festivalens ellers så joviale stemning udvikler sig pludselig til et faretruende verbalt håndgemæng. Radiohead bassisten Colin Greenwood og en finsk journalist står urokkeligt fast på stærkt divergerende synspunkter. Colin insisterer på, at Radiohead nærmest er et lille hyggeorkester, uden offentlighedens synderlige interesse, hvor den finske journalist, uden at blinke med øjnene, placerer Greenwood & Co. i toppen af øjeblikkets internationale rockelite.

Colin har lidt problemer med gennemslagskraften. To dage i træk spiller Radiohead på Europas største festivaler, først Roskilde og derefter Glastonbury og umiddelbart forinden *headlinede* Radiohead foran 38.000 fans i Dublin.

- Jeg går ud fra, at folk i Dublin simpelthen ikke havde noget bedre at foretage sig sidste week-end. Colin forsøger sig med et skævt lille smil, men indser nok, at han er ved at komme til kort mod den selvsikre finne.

Creep er fortid

Tiden hvor Radiohead ukritisk blev rubriceret under kategorien "Bandet, der skrev *Creep*" står nu som et minde om fjern fortid. Kritikerne har ændret stemmeleje og ordvalg, når Radiohead anno 1997 skal diagnosticeres. I øvrigt en analyse, der harmonerer meget godt med gruppens personlige opfattelse.

- Jeg tror folk havde ret i deres bedømmelse. Vi lød mere som *Creep* end Radiohead, men det har ændret sig. Har man stor succes med en sang går tingene meget langsomt. Da *Pablo Honey* (debutalbummet, red.) udkom havde vi allerede skrevet en masse ny sange, men vi måtte vente tre år med at indspille dem, fortæller Colin's bror, guitaristen Jonny Greenwood.

Greenwood-brødrene er åbenbart ikke typer der kanoniserer sig selv som frelsende helgener. Selvom *Creep* stjal opmærksomheden, indeholdt *Pablo Honey* fra Februar 1993 fantastiske sange som *Thinking About You* og *Stop Whispering*. To år efter imponerede Radiohead yderligere med *The Bends*, der blandt andet indeholdt den stemningsmættede ballade *High & Dry*. Samtidig begyndte det også at se helt fornuftigt ud i kassebeholdningen, salgstallene voksede stille og roligt, så da gruppen i begyndelsen af 1996 så småt barslede med nyt

- *OK computer* er på sin vis det omvendte af et konceptalbum. Vi prøver alt for mange ting på en gang, men det er dét som vi kan lide at gøre, siger guitaristen i Radiohead Jonny Greenwood.

materiale, var udspillet utvetydig fra pladeselskabets side:
- Brug så lang tid i vil, indspil hvor i vil og med hvem i vil.

Mesterværk

Resultatet *OK Computer* blev forelagt offentligheden i midten af juni og den globale tilbagemelding har været tæt på unison - "Mesterværk". Den engelske musikavis NME gav 10 ud af 10 stjerner, nu hvor man ellers havde belavet sig på at topkarakteren var rustet væk, grundet simpel mangel på anvendelse. Thom Yorke's stemme er et af Radioheads mest markante aktiver. Han behersker et kæmperegister, er sikker som en linedanser i falsetten - og med sin indtrængende, let melankolske vokal - evner han at trænge gennem lydturen og ind under huden - nøgen og personlig så det gør både ondt og godt på samme tid. Og det er præcis sådan han ønsker at bruge sin stemme - ikke på at snakke med journalister. De resterende fire forklarer, at Yorke er en smule syg, skal spare på sin stemme, er lidt stresset, stoler på de andre etc. Redegørelser, der minder lidt om en klassiker fra Sovjetunionens velmagtsdage. Den siddende præsident ligger for døden og er ikke at finde ved den årlige 1. maj parade på Den Røde Plads - Nyhedsbureauet TASS oplyser samtidig, at præsidenten ikke deltager

grundet en mindre forkølelse.

At Thom Yorke hverken er død eller balsameret stod dog klart et par timer senere på den orange canopy scene. Spørgsmålet står så tilbage om Radiohead er en homogen enhed, eller Thom Yorke's backing band. Jonny Greenwood fortæller om arbejdsprocessen.

- Vi begynder altid med at finde en titel når vi arbejder, det sætter en speciel stemning i gang. Så begynder Thom og jeg at arbejde på en af hans idéer og nogle gange en af mine, og så vokser sangene mellem os to, derefter kommer de andre med deres idéer. Ingen kommer med helt færdige sange, det er en gruppe-ting hvor alle idéer bliver prøvet af. Der er ikke nogen, der leder og styrer forløbet.

Et gammeldags computer album

For at fremelske en så varieret atmosfære som muligt blev Radioheads indspilningsstudie omdannet til en slags multimediebutik, hvor alle albummets kunstneriske ingredienser blev produceret samtidig.

- Der var en masse Macintosh computere i studiet. Vores gode ven Stanley Donwood sad og arbejdede på alt art-work lige ved siden af mixerpulten, og vi ordnede alt på vores internet

hjemmeside samtidig, fortæller Jonny.

- Internettet var vores eneste kontakt med omverdenen. Vi surfede blandt andet på Radiohead 'chat' siderne, men det endte temmelig trist. Vi sagde vi var med i bandet, men der var ingen der troede på os, de troede vi var bedragerere. Til sidst begyndte vi at spørge os selv om vi i det hele taget var det rigtige Radiohead og var lige ved at stoppe indspilningen af albummet, supplerer den glade broder Colin.

Der var mange computere i studiet, alligevel har Radiohead helt bevidst skruet ned for overdreven brug af den nyeste teknologi.

- På mange måder lyder pladen mere som et 70'er album end et fra slutningen af 90'erne. Vi har ikke brugt Midi, ikke allieret os med en programmør - og computere dem ændrer vi bare for og ser hvordan de virker. Vi har helt bevidst brugt den traditionelle indspilningsteknik. Vores rejseaktivitet de seneste år har betydet, at vi har fået en meget overfladisk kontakt til den moderne verden. Albummet er egentlig en slags modreaktion mod ting som MTV, CNN, lufthavne, medier og så videre, fortæller guitaristen Ed O'Brien.

Foretrækker en god rodebutik

- Massive Attack er også interesseret i at lave nogle remixes af vores sange, og jeg håber de finder på noget ekstraordinært. Guitarbands bliver nærmest per rutine blandet med triphop i øjeblikket, hvilket er kedeligt og forudsigeligt. Det med den store elektroniske ting, det har man jo set tidligere. Først var det Soul II Soul så fulgte Soup Dragons efter. Det eneste, der nogensinde er nyt, friskt og spændende, det er sange, mener Colin Greenwood.

Det virker som om i agerer en rodebutik, der forsøger at kaste rytteren af. Går I bevidst efter det overraskende og fragmenterede?

Det begynder simplethen at kede os for hurtigt, hvis det hele er for almindeligt og forudsigeligt. Det var dét, der var så fedt ved et band som The Pixies, der var en meget stor inspiration for os i starten. De formåede altid at bryde de gængse former og skabeloner. Vi går heller ikke efter faste sammenhænge, men foretrækker en god rodebutik. *OK computer* er på sin vis det omvendte af et konceptalbum. Vi prøver alt for mange ting på en gang, men det er det som vi kan lide at gøre, fortæller Jonny Greenwood.

Dystopi og optimisme

Man må sige, at der ligger handling bag bandets ord. Første single udspil fra albummet, er den højst personligt strukturerede *Paranoid Android*, der varer langt over 6 minutter. Som så mange andre Radiohead sange indeholder den både det smukke og det voldsomme - underlagt af en fremmedgjort undertone, der giver associationer til futuristiske dystopier, som Orwell's 1984 i litteraturen og tidlig Talking Heads i musikken. Denne stemning forstærkes yderligere på enetalen *Fitter Happier*, et kønsløs robot-agtig tøjleleje forsikrer os, at det går bredere dag for dag: "Fitter, healthier and more productive a pig in a cage on antibiotics" -lyder den beske slutreplik. Det depressive, ironiske fremtidsscenario er til at tage at føle på - tilsyneladende.

- Musik, der prøver at kigge ind i fremtiden er altid så håbløst dateret. Som alle de albums, der kom med robotter og lignende i 70'erne. Det virkede latterligt temmelig kort tid efter. Vores udtryk er i allerhøjeste grad refleksioner over hvad der sker i nuet. På det seneste har der været en tilbageskuende tendens i musik, den har vi bevidst ønsket at undgå. Vi ønsker ikke at frembuse med noget så egocentrisk som et budskab for vores generation eller sådan noget. Vi ønsker bare at udtrykke relationer mellem mennesker på vores måde.

Men Fitter Happier symboliserer da netop afmagt og fremmedgørelse?

- Den er ikke tænkt som ironisk og sortseen-

de som mange åbenbart tror. Vi går ikke ud og siger - sådan er livet, det er deprimerende. Den er ment som en parodi på alle de *self-improvement* bøger, som udkom i 60'erne i USA, hvor filosofien var, at man skulle ændre sit liv så man tjente penge, blev populær osv. Forhåbentligvis kan man finde sig selv et eller andet sted i sangen og der igennem få nyt håb. Hensigten er, at inspirere til at dele følelser og være sympatisk i forhold til hvad mennesker oplever hver især.

Men personen opfører sig som en skolet robot?

- Prøv at indlogere dig på et hotel, hvor en samling foretningsmænd holder konference om en ny tandbørste eller gødningsmiddel. Sådan foregår det, der er en generel tendens til, at mennesker ikke udtrykker sig følelsesmæssigt i vores del af verden. Det er noget, der sker nu, ikke i en ukendt fremtid.

Varm og sympatisk tegneseriefigur

Videoen til *Paranoid Android*, er af den type, der skiller sig markant ud fra mængden. Fra start til slut følger man tegneseriefiguren Robin, der tilfældigt kommer ud for de mest besynderlige oplevelser. Radiohead er ikke på et eneste tidspunkt med i videoen. *Men hvorfor en tegnefilm?*

- Videoer handler om dem, der laver dem, ikke så meget om bands. Vi sendte sangen til Magnus Carlsson i Sverige. Vi kunne virkelig godt lide hans tegneseriefigur Robin. Han er varm og sympatisk og ikke associal som Beavis & Butthead. Magnus fortalte, at han hørte *Paranoid Android* i 8 timer i træk uden stop, mens han kiggede ud af vinduet fra sin lejlighed i det centrale Stockholm, og bare skrev alle de idéer ned, der for gennem hans hoved, fortæller Jonny. Videoen illustrerer også det sindsyge vi oplever, som for eksempel at sidde her og holde pressekonference. Der sker en masse oplevelser for Robin, og han har nærmest voyeur status. Egentlig vil han bare ud at have en drink, og pludselig ruller det ene bizarre scenario sig ud efter det andet. Jeg tror også, at vores venner og familier ville opleve denne situation som temmelig absurd, supplerer Ed O'Brien.

Creedence Clearwater Revival eksperterne

Makkerparret Ed O'Brien og Colin Greenwood virker dog hverken fremmedgjorte eller bizarre mens de sidder og ping-ponger hurtige bemærkninger med hinanden.

Colin filosoferer lidt over den omstændighed at skulle spille før John Fogerty, som er Radioheads lod senere på aftenen, men Ed har pistolreplikkerne klar.

- Creedence Clearwater Revival sangen *Suzie Q* er en af de bedste sange nogensinde.

- Som John Fogerty ikke skrev.

- Nej selvfølgelig.

- Hvilket du ikke vidste.

- OK, Ed O'Brien den store Creedence Clearwater Revival ekspert, som jeg ikke tror du er.

Jovialiteten fortsætter. *OK Computer* har kunstnerisk såvel som kommercielt sendt Radiohead direkte ind i den internationale rockelite om Colin Greenwood så vil erkende det eller ej. Men drengene har tilsyneladende bevaret fødderne på jorden. Som Jonny Greenwood tilføjer, har de kun været rigtigt populære en uge, så situationen er temmelig ny - men kan Radiohead holde niveauet bliver det svært at undgå pressens søgelys i fremtiden.

På trods af bandets sympatiske forsøg på at afmystificere mediehysteriet omkring bandet, må Colin og resten af holdet nok belave sig på at et af tidens mest kompetente og banebrydende orkestre ikke altid får lov til at blive ladt i fred. I nødstilfælde må de hælde lidt kamille i Thom Yourkes sarte hals, så presset bliver bedre fordelt når verdenspressen kommer på besøg.

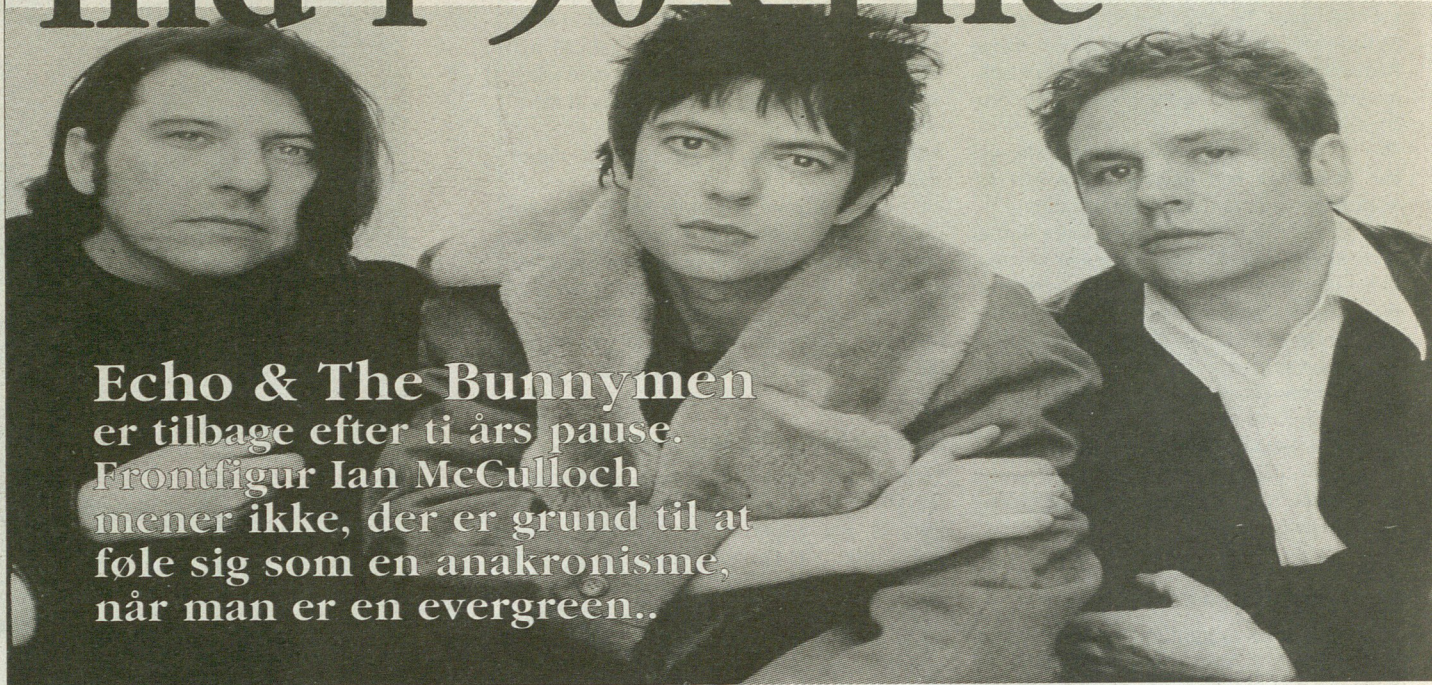

sparkz

ACTIONWEAR

NÆRMESTE FORHANDLER ANVISES PÅ
TLF. 33 12 13 40,
ELLER BESØG STAND NR. 44
I HAL ØST PÅ MODEMESSEN

Et Echo ind i 90'erne

Echo & The Bunnymen
er tilbage efter ti års pause.
Frontfigur Ian McCulloch
mener ikke, der er grund til at
føle sig som en anakronisme,
når man er en evergreen..

Af **Mette Castbak**

Lange sorte frakker, sort hår og alvorlige miner. Militærstøvler og Doc Martens, da de stadig var outrerede. Simple Minds, The Cure, The Church og U2 før de gik på diskotek.

Voilà miljøet, der omgav Echo & The Bunnymen i 80'erne. Et miljø, der fandt sin grobund i eksistentiel litteratur - i Danmark herskede fortrinsvis Michael Strunge - og smertefuld rockmusik, der fandt sin form i slutningen af 70'erne hos engelske grupper som blandt andre Joy Division og Echo & The Bunnymen.

Imidlertid nåede Joy Division knap at lære det nye årti at kende, da den 23-årige forsanger Ian Curtis hængte sig selv den 17. maj 1980.

Men den anden Ian, fra Echo & The Bunnymen, levede videre, og viste sig også i sine tekster at besidde større optimisme end sin navnebror.

Sammen med guitarist Will Sergeant, bassist Les Pattison og en trommemaskine ved navn Echo stiftede 19-årige Ian McCulloch Echo & The Bunnymen i 1978 i Liverpool. Året efter blev Echo skiftet ud med Pete de Freitas, der var gruppens fjerde hjørneste, indtil han på ulyksalig vis blev dræbt på sin motorcykel i 1989.

Året forinden havde McCulloch sagt tak for ti års samarbejde og var gået i gang med sit soloprojekt. Resten af gruppen fortsatte og udgav i 1990 *Reverberation* med Noel Burke som sanger. Gruppens amputerede forsøg blev ingen succes, og i 1994 genfandt McCulloch og Sergeant hinanden i bandet Electrafixion. Nu har den sidste trediedel, Les Pattison, sluttet sig til, og Echo & The Bunnymen har givet bolden op til andet sæt med det nye album *Evergreen*.

Opgør med 80'erne

- Jeg måtte genforene bandet for at blive mig selv igen. Jeg havde nemlig tabt mig selv i mine andre projekter, fortæller McCulloch under et besøg i det indre København.

- Sjovt nok var det også for at finde mig selv, at jeg forlod bandet i sin tid. Men det endte fuldstændigt i en blindgyde.

- Jeg talte ikke til de andre i fem år, fra 1988-1993, fordi de fortsatte med at lave nogle skodsange, og det skuffede mig. Jeg regner ikke *Reverberation* for en Echo & The Bunnymen-plade. Den burde aldrig have været udgivet.

Fortsætter I, hvor I slap i '88, eller er I blevet et band af 90'erne?

- Vi har altid været et tidløst band. Hvis *Killing Moon* (Top 10-hit i 1984, red.) først var blevet skrevet nu og var med på dette album, ville det blive et kæmpe hit. Men vores sange er i det hele taget blevet meget bedre, og jeg føler mig mere klar til at slås mod U2, Simple Minds og gotisk rock.

Hvordan forholder du dig til den gotiske rockscene?

- Den gotiske rockscene hadede os, og det er jeg glad for, for jeg hadede også den. Jeg kan ikke klare gothrockernes stramme bukser og klamme sminke. Vi var et stiligt band, og gotisk

rock er ikke stilig. Selvfølgelig var der nogen, der hørte såvel vores musik som The Cure - og The Mission, suk..

- Jeg er ikke fascineret af døden. Men jeg kunne godt lide The Cure i deres *Head On The Door*-periode, da de var mere poppede. Alt det mørke nonsens, nej tak. Men de lignede deres publikum for meget. Eller også var det publikummet, der ville ligne The Cure. Vi appellerede mere til den del af arbejderklassen, der var på bistand, men som førte sig frem som intellektuelle.

En sand evergreen

- Vi har forhåbentlig været til inspiration for andre. Når Oasis siger, de er det bedste band i verden, og at Blur er lort, minder det mig om mig selv i 80'erne, hvor jeg sagde, at U2 var lort, og at vi var de bedste. Så hvis jeg er blevet kopieret, er det i min interview-teknik! Men musikalsk håber jeg, at vi på et eller andet tidspunkt har inspireret Radiohead.

- Vores intention er at skrive holdbare sange. En evergreen er for mig altid grøn og frisk. Det er vigtigt at skrive kloge tekster, men de skal fremstå naive.

Hvilken sang, synes du, er den bedste evergreen?

- Mmm..., det er nok *Suzanne* af Leonard Cohen. Den rammer mig hver gang. Det er den mest perfekte sang, jeg kender, lyrisk og musikalsk. Enkel og naiv. Når man sætter en ny plade på, ved man, at efter første afspilning har man som oftest mistet noget, man aldrig kan få igen. Sådan er det ikke med mange af Leonard Cohens sange.

Det er ikke underligt, at McCulloch nævner Leonard Cohen. Han står som en af de største inspiratorer for 80'ernes dunkle og lyriske musikscene, inklusive den gotiske rockscene. Og som solist indspillede McCulloch i 1992 en coverversion af Cohens *Lover, Lover, Lover*.

I 1986 fik McCulloch sammen med Echo & The Bunnymen Ray Manzarek fra The Doors til at producere samt spille keyboards på deres version af Doors' *People Are Strange*.

- Jeg kendte ikke meget til The Doors, da jeg var lille. Jeg var tværtimod mistænksom overfor dem, fordi en skolekammerat, der gik i læderbukser, var fan af dem. Men så fandt jeg ud af, at The Doors spillede fed rock'n'roll, nej, det var mere end det, det var atmosfærisk, mærkværdigt og melodisk. Jim Morrison er den eneste i verden, der kan bære et par læderbukser.

Echo & The Bunnymen har også selv opnået så meget kultstatus, at Flaming Lips, Pavement og Hole har genindspillet tre af deres sange.

- Det er godt for os, at andre har lavet coverversioner af vores sange. For nu, hvor vi er tilbage, virker det ikke som om, at vi er en gammel støvet gruppe, der har fundet sammen igen.

- Jeg går i de bedste skjorter og bukser, det er der mange nye bands, som ikke går op i. De ligner fodboldfans. Jeg er selv fodboldfan, jeg holder med Liverpool, men jeg gider ikke se ud som dem.

Var det rette look vigtigt i 80'erne, kan det måske også blive det i 90'erne. Ian McCulloch har i hvert fald beholdt både det sorte hår, solbrillerne og det sorte sæt tøj. For han er jo en evergreen.

Vindere af 5-øren konkurrence :

Henrik Moberg Jessen - Brønshøj.

Jesper Henriksen - Kolding.

Poul Pedersen - Jyllinge.

Dennis Jensen - Ålborg.

Berit Lea Hansen - Birkerød.

Sune Orsholt - Hvalsø.

Jan Rasmussen - Kbh. K.

Søren Thuesen - Kalundborg.

Helene Hviid - Hillerød.

Miriam Utzon - Roskilde.

Stig Norman Mortensen - Brøndby Strand.

Tine Worm - Odense C.

Kenneth Damgaard - Odense C.

Tine Anthonsen - Kr. Såby.

Johnny Jørgensen - Århus C.

Ditte Poulsen - Åbyhøj.

Lars Lundberg - Grenå.

Kirsten Heinsen - St. Heddinge.

Christina Goldenberg - Brønshøj.

Martin Andersen - Silkeborg.

Karim Bessghir - Tåstrup.

Merete Nielsen - Greve.

Marianne Bech Hansen - Regstrup.

Camilla Lauridsen - Berkop.

Hanne Rasmussen & Signe Hemmingsen - Kbh. S.

Har fortjent en røvfuld billetter til, at se Psyched Up

Janis, Bleeder, m. fl. Denne Voldsomme event vil

finde sted på 5 - øren, d. 16 / 8. Have fun kids.

Vindere af Batman konkurrencen :

Finn Christiansen - Viborg.

Henrik Moberg Jessen - Brønshøj.

Henrik Hougsen - Odense C.

Jesper Madsen - Roskilde.

Janus Jauch - Herning.

Lene Jørgensen - Nørre Åby.

Theis Thrane - Gentofte.

Manne Gersby - Kbh.

Sussie Rasmussen - Herlufmagle.

Anders Frølund - Åbyhøj.

Per Gregersen - Skanderborg.

Karsten Boholt Nielsen - Birkerød.

Jakob Christensen - Århus C.

Brizu Iskov - Kbh. S.

Louise Rothe - Århus N.

Ole Isø - Ry.

Rita Tjell Langeland - Brønshøj.

Simone Rasmussen - Kbh. Nv.

Lotte Vendelbo - Frederiksberg.

Jørgen Bo Jensen - Kbh. Sv.

Alle vil de få den nye Bat "Block Buster" Man film at se, uden at bidrage til højt betalte filmfolks privatøkonomi, vi forærer dem nemlig 2 billetter hver.

Følgende folk må selv betale biografentreen, men til gengæld vil vi sende dem en gratis t-shirt, så de kan lade somom, de har set filmen. Også Selvom de ikke har råd.

Thomas B. Poulsen - Skive.

Bastian T. Christensen - Skanderborg.

Steen Jørgensen - Slangerup.

Ken Rasmussen - Kbh. V.

Svend Erik Laursen - Randers.

Martin Christensen - Odde.

Sven Holse - St. Fuglede.

Mike Anderson - Odense C.

Rune Bagge - Kbh. N.

Thyge Peter Lauritzen - Kolding.

Og sidst, men ikke mindst :

Svend Lykkegård - Kbh. N.

Rita Pedersen - Frederiksberg.

Per Schumacher - Børkop.

Rune Bjerre - Søborg.

Palle Nielsen - Valby.

Marie Duelund - Frøstrup.

Mikkel Grindsted - Nørre Alslev.

Christian Muus - Køge.

Tom Hansen - Randers.

Carsten Larsen - Fåborg.

De vil alle kunne fryde sig i lærkede stråler over, kvit, frit og gratis at kunne lytte til prominente kunstnere som Smashing Pumpkins og Underworld, der blandt mange andre er bidragsydere til det nye Batman & Robin - soundtrack. Hvor FEDT.

Gal eller genial?

- Jeg er fascineret af folk, som er en smule forskruet, fortæller den virtuose bassist Les Claypool, der med sit band Primus er klar med deres sjette album.

Af Jesper Skaaning Foto Per Howby

A - Beatles havde deres *White Album*, Metallica lavede the *Black Album*, vi har the *Brown album*. Sådan forklarer bassist/sanger Les Claypool lettere retorisk, grunden til titlen på Primus' seneste cd *Brown Album*.

Den San Francisco baserede gruppe har siden debutudgivelsen i '89 sat en ære i at bryde folks gængse forståelse for, hvad en rock-trio kan udføre. Syn for sagen fik man; da Primus gæstede dette års Roskilde festival, hvor GAFFA kort før koncerten mødte instrumentalisten med tegneseriestemmen Les Claypool.

Brown Album er som de fleste af Primus' udgivelser opstået i studiet, hvor bandet har jammet sig frem til sangene. Som altid er det spækket med detaljer. Også for mange. Men denne gang er der kommet nye tiltag fra gruppen, da hele albummet er optaget analogt.

- Vi har solgt alt vores digitale udstyr, proklamerer Claypool. Desuden er ny trommeslager Brian "Brain" Mantia tiltrådt. Ifølge Claypool er Brain den bedste trommeslager, han nogensinde har spillet med. Brain har tidligere spillet med Primus, men brækkede dengang sit ben ved at køre på skateboard. De fandt hurtigt en ny, da de dengang stod på nippet til en turné med Faith No More.

- Bandet fungerer nu igen som tre gode venner. Vi kunne faktisk have været færdig med pladen længe før, men vi blev ved med at tage fri for at stå på snowboard. Det var virkelig en god tid at indspille albummet med dette band. Jeg har aldrig før lavet så meget arbejde på et album, men det sociale var med til at gøre det meget sjovere.

Kirsebærtærte i skødet

Hvor vigtig er ironi og det at have en distance til tingene?

- Jeg har tit fået stukket ordet ironi i hovedet. Men jeg har aldrig været helt sikker i hvilken sammenhæng, jeg skulle for-

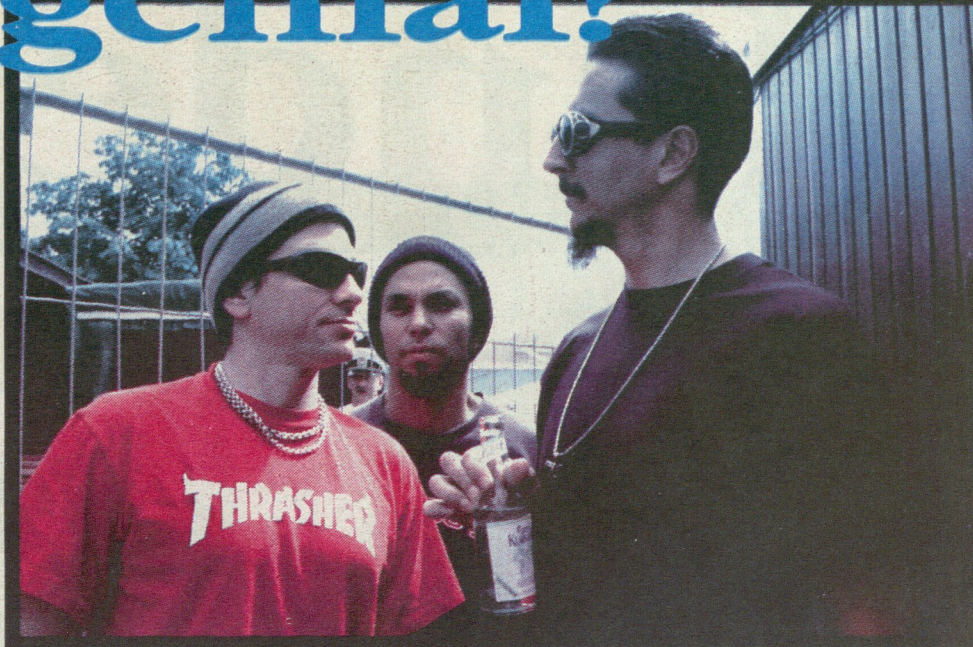
stå det. Folk har altid spurgt, hvor vigtig humor er for mig og det er en daglig nødvendighed i mit liv. Jeg elsker at grine. Det er meget vigtigt at kunne grine og se tingene i et større perspektiv.

- Du skal huske på, at da vi lavede vores første plade i '89, hed de største og mest populære bands på MTV Poison og Whitesnake. Bands som i deres videoer smider stykker af kirsebærtærte i skødet på blonde piger. Meget tåbeligt. Når vi laver vores videoer, er jeg med hele vejen, fordi jeg finder det interessant. Jeg er stor fan af Cohen brødrene, som ser tingene i helt nye perspektiver. Jeg er i det hele taget fascineret af folk, som er en smule forskruet.

Hører ikke ny musik

Det tog fem måneder for Primus at indspille *Det Brune Album*. Når man ikke at blive træt af det, når man hele tiden holder pauser og vender tilbage?

- Der kommer et tidspunkt, hvor man hører det til døde. Især, når vi også selv producerede det, og jeg masterede det tilmed. Jeg har hørt det mange gange. Men på en måde har det hele tiden virket friskt i mine ører. Bare af at lytte til Brain og Larry spille. Nogle som Claypool åbenlyst foretrækker at lytte

- Jeg har aldrig haft trangen til at danse hele natten på ecstasy. Dengang jeg gik ud for at danse, var det for at kigge efter piger, husker bassisten og sangeren i Primus, Les Claypool, sine unge dage.

til fremfor nymodens pjat, som eksempel den altoverskyggende elektroniske musik.

- Jeg lytter ikke til særlig meget nyt musik. Og slet ikke al den techno, electro or *whatever*. Jeg fik engang massage, hvor de spillede ambient musik. Det er den tætteste oplevelse, jeg har haft med det. Vent nu lige lidt, eftertænker han. Jeg har hørt Tricky, og det kan jeg egentlig meget godt lide.

Det vil sige, at man ikke ser Claypool stå og svede den fem timer i træk i et techno-telt?

- Nej. Jeg er jo gift, har en lille søn og bor ude på landet. Jeg har aldrig haft trangen til at danse hele natten på ecstasy. Dengang jeg gik ud for at danse, var det for at kigge efter piger, husker han.

A mind is a terrible thing to waste / this is true (fra første skæring *The Return Of Sathington Willoughby*).

MUSIK

improvisation

Tryk den af!

- på Herning Højskoles musiklinie.

Sæt strøm til luftguitaren

- og skru op for sangtalentet! Det er musikglæden, der er brændstoffet på Herning Højskoles musiklinie.

Derfor behøver du ikke være noget musikgeni for at være med. Bare du har lysten og interessen for at spille, synge og danse.

Du kan arbejde med lige den genre og de instrumenter du har lyst til:

Vi arbejder med rytmisk samspil inden for rock, rythm'n blues, funk, soul, afro, latin, jazz, improvisation m.m.

Ring og hør nærmere eller få tilsendt vores liniefolder.

HERNING HØJSKOLE

Højskolevej 11. Birk . 7400 Heming. Tlf. 97 12 32 44. Fax 97 22 32 27

På Herning Højskole dyrkes kunsten - det kreative og musiske i mennesket. Du kan udfolde dig inden for 6 forskellige linier: Tegning, journalistik, musik, design, skuespiller- eller teater- & dramaledelinien.

PORTISHEAD

P

NY SINGLE 'ALL MINE'

8-9

NYT ALBUM 'PORTISHEAD' 29-9

Manden, der

- Jeg plejer at invitere Jehovas vidner indenfor til en kop kaffe, og siger til dem, at de bare skal fortsætte med at fordømme heavy metal og punkrock, for ellers ville det slet ikke være fedt at spille og stille en front op, siger Peter Peter.

Af **Ulrich Lawridsen**

Foto **Sandra Greig**

- Gyserfilm handler om menneskelige reaktioner. Det handler om frygt, kærlighed og længsel. Det er de rigtigt store emner, vi har fat i her. Frankensteins monster isolerer sig på Nordpolen, hvor der er koldt, fordi han kan ikke holde ud at være sammen med andre. Er det ikke noget, som tiltaler alle? En fredag sommer-eftermiddag på Peter Peters 'drengeværelse', hvor hans 28 tommer tv og tre videoer står linet op sammen med en del af hans store samling af videofilm, begynder naturligvis med en medlevende forklaring på, hvorfor gyserfilm er så fantastiske:

- Det er virkelig en triumf for mig, for jeg måtte jo ikke se dem, da jeg var lille, så når jeg finder en af dem, jeg ikke måtte se, er det virkelig en triumf for mig. Jeg ser mindst én film om dagen. Nogle gange holder jeg kavalkader for mine gæster, så ser vi for eksempel kun Draculafilm eller zombiefilm. Drengeværelsets vigtigste møbler er sofaen og tv'et, men det er også her man kan finde to gigantiske samlinger af postkort. De er opsat på to af væggene i rummet, og betyder meget for Peter Peter:

- Herovre skal det hænge sammen, så kortene må ikke have kanter. Har de det alligevel, så maler jeg kanterne. Jeg kigger meget på den væg, så det skal helst være lidt sømløst. Væggen

skifter hele tiden, for jeg er vild med at købe postkort og komme hjem og sætte dem op. Nogle gange skifter jeg lidt rundt på dem, men de skal altid hænge sammen. På den anden væg må de gerne have kanter.

Postkortsamlingerne er to kæmpe-collager, og et meget farvestrålende tapet i rummet, der også indeholder en stor samling af Stephen King-bøger og en af Peter Peters store stoltheder:

- Det dér er mine gyserfilm. De står i kronologisk orden. Fra *The Lost World* fra 1925 til *Zombie Lake* fra 1981. Dem er jeg så glad for, fortæller han gnækkende.

Peter Peter ser alle mulige slags film, men det er ikke, som man måske skulle tro, gyserfilm, der giver ham de værste forskrækkelser:

- Jeg bliver aldrig forskrækket af gyserfilm. Faktisk er jeg kun blevet lidt forskrækket af *Motorsavsmassakren*, for der kunne jeg se, at de var ude på mere end det, man plejer, og begyndte at blande socialrealisme ind i det hele. Ham dér, der har fanget pigen, som er flygtet fra *Leatherface*, han begynder at fortælle hende om, at han var ved at glemme at slukke lyset, og elektricitet koster jo en arm og et ben. Så er vi inde på noget med at blande virkelighed og decideret terror. Hvor gysere oftest er noget, hvor du kan flygte fra din situation, blander du i dette tilfælde direkte dine egne regninger, som ligger ude ved døren, sammen med den skræk, der er for at blive slået ihjel af ufølede mennesker, som overhovedet ikke bekymrer sig om dig.

Når jeg ser en film som *Farligt Begær*, får jeg det også dårligt. Der sad jeg med en pude, for den synes jeg var decideret led,

fordi hun kører på mandens pik, som er så let, og det er så svinisk. Jeg har også lige set Tim Burtons film om Ed Wood. Den var jo så smuk, og den greb mig virkelig.

Peter Peter har det ikke dårligt i dag. Han taler og taler, og det er et sikkert tegn på, at hans humør er højt. Det betyder også, at han stort set ikke behøver ret mange spørgsmål, for at fortælle om dét, der er den egentlige grund til, at GAFFA er blevet inviteret indenfor i hans og kæresten Lulu's Vesterbro-lejlighed; Bleeders debutalbum *Psycho Power*, som udkommer 18. august. Albummets tekster er i et vist omfang resultatet af de følelser, som fulgte i kølvandet af, at Peter Peter forlod Sort Sol, som han havde været medstifter af og medlem af i 17 år. Her fortæller han om pladen:

- **Goodbye Cruel World** skrev jeg en uge efter, jeg var gået ud af Sort Sol. Den skrev jeg ud fra et humoristisk synspunkt, for jeg var selvfølgelig meget ked af det, helt fortvivlet. Og det kunne jeg faktisk kun grine af. Jeg satte mig op over mig selv og kiggede og grinede af mig selv. Kan du huske, der var en plakat af én, der sidder nede i et lokum og trækker ud, og så står der nedenunder: *Goodbye Cruel World?* Det var sådan jeg havde det: "Goodbye my guitar, goodbye lucky star". Bare sådan: Nå, men ok, nu skriver vi bare neder-sangen. Det er morsomt. Ligesom når jeg ser en polsk film, hvor kommer jeg til at smile. På samme måde kommer jeg til at smile af teksten til *Goodbye Cruel World*. Det var også den sidste sang vi gjorde færdig i studiet, som en slags afrunding. Jeg vil have, at den slags hænger sammen.

aldrig lyver

Guitaristen Peter Peter var efter han forlod Sort Sol, som han var medstifter af og medlem af i 17 år, meget ked af det og helt fortvivlet. Nu har han grebet ud efter et nyt kapitel i sit liv sammen med sit nye band Bleeder, som i denne måned debuterer med albummet *Psycho Power*. GAFFA mødte Peter Peter på en god dag, hvor han talte og talte, til han blev helt tummel.

når jeg gik her på Vesterbro. Jeg var så træt af, at alle disse dope-dealere bare tilbyder det til alle, selv attenårige, og jeg hader dem. De er dødens købmænd, de giver folk en dødsdom. De narkomaner, som selv står og sælger det, kan jeg tilgive, for de er syge mennesker, og de skal have heroin, og det skal de have af staten, snart! Det er en skandale, at syge mennesker ikke kan få deres medicin. Men de, der bare står og sælger og ikke selv tager det skulle tvinges til at tage det selv, de skulle selv ned med nakken.

- **Pinocchio Loose** og for den sags skyld **Boy Girl** (der er med på ep'en, der også hedder *Psycho Power*) er med fordi, da vi startede, tog vi bare revl og krat, eller rettere de sange vi havde lyst til at spille, for vi havde jo ikke noget repertoire, og vi havde sagt ja til at spille på Roskilde Festival. Men for begge numres vedkommende havde jeg længe haft lyst til at spille dem, men de andre i Sort Sol gad ikke, så derfor spiller vi dem i Bleeder.

Der er ikke store tanker med **Pinocchio Loose**, men nu her bagefter er der folk, som kommer og siger, at de ved godt, hvor jeg vil hen med det: "Pinocchio on the loose" - det er jo dig, "One day he's gonna tell all there is to tell" - argghh!! Imponerende!

Jeg kan godt lide, at folk lægger en masse i sangene, men det her passer bare ikke. Folk må gerne overfortolke, hvis de vil, men de kan bare komme til mig, så skal jeg nok fortælle, hvordan det hænger sammen; jeg lyver aldrig.

- **Telepathic Penetration** stammer fra min sygeste periode for omkring et år siden, mens jeg havde det utroligt dårligt, og hvor jeg kunne kigge på folk og læse deres tanker om mig. Som stod det med farvekridt henover deres store fjæs. Jeg føler ikke selv, at jeg var syg, men jeg har altid været meget følsom overfor mine medmennesker, og jeg kan se, når folk lyver, og selvom jeg ved, at folk nogle gange siger ting for at beskytte sig selv, så skal det bare ikke ske på deres venners bekostning. Den blev skrevet i sygelig vrede. Og udover, at jeg måtte bide i mig, at folk troede, jeg var en galning - hvilket jeg sådan set godt kan bruge til noget, for nogle af mine største helte er galninge - blev der fortalt en masse løgnehistorier om mig, og det kan jeg ikke tolerere, for jeg har ikke på noget tidspunkt løjet eller overdrevet for at fremme min egen sag. Jeg har tværtimod været meget ærlig og har sagt, at jeg har de og de følelser, og da jeg så havde prøvet med det gode, gav jeg op, og så kommer der alle mulige historier; at jeg laver telefonterror på mit ex-band, at jeg har skrevet en sang, der handler om at slå Lars Tops børn ihjel, og at jeg skulle have søgt om at blive guitarist i Marilyn Manson. Intet af det passer, men jeg kan egentlig godt lide den figur jeg har fået; jeg er sådan én, der bliver hængt historier på.

Den med Marilyn Manson kan jeg godt lide, for jeg er stor Marilyn Manson-fan, og har været det lige fra starten. Det Marilyn Manson handler om er, at folk tror, at de kan sige, hvad en ting er ved at kigge på den. Det er noget, de er blevet bildt ind gennem medier, reklame og informationsoverload, og der er det, Marilyn Manson siger: I tror, I ved, hvad det her er, men det gør I ikke, og det er genialt, og nu hvor de er blevet store, er der en masse religiøse grupper, der vil have dem forbudt. Fint! Det er der, vi skal ud. Jeg plejer at invitere Jehovas vidner indenfor til en kop kaffe, og siger til dem, at de bare skal fortsætte med at fordømme heavy metal og punkrock, for ellers ville det slet ikke være fedt at spille og stille en front eller et billede op, for det er jo det man gør. Grunden til, at vi har brug for de der fronter og debat, er at mennesket stadig har brug for at komme frem. Vi er jo primitive endnu, meget primitive, og det kunne blive en stor verden, hvis vi tænkte os lidt mere om.... puh nu bliver jeg helt tummel.

- **Crazy Horses** er et fedt nummer, for den handler om forurening, og derfor spiller Bleeder det nummer. Det handler om dem, der styrer det hele. Det er biler. Jeg hader biler. Jeg går ind for transport af mennesker, men det der søndagsbilisme.... Hvorfor fanden gider folk have biler, når de ser så kedelige ud? Hvis det så bare var sådan nogle amerikanerbiler, kunne jeg forstå det. Så kører de rundt der og sviner det hele til for os andre, og så kommer de hjem og føler sig på den rigtige

side, og sidder og siger, at alle de her andengenerations-indvandrere skal smides ud, og jeg ved ikke hvad. De er jo bare i deres hormonerens vold. De kan jo ikke gøre for, hvad de gør. Alle folk har vel været idioter på et tidspunkt. Jesus Christ! Næh, hvis folk har biler, skal de sgu ikke forvente noget fra mig.

- **Psycho Power**. Det er mit indlæg i debatten om rockerlov og alt det der, hvor jeg siger, at det er tutenuttelorteland, hvis det skal være på den måde. Jeg elsker Danmark, vi har smukke byer, et sødt folk, der i virkeligheden er meget rare, forstående og hjælpsomme, men en gang imellem så falder det hele sammen. Du kan sgu da ikke kriminalisere en bestemt slags mennesker. Hvad bliver det næste, er det 'punkrockerlov', er det 'bumselov'? Jeg vil ikke finde mig i det. De rockere skal have lov at have deres rockerborge. Ja og så hedder det rockerborge - det er sgu da bare et hus, altså. I starten så det ud som om, det var nogle voksne mennesker, som var ved at ordne noget indbyrdes, hvor dystert det end har været. Men hele Danmark er flippet ud, fordi nu er der nogen, som har skudt 50 meter fra en børnehaven. Men de, der skyder er jo også en slags børn - bare større.

Lige den tekst er faktisk flersidet, og handler faktisk også om overinformation, misinformation og overload, og hvordan det hele går af helvede til på grund af det. Hvis jeg er én, man skal frygte i det her system i stedet for at se på mig som én, der sætter ting i gang og en kritisk røst; hvis jeg er en gal hund. Så vil jeg have psykopatmagt.

Så vil jeg have lov til at råde, og så skal jeg nok tage mig af dem, som vil forplumre det hele. Der er jo folk, som går på kurser, for at lære at behandle folk som svin. De skal være direktører, og de skal være hårde. Hvad fanden er det for noget lort. Alle mennesker har følelser, og alle ved, at det er det, det drejer sig om.

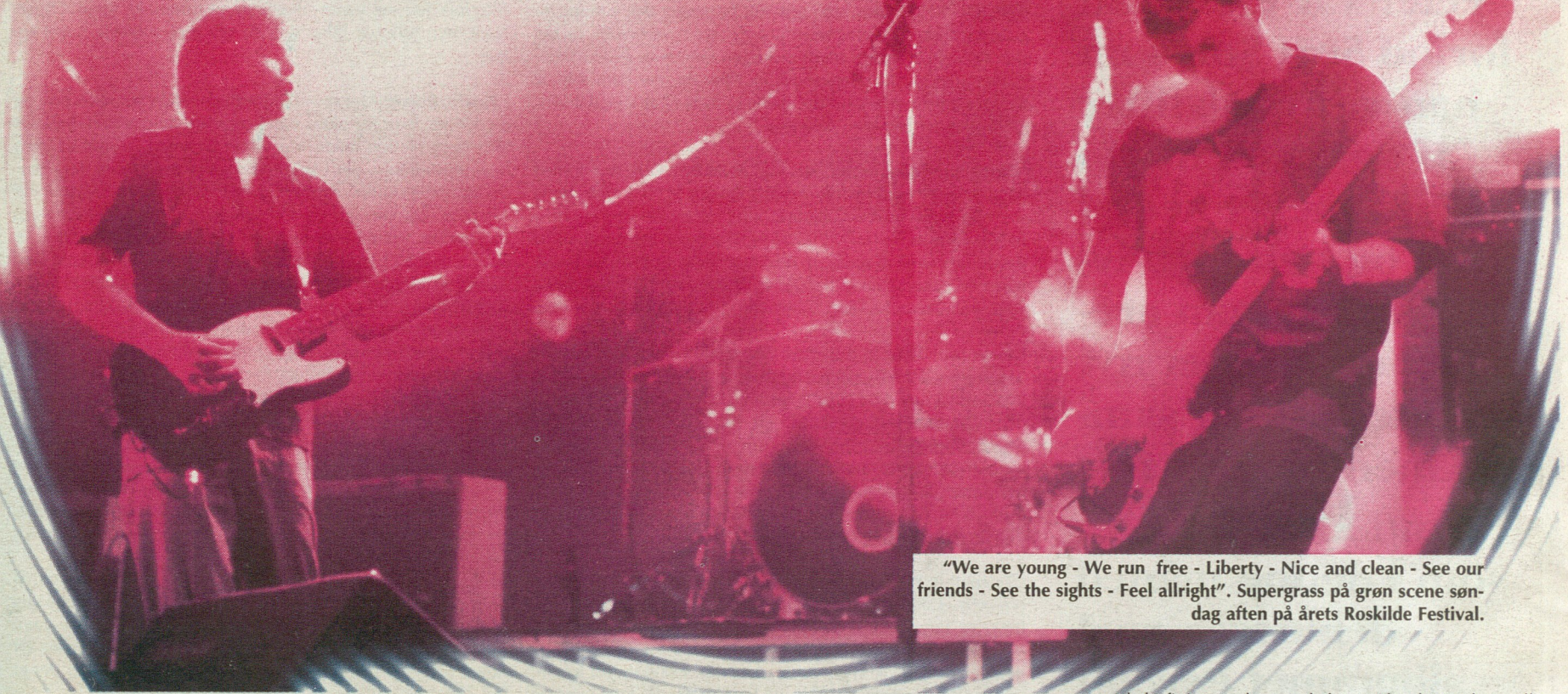
- **Spiteful Juggernaut** er skrevet af Matthias, trommeslageren, og det er også ham, der synger det. En trodsig kraft, som ødelægger alt, og det beskriver jo nogle meget kraftfulde følelser, som vi allesammen har, men som nogen fornægter, og de sidder på sidsygehospitaller i dag. Så hvis der en besked, så er det, at man skal komme af med - De sidste to år, der er gået, er på denne plade, og da vi nåede til den sidste dag under indspilningerne, var jeg vildt deprimeret, blandt andet fordi jeg skulle lægge den sidste vokal på **Goodbye Cruel World**. Jeg lavede et par interviews den dag, og et af dem - til radioen - måtte jeg flere gange afbryde, men sådan havde jeg det med det hele den dag. Dagen efter vågnede jeg og tænkte, at nu havde jeg sagt, hvad jeg ville sige, og det.

Selvom Peter Peter næsten har holdt en enetale, er vi begge helt forpustede af den ordstrøm, som lige er flydt ud af munden på ham. Vi afbrydes af, at Bleeder-guitaristen Bjørn Banker dukker op, men inden vi slutter rundt Peter Peter af: jeg har på intet tidspunkt bare liret noget af mig, for jeg kan ikke lave noget, som er ligesom de andre. Jeg vil være min egen ting, for der sgu for meget lort til, at vi ikke alene skal lade være med at brænde heksene, vi skal også være søde ved dem.

Et spørgsmål om kroner og ører

På den til tider pretensiøse engelske musikscene har Supergrass været en veritabel humørbombe. Festen kører nu på tredje år og andet album - og i gruppen af hardcore fans finder man blandt andre en verdenskendt filminstruktør.

"We are young - We run free - Liberty - Nice and clean - See our friends - See the sights - Feel alright". Supergrass på grøn scene søndag aften på årets Roskilde Festival.

Af **Henrik Tuxen**

Foto **Per Howby**

De engelske humørbomber Supergrass vil gerne derhen, hvor alle de mærkelige mennesker befinder sig. Sådan lyder det indledningsvis på *I'd like to know*, der åbner debutalbummet *I should Coco*. Et nærmest minimalistisk beat, tilsat diverse overrumplende breaks, forcerer i hasarderet tempo, flankeret af sangeren Gaz Coombes skingre speedvokal og et ooooooohhhhhhhhhhh-la-la-la-la-la, som selveste Rip, Rap og Rup kunne have lagt næb til. En smittende friskhed, der kan få en godt gennemstegt, halvdoven elefant øl, til at smage som iskold æblemost on the rocks.

Med *I'd like to know* som fast indslag på al verdens clockradioer, ville globalt ungdomssløvssind kunne kureres med samme øjeblikkelige effekt, som når notorisk lade Fedtmule får en jordnød galt i halsen og forvandles til energibundtet Supermule.

Tegneserieanalogien køres igennem på albumforsiden og måske er der yderligere at hente på denne kant - En af fagets store mestre, den store Supergrassfan Steven Spielberg, har nemlig lagt billet ind på at lave en TV-serie, løseligt baseret på bandet og dets omgivelser. Spielberg er angiveligt af den opfattelse, at Supergrass har haft rigeligt held, i ønsket om at støde ind i mærkelige mennesker.

Nye jobs til gamle venner

Men det var åndsbeslægtede *Allright*, der var debutalbummets store hit. Videoen cementerede, at det er bedre at være ung og frisk, end gammel og sløv - tråden til Beatlemania og musikalsk verdensherredømme var til at få øje på. Men det var dengang. Roskilde Festivalens lyseslukkere på Grøn Scene, har i år udgivet opfølgeren *In It For The Money*. Og har de gæve græsødder valgt branche efter forventet indtjening, har butikken Supergrass indtil videre været den ideelle platform.

GAFFA lagde imidlertid sin klamme hånd på bassisten Mick Quinns skulder og han kunne fortælle, at musikerlivet og limousinerne ikke altid har gået hånd i hånd.

- Det er mærkeligt, jeg har været musiker i 15 år og der er aldrig noget af det gamle, der har rykket noget som helst. Men fra det øjeblik jeg begyndte at spille sammen med Gaz og Danny (Coombes og Goffey, red.) har det bare gået slag i slag. *Har succesen forandret dig som menneske?*

- I starten forandrede det mig helt sikkert. Pludselig så vi ikke de gamle venner så meget mere som tidligere, det føltes som om vi var vokset fra hinanden, alt det nye var så spændende og interessant. Men sådan hang det selvfølgelig ikke sammen. Jeg fandt hurtigt ud af, at det var de gamle venner, der talte mest, og at vi stadigvæk havde en masse til fælles.

Pladeselskabet ikke mange potter pis værd

Forretningen Supergrass er i stigende grad blevet et anliggende for den tætte vennekreds, og der er efterhånden faldet en del bi-jobs af til kredsen fra Oxford. Mick fortæller:

- Vi styrer selv alt med hensyn til art-work, image osv. Pladeselskabet kommer tit med idéer, og selv om vi da hører på dem, er de ikke mange potter pis værd. Vi bruger i stedet de gamle venner, der kender os og virkelig forstår, hvad det er Supergrass drejer sig om. For eksempel er der en surrealistisk maler i kredsen som vi har brugt til en del ting. Kan man så samtidig skaffe noget arbejde til de gamle venner er det da bare helt i orden.

Inden det hele bliver alt for jovialt og pladdersentimentalt, skal man jo lige huske på, at drengene er i showbiz for pengenes skyld, det fremgår jo helt tydeligt af den nye albumtitel. Kasseapparatet ruller nu for tredje år i træk, men Mick, Gaz og Danny har fået strikket en snedig konstruktion sammen, der begrænser de interne slagsmål - de deler simpelthen i porten.

- Når vi laver musikken tænker vi aldrig på om numrene er hits eller ej, vi spiller bare. Alle kommer med deres ting, og da vi på et tidspunkt skulle til at registrere numrene fandt vi ud af at vi havde skrevet sådan cirka 1/3 hver. Så tænkte vi, skide

være med de finjusterede regnskaber, vi krediterer bare alle tre for det hele. Men vi laver altså også alle tingene sammen, selv teksterne, fortæller Mick.

Britisk Cow-punk uden Kreutzfeldt-Jacob

Den nuværende konstellation så dagens lys i 1993, men Gaz og Danny har spillet sammen helt tilbage til pre-teenage årene i The Jennifers, der kun fik indspillet en enkelt single. Gaz mødte Mick på en restaurant kæde hvor de begge sled sig til guitar og bas strenge. De fandt hurtigt ud af, at kemien passede, og at bøfferne fremover måtte servere sig selv. Men Supergrass har altid fungeret som lidt af en magnet på kvæg. Det forlyder, at de lokale køer havde for vane at tage opstilling foran vinduerne, dengang de første akkorder blev sat sammen i Mick's hus. En mere fredsommelig variant af britisk kogalskab, må man sige.

Men det var ikke kun de lokale køer, der var på. Der var dynamik fra starten, men ambitionerne var alligevel moderate, først og fremmest gjaldt det om at have det sjovt. Få år efter står bandet så i den situation at skulle følge op på en regulær kassesucces - et ganske andet pres.

- Vi går efter friskheden og den umiddelbare spontane fornemmelse. Det har vi gjort fra starten, og det har ikke ændret sig. Alligevel har der været en eller anden form for pres, et eller andet sted fra. Men når det kun handler om os tre, er der ingen problemer. Derfor fik hverken journalister, fans eller andre velmenende mennesker omkring os, adgang til studiet da vi indspillede *In It For the Money*. Det sidste vi havde brug for var spandevise af råd fra andre om, hvad vi nu skulle gøre. Ofte behøver vi ikke at snakke om, hvordan musikken skal være, vi ved fra hjertet hvordan tingene skal sættes sammen, afslutter Mick Quinn, et par timer før han og resten af Supergrass indtager den Grønne Scene - for anden gang på tre år. Og at dømme efter koncerten fungerer kollektivt Supergrass i stil med hvad Mick Quinn giver udtryk for - Trio rock (med lidt hjælp fra en keyboardmand), der sparker røv - skæve breaks, velklingende vokalharmonier, toptunet energi og almen gang-i-den.

"We are young - We run free - Liberty - Nice and clean - See our friends - See the sights - Feel alright".

Er du trist og har du sorg i sindet, så læg Supergrass på stereo.

**NU OGSÅ I KØBENHAVN!
TIL LANGE LYSE SOMMERNÆTTER ...**

BLUE MOON
F U T O N

ÅRHUS VESTERGADE 8 · 8000 C · 86 198 033
KØBENHAVN NY ØSTERGADE 23 · 1101 K · 33 130 131
www.blumoon.dk

**DANMARKS STØRSTE UDVALG
FUTONMADRASSER, -SENGE & - SOVESOFAER**

KOM IND I EN AF BUTIKKERNE ELLER RING EFTER VORES BROCHURE

Den hårde detalje

Af Michael C.W.P. Rasmussen

Så skete det igen i år, at de amerikanske hip hoppere fuckede Roskilde Festivalen op. Jeg synes egentlig, at festivalen levede fint op til deres "hul i hoved gambler - mentalitet" ved at booke hele **Wu Tang Clan** (oven i købet for et uhørt højt beløb ifølge rygterne). Når GZA, et enkelt af de 9 medlemmer så sent som sidste år fuckede festivalens Dee Day scene op, så skulle man tilmed også tro, at de aldrig havde hørt om historien om Ol' Dirty Bastard's sidste besøg i Den Grå Hal. En koncert som mange nok vil huske for verdens dårligste show. Samtidig nåede han ved den lejlighed at droppe sine koncerter i Lyon, Bruxelles og to shows i Paris, fordi han ikke gad mere, efter København, hvor folk i øvrigt tyrede æg efter ham, fordi han var for dum at høre på. Så vi måtte nøjes med **Jungle Brothers** som jeg i sidste måned roste til skyerne i denne klumme, og selvfølgelig blev undertegnede glad som et lille barn da jeg hørte, at **The J Beez** skulle spille på festivalens røde scene. Men koncerten blev ikke nogen gentagelse af supershowet i Vega for et par måneder siden. Mike G var blevet hæs, Sammy B var heller ikke med denne gang, i stedet havde de en eller anden lige gyldig DJ med med det resultat, at de ikke formåede at komme ud over scenen og skabe kontakt til de cirka 6 - 8000 publikummer, der så koncerten. J Beez holder mere på små scener, hvor de kan skabe den svedige intime stemning. **Kongehuset** fik lov til at afreagere på den lille scene lørdag morgen. Her lykkes det de kongelige med K.A.W., Girafen og Jøden at disse Isbjerg, Kølig Kaj, RBC og Jokeren samt resten af Den Gale Pose. Det bliver spændende at se hvad det medfører af moddisserier i den kommende tid.

Detail som i et par år har optrådt til diverse Københavnske hip hop jams samtidig med, at han har udgivet et par demo bånd har nu netop udgivet en selvfinansieret CD som hedder *Blue eyed soul*. Pladen er produceret af Detail selv samt Copenha-

niacs, Typhoon & Sek fra Boulevard Connection, & Marry Tee derudover medvirker The Eastside Stranglar, Japaf, Creative, Attaboy, Gemini & Dj Noize på dette stykke dansk hip hop historie som jeg kun kan anbefale dig at fare ud for at skaffe omgående. Detail er efter min mening klart blevet mere moden og virker som om han har langt mere overblik end på nogle af hans tidligere demobånd. *Blue Eyed Soul* er en smule hem'lig at få fingrene i, men indtil videre kan den skaffes hos Typhoons Hangout Records og i Undaground i Kattesundet 12 i København.

Tha Alkoholiks sysler også med en ny LP, og jeg sidder i øjeblikket og chiller til den første single derfra, som er en sam-

men smeltning imellem den altid stive Ol' Dirty og alkoholikerne fra vest kysten. Det er blevet til en lækker sag med et sygt pianoriff som bliver bedre og bedre. Ol' Dirty er bare Ol' Dirty og Alkoholiks er bare Alkoholiks så intet nyt i det. Lad os håbe, albumet bringer nogle federe overraskelser med sig. Den næste danske hip hop CD, som rammer marked hedder *Rapomania 2* og er i forhold til 1'eren med engelsk rap, en ting som vi har savnet her hjemme. Producenterduoen Copenhaniacs har en stor finger med på den skive og tak for det, for de lægger nok nogle svedige numre efter sig. Derudover kan du opleve Lunatic, Tjes Boogie, Creative, Detail samt syngende søsterne Sherly & Maria fra Juice, og som man siger "og mange mange flere". Du kan også opleve alle artistene live i Vega den 12. august.

Lidt efter deadline oplyste Twisted Mind System, at de i samarbejde med Strictly Underground arrangerer en KRS One-koncert i Den Grå Hal på Christiania med M@lk de Coijn og Typhoon som opvarmning, torsdag d. 28. august kl. 20. Og behøver jeg at skrive, at der er mødepligt?

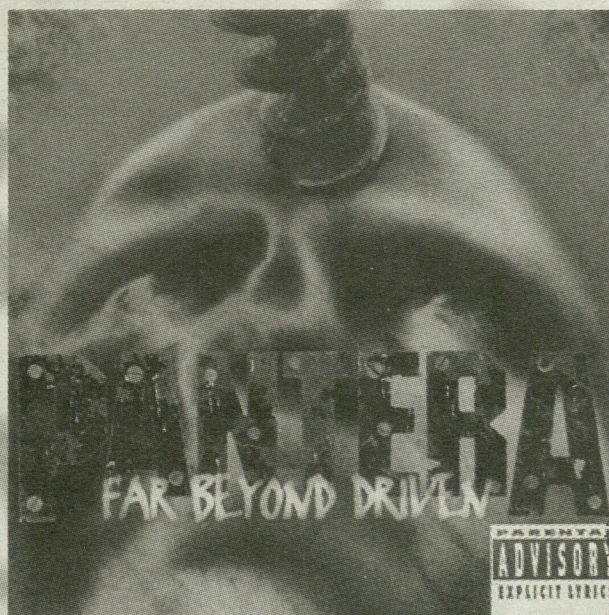
Jeg er ude lige som lige gyldige rappere med mindreværds-komplekser.

Tilbage fra de døde

Sådan cirka et årstid efter Pantera-forsanger, Phil Anselmo, tog på en farefuld tur hinsides dødens døre godt hjulpet af en ordentlig overdosis heroin, er der nyt fra den altid smadrende sydstatskvartet. Pantera Official Live, 101 Proof er titlen på det live-album, der vil blive udsendt den 25. august. Den fulde tracklisting er: A New Level, Walk, 5 Minutes Alone, (Reprise Sandblasted Skin, Suicide Note part II, War Nerve, Strength Beyond Strength, Domination/Hollow, This Love,

I'm Broken, Cowboys From Hell, Cemetary Gates, Fucking Hostile, Where You Come From, I Can't Hide. De sidste to tracks er studieindspilninger af to helt nye numre skrevet specielt til albummet. Der skulle også være helt konkrete planer om en Pantera rårhænger Europa tour i september/oktober, og det kan man sgu da kun se frem til. Er du som jeg stor fan af Anselmos sideprojekt, Down, vil du sikkert blive hård i bukserne af at høre, at et andet album skulle være rede en gang i 98. Den lange ventetid skyldes, at de øvrige medlemmer af Down har haft travlt med deres respektive bands: Eyehategod, Crowbar og Corrosion Of Conformity. Og apropos C.O.C., hvad blev egentlig af Karl Agell, der var ansvarlig for vokalen på dette bands Blind-album? Jo han er nu med i et nyt band med det tåbelige navn Rabbit Foot. Bandet er klar med et skud metallisk blues punk a la ZZ top møder Social Distortion i form af debutskiven Bring It On, der er ude d. 15. September på Roadrunner. Slutteligt vil jeg oven på denne sydstatsmetal update røbe titlen på årets plade for dig: Soul Searching Sun, hedder den. Det er Life Of Agony, der står bag dette brag af et album. Bandets 3. udspil viser en kolossal udvikling især med hensyn til sangskrivning. Så sæt kryds i kalenderen d. 8 september og glæd dig! Du vil selvfølgelig kunne læse en anmeldelse af dette monster i GAFFA.

Acrimony: Tumuli Shroomaroom (Peaceville/MD)

Jeg skal love for at de gæve briter i Acrimony har røget noget rumcigar, mens de har ladet deres pladespiller være intim med nogle Black Sabbath og Hawkwind-plader. De sidste tre numre på deres andet udslip overstiger alle de ti minutter, og jeg er vis på, at det simpelthen skyldes at bandmedlemmerne har været for visne til at huske at afslutte numrene. Arkiver under ganske fornøjelig og fin syredoomrock.

Celestial Season: Orange (Big Bloke Records/Mis. Label)

Sabbath-faktoren spiller også ind hos hollandske Celestial Season. Ligesom Kyuss spørger et eller

andet sted. Men det hele er fortyndet med en kop grunge a la Pearl Jam. Det skal man dog ikke lader sig skræmme af, for Orange indeholder mindst én håndfuld rigtig gode sange. Den lidt indelukkede lyd forhindrer dog denne skive i at blive husgæst på min cd-afspiller.

Mötley Crüe: Generation Swine (Elektra)

Jeg var meget overrasket over, at de fire Hollywoodbumser i Mötley Crüe rent faktisk havde fået bikset nogle få hæderlige numre sammen på dette genforeningsudpil. På Afraid og Let Us Prey parrer muskuløse riff sig med smidige ørehængeromkvæd ganske succesfuldt. Desværre er disken også propfuld af vamble hyldestsange til de forskellige bandmedlemmers kone, børn og husdyr, og den slags er altså en dødsynd her i spalten.

Royal Hunt: Paradox (Semaphore)

Der var en gang en metalskribent, der helt uforvarende modtog en sludder-CD med udvandet, totalt nosseløst keyboard heavy, der ved sammenligning fuldstændig fjernede Europe's kroniske bøssoide aura. Da skribenten havde torteret sig selv med CD'en i tre kvarter, var han så arrig og sur, at han resolut druknede CD'en i lokummet, hvorpå han svor at give CD'en den laveste karakter han nogen sinde havde uddelt.

Galactic Cowboys: The Horse That Bud Bought (Metal Blade/Mis. Label)

Det må virkelig være hårdt at være medlem af texakanske Galactic Cowboys. Over tre albums har de holdt fanen højt, hvad angår solid sangskrivning, og det gør de skam også på deres fjerde album. Men når mesterlige King's X, som Galactic Cowboys har lånt en del tricks af, ikke ville blive pissert på om så deres tænder stod i flammer, er der nok ikke meget håb for protegeerne her. Og den hjemmelavede produktion er bestemt ikke med til at gøre tingene lettere.

Hvor mange
tudser koster en
annonce
i GAFFA ??

Dét ved jeg!!

On our 20th Anniversary, you won't believe all t

BOSS[®]

Forhandleranvisning og yderligere oplysninger - kontakt: **Roland Scandinavia as** - Postboks 1961 - 1023 København K

the things we have in store for you.

Twentieth Anniversary
NICE BOX
BOSS
1969-1989

Housemusik må efter min mening gerne svinge, og pumpe en svedig duft af vrikkende underliv ud i æteren, men kan for den sags skyld også svæve i de mere trancede luftlag på samme tid, det er egentlig kun den milimetertynde pergament, som skiller får fra buk, cool fra cheesy, nosser fra numser. Lad mig anbefale **Terry Lee Brown Jr's Here we go** (12") efterfølger til *Brother for Real* (LP,1996) og samtidig en forsmag på nyt album i en nær fremtid + **Jean F.**

Cochois alias The Timewriter og det dejlige album *Letters from the jester* alle tre er de et must fra Plastic City Records.

My house på Distance rec. er fransk chill-house til kinnans og køleskabsafrimning eller måske et svagt glas sommerdrik i dine bedsteforældres kolonihavehus. Den indeholder **Motorbass** og **Global Communication** blandt andre lækkerier. Check også **Shaboom's Bessie** (12", Paper Recordings), god deephouse med en yderst dragende soul/jazz vokal. Progressive housenumre i den trance-dansende afdeling finder du i **Qattara's Abduction-Mix**. Vol. 2 er som etteren en blanding af classic og upfront tracks som F.S.O.L, Spooky, Orbital, LSG m.fl.. Qattara's dj's **Big C** og **Alex Whitcombe** står desuden selv til ansvar for 12" udspillene *The Truth* (Steelfish Rec.) og *Come with me* (Positiva Rec.).

Mere trance/house kan købes og høres på danske **Procyon Project's** dobbelte cd opsamler *Selected works 93-97*. Lyder af klassisk hardhouse, med melodiske keyboardstrofer, lidt 303, trommer til tider i tribalrytmer som et afvekslende beatmoment. Det hele lyder pænt og pumpende, men det er som om tiden står stille i cirka fire år.

Neo adventure, også dansk, betegnes på coveret som et samarbejde DK top DJ's imellem og skulle efter coverets tekst høres som fremtidens lyd, men en vis **J.K. Meedon** og **Kong Gulerod** roder for meget rundt i eksisterende genrer, blander house og techno med psychedelic, så det generer alle genrer

mere end det overrasker. Mere positivt stemt er mine øre når **Gadagong's** rå-mix på kasettebånd, overstyret ud af mine højtalere. Med sans, smag og et sundt forhold til elektronik-musikkens mangfoldige muligheder, er det lykkedes at sammensplejse et bredt musikalsk samsurium af hvad nutidens unge måtte kræve. *Chemicalie* breaks, progressiv house, acid-trance og deepgroove på fransk. Lyder det ikke spændende? Nyd de 3 københavner-drenges 4 track 12"/cd-maxi *Friends of mine* (SparkCommunication) og glæd dig til forventet album release 1. Sep.

Ren acid af den tunge slags dyrker du fint med dobbelt opsamleren *Acid Attack Vol.2*. Det kunne lyde som en "Aus der deutsche tv-Werbung" ting, og det er det sikkert også, for delen er, at good old **Steve Stoll**, **Dj Skull** og **Acid Scout** er blandt de medvirkende.

Dyrk også **D.A.V.E. The Drummers Pulsar** (12"/ Pull the strings Rec.) + **Kitty Lips' Shak a boom** (12"/ Choci Chewns), acid-techno til store knægte. Lidt psychedelic trance kan jeg vist lige presse ind, når nu **Growling Mad Scientist's 12" Velociraptor** følger så fint op på *Chaos Laboratory* LP'en, og når **Total Eclipse** lægger op til det nye album med *Collapsar 12"*. Sidstnævnte er næsten ren acid-trance, med et beat som en spændstig basketball mod det gyngende dansegulv. B-siden er cool chill trance, så den del af sagen skulle i det mindste leve op til forventningerne om en værdig afløser til *Violent Relaxation* fra 1996. (Blue Room)

Lad os forsætte i den rolige afdeling hvor blandt andre **Neneh Cherry** findes i franske remix af Emmanuel Top, La funk Mob, hvor *Boredom is deep and mysterious* vol. 3 er dansk og kedelig, og hvor **Banco de Gaia's** seneste album er så opium-sløvt,

at en times belgisk klokkespil virker befriende (set og hørt i "Tour De France"). Derimod kan drum'n'bass skiverne *Lost in Space* phace 00:03 og **Roni Size Reprazent** (lp/cd) anbefales. Behageligt swingende og smukt.

Dj. Jedi's "dobbeltdækker"

TECHNO

1. The Advent - Armagedon (FFRR)
2. Daft Punk - Rock n' Roll (Soma/Virgin)
3. Timeblind - De Televised (Missile Records)
4. Revelations 1&2 - First Power (Outland Records)
5. Robert Armani - Circus Bells/Remixed by Hardfloor (DjaxUpBeats)
6. Secret Cinema III - Masculinity (EC Records)
7. Ian Pooley - Chord Memory (Force Inc.)
8. Fön - Heal (Fön Records)
9. Empirion - B.E.T.A./The Advent Mix (XL Records)
10. V-Tracks - Subway 26/Original Mix (XTRA Nova Records)
11. Sandie & Onkel Jack - Aneby/Banker's Birthday Mix (Iceberg Records)

HOUSE

1. Lenny Fontana Presents TheEastsideMovement - Innercity/Lenny's Classic Mix (NiteG)
2. Green Flame & Mr. G./The Doubler E.P - Who Knows (Metalbox)
3. Hazy Grooves - Maniak/The Difference Mix (Crossover Music/MCA)
4. Daft Punk - Burnin` (Soma/Virgin)
5. The Crowd/Ten - Down Down Get (Move Records)
6. Pet Shop Boys - Somewhere/Trouser Enthusiasts Mix (UK PROMO)
7. Da Techno Bohemians Presents Dj Disco/Dirty Disco Dubs - That Sound (White Label)
8. UPaDHMaNiyA - Hasiya (4th Groove)
9. Harlem Zip Code - Smoked Sugar E.P (US PROMO)
10. Atom Heart - Humbucker/Aquariu's Pinky Mix (UK PROMO)
11. Paperclip People - Throw (Planet E. Communications)

Trailblazing

Den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt havde på et tidspunkt en rådgiver i videnskabelige spørgsmål, der hed Vannevar Bush, og han var ikke så lidt af et lyst hoved. I en artikel med titlen *As We May Think* skitserede han allerede i 1945 konceptet til den flade, ikke-hierarkiske struktur af information som senere under navnet hypertext skulle gå hen og blive modellen for internettes World Wide Web.

Faktisk var Bush så fremsynet, at han oven i købet kunne indse nødvendigheden af hvad han dengang kaldte for *trailblazers*: En mulig udvej af den komplekse uoverskuelighed, der uværgeligt måtte opstå i kølvandet af, og som i dag viser sig på, internettet.

En trailblazer kan bedst beskrives som en slags stifinder, hvis funktion er at bane vejen gennem nettets sammenvoksede jungle af websider. De bedst kendte eksempler er nok **Yahoo** og dens danske kloner **Jubii** og **Webguiden**, men disse tre er alle så omfangsrige og så generelle, at det i mange tilfælde kan betale sig at surfe lidt rundt for at finde "sin egen": en mindre, som til gengæld har skåret alt overflødig bort, og derfor rammer ens egne behov mere præcist.

Det gør for eksempel **Haywire**, som ganske vist ikke er en trailblazer i streng forstand, men snarere en indholdsrig database. Hos Haywire ligger blandt andet Englands små-seriøse musiktidsskrift **Jockey Slut**, med glimrende artikler om blandt andre Daft Punk, Slam og Prodigy fra sine foreløbigt to online-årgange. Desuden finder man både **Charts** med hitliste og anmeldelser af DJ Daz Quayle, **Demospace** hvor man kan få promoveret sit demomateriale, en fyldig liste over øens **vinylbutikker**, diverse **Pladeselskaber**, og endelig en interessant

hæng allerede 'ældre' **Obsolete**, der er holdt i et 'elektrisk' sort og gulligt layout med en enkelt hektisk animation på forsiden og dybe, dybe websider nedenunder som man let forsvinder i.

Obsolete har godt fat i den mere interessante del af undergrundens elektroniske kunst og musik, og viser vej til blandt andre data-piraten **Scanner**, jungle-programmøren **A Guy Called Gerald** og det elektro-akustiske slagtojs-ensemble **Test Department**. Man finder også legebarnet **Odd Toot** og techno-duoen **Technova** (Andrew Wheterall og David Harrow), foruden pladeselskaberne **Recordings of Substance** (der udgiver både Odd Toot og Harrows James Hardway projekt), **Metalheadz** (der udgiver Goldies projekter) og det legendariske **On-U-Sound**, foruden flere eksotiske steder med navne som **The Carrot** og **Synchronized Chaos TV**.

I takt med internettes udbredelse, er der blevet stadig mere behov for trailblazere, som med telepatisk præcision kan henviser sine besøgende til værdifuld information. Et af de mere

Club-database, som i skrivende stund bare ikke fungerer.

Haywire er endnu i den etablerende fase, hvad man ikke kan sige om den velrenommerede og i internet sammen-

radikale forsøg i den retning, **Firefly**, lader en computer tune sig aktivt og forholdsvis hurtigt ind på de besøgendes musiksmag for at skabe en profil for hver af dem. Ved at sammenligne data fra de mange forskellige værdsættelser af pladeudgivelser som gæsterne får stukket i hovedet, bliver systemet efterhånden i stand til på eget initiativ at foreslå musik med en overvejende sandsynlighed for at det falder i den pågældende gæsts smag.

Of hermed er vi fremme et sted i fremtidens internet, et sted hvor det er højeste - og ikke som på fjernsynet laveste - fællesnævner som har betydning, hvor flertallet endelig ikke længere har ret, hvor kulturen langt om længe har fundet værktøjet til sin endegyldige spredning, og hvor radio og tv træder i karakter som de middelmådige underholdningsmedier som de har forvandlet sig til i jagten på publikum. Med trailblazere bliver selv den mest sekteriske interesse til en verdensomspændende foreteelse, og tillader at vi finder sammen med hver vores subkulturelle interessegruppe over hele verden, og så er man pludselig ikke den eneste i nabolaget der gider snakke om 78'ere eller flippermaskiner. Så lad for min skyld gerne Serie-fetischister og ligesindede køre det rigide nationale fjernsyn og kabel-tv de sidste vognlængder mod afgrunden.

U P R W W L - a B l a O b l X

<http://www.bush.or.at/aswemaythink/>
<http://www.yahoo.com>
<http://www.jubii.dk>
<http://www.webguiden.dk>
<http://www.haywire.co.uk>
<http://www.obsolete.com>
<http://www.firefly.com>

Funky Godfather gør comeback

Isaac Hayes, skaberen af den symfoniske sovekammersoul har rejst sig fra glemslen, og turnerer igen. Ikke mindst på grund af, at bands som Tricky og Portihead samler hans wah-wah-guitarer og stærke grooves, men også fordi han har et budskab med sin sensuelle forførelsesfunk.

Af Morten Buschmann
Foto Per Howay

Isaac Hayes er en legende. På sit højeste i 70'erne - ikke mindst på grund af filmhittet *Theme from Shaft* fra 1970 men også på grund af en lang række plader med lange symfoniske funknumre, der brød reglen om, at et nummer kun må vare tre minutter.

Op gennem 70- og 80'erne var Hayes plader ren sex, og musikalsk skulle forspillet være lææænge. Med en basstemme dybere end en anden bamse i genren, Barry White, crooned han sig ind og ud af lytternes undertøj, og kaldte selv sin musik for "forførelses-funk". Men forspillene blev for lange, og fornyelsen lod vente på sig. Hayes røg ud i kulden, og koncentrerede sig om at spille skummel gangsterboss i tv-serier (blandt andre *Miami Vice*) og film (*Flugten fra New York* med flere), indtil hiphop og rap erobrede hitlisterne og Bomb The Bass, Massive Attack, Portishead og Tricky begyndte at sample bidder fra Isaac Hayes gamle hits.

Kunne ikke udgive cd'er

De to brummere, Hayes og Barry White, vendte tilbage til musikscenen næsten samtidig i 1995.

Ringede I sammen for at aftale et comeback?

- Det skete bare. I lang tid var Barry og jeg de eneste, der spillede den slags musik. Pladeselskaberne ville ikke udgive os. Først da de unge pladeselskabs-"executives" fandt ud af, at dét, de unge musikere samlede, var os, fik vi lov til igen at udgive, fortæller sangeren og multiinstrumentalisten, der startede sin karriere som studiemusiker for det legendariske pladeselskab Stax, der op gennem 60'erne producerede alle vigtige soulevergreens med blandt andre Aretha Franklin, Sam & Dave og Otis Redding.

- Scenen har ændret sig drastisk, siden 70'erne. Unge sorte arbejder nu kun med rap og samplinger, og jeg bebrejder dem ikke noget, for da de startede havde de ingen instrumenter, og kunne ikke spille. Sociale nedskæringer ramte de fattige sorte hårdt, de blev "cut out" af samfundet. Musik er ofte deres eneste måde at kæmpe sig ud af slummen på, og derfor er det i orden, at alle samler mig, så længe min musik ikke bliver brugt i en racistisk eller sexistisk sammenhæng, mener 55-årige Hayes, der er født i Covinton, Tennessee - lige udenfor Memphis.

Økologisk bevidst

Godfather Hayes er blevet en social bevidst herre. Han er ikke længere en black Moses, men er blevet medlem af Scientology og taler om økologisk bevidsthed, at redde Jorden fra udslættelse og give de unge fattige i ghettoerne en bedre opvækst. Han er på en mission, som leder af en litterær forening ved navn "World Literacy Crusade", der ved hjælp af læse og skrive-programmer prøver at skabe en bedre verden. Vi er ved at destruere jorden, og det går ud over fremtidens børn, der skal betale regningen for vores egoisme. Det er mine budskaber i musikken i dag, og det var blandt andet derfor jeg indspillede Stings *Fragile*, fortæller Hayes, der både vil turnere, missionere og fortsætte sin karriere som filmskuespiller. Cd'erne *Branded* og *Raw & Refined* er lige udgivet i Europa.

Fortidens discokonge

Engang var Hayes superstjerne, han vandt Grammy'er for sine plader og filmtemaer, og solgte i millioner. Han førte sig frem i pelse, cadillacs og villige kvinder som en anden gangster-rapper, og han lod sig krone som konge i Ghana, og blev udnævnt som høvding i Nigeria! Og kongen af den symfoniske soul havde da heller ikke glemt de gamle manerer, da han blev hentet i Kastrup lufthavn: Han nægtede at køre med festivalens ydmyge pick-up på grund af lidt mudder på et af sæderne. Først da en blændende sort limousine med chauffør bliver fremskaffet, vil fortidens discokonge lade sig transportere til comebacket på Roskildefestivalen. Funky Godfather ankommer standsmæssigt.

I lang tid ville pladeselskaberne ville ikke udgive Isaac Hayes musik. Først da de unge pladeselskabsfolk fandt ud af, at dét, de unge musikere samlede, var Isaac Hayes, fik han igen lov til at udgive musik.

No Doubt konkurrence

Spørgsmål 1: Hvilket år udkom No Doubts debutalbum?

Spørgsmål 2: Har trommeslageren en Madness T-shirt på i "Don't speak"-videoen??

1.-5. PRÆMIE: 2 BILLETTER TIL KONCERTEN D. 15/9 + T-SHIRT
6.-10. PRÆMIE: 2 BILLETTER TIL SAMME KONCERT

Gaffa stiller 20 billetter på højkant. Send dine svar + navn, adresse & telefonnummer til: GAFFA, Sjøllandsgade 92, 8000 Århus C. Sidste frist for deltagelse er d. 20. August.

Efterår 1997

MUSIKLINIEN

5 mdr. fra 19.8. Sammenspil, instrumental-workshops, studie, turné m.v.

LYDPRODUKTION OG STUDIETEKNIK

5 mdr. fra 19.8. Praktisk og teoretisk lydteknik, sammenspil m.v.

DANS OG BEVÆGELSE

5 mdr. Fra 19.8. Dansteknik, improvisation, afspænding m.v.

DANS & TEATER/TEATER TANGO

7 mdr. fra 1.9. Skuespil, dans, improvisation m.v.

Ring eller kig ind og hør om intromøder og evt. ledige pladser. Hør også om Den Rytmske Aftenskoles intensive dagkurser 13-15 uger i teori, computer, komponist og hovedinstrumenter.

Rytmsk Center · Vesterbrogade 107 E · 1620 V
Telefon 31 22 51 41 · Telefax 31 22 34 41

Den Rytmske Daghøjskole

Peter Ramsdal

Bedst lige nu

DJ Shadow: Endtroducing For én gang skyld er der grund til at sige: Nu er den her! En af sidste års mest roste, og bedste plader fra England udkommer nu endelig i Danmark.

Spring: Spring & Friends Let, svævende og tidløs popmusik med sommerens sødeste kælegris i forgrunden.

Echo & The Bunnymen Et velkomment comeback til 80'erne. Det årti trænger også til lidt opmuntring oven på alle de knubbede ord, der er blevet sagt om det.

Værst lige nu

Diskofil: Sassy Hvis man ikke kan få Diskofil spærret inde, burde man arrangere en lang lukket fest i Randers.

Vildensky: Utyskme

- Mangel på ilt

Rocken er i konstant forandring mellem fortid, nutid og fremtid. Kan man sætte et aftryk af noget, der bare minder om personlighed, ja så kan det med lidt held skabe opmærksomhed eller bane vejen til noget større. Derfor forsøger mange bands også at nedbryde de musikalske barrierer ved at putte noget egensindigt galskab ind i den. Århusianske Vildensky prøver på deres debut *Utyskme* med de bedste intentioner at overskride denne barriere. Alligevel ender bandet med lyde som om, de har sprunget over, hvor gærdet er lavest. Gruppens uortodokse måde at spille folkpåvirket polka punk på er simpelthen for søgt. Bedre bliver det ikke af, at Vildensky i deres tekstunivers blander sagnomspunden mytologi og besk humor i så store mængder, at det ender med en overdosis for at tilpasse sig musikens rustikke præg. *Utyskme* er personlig, men anstrengt i al sin stræben på jagten efter det overnaturlige, man kan med rette sige, at Grauballemanden blev deres skæbne.

Finn P. Madsen

Guided By Voices:

Mag Earwhig

- *Voices Of Wonder*

Ohio bandet Guided By Voices har op gennem 90'erne slået sig fast som de absolutte lo-fi konger på den alternative musik scene. Men på *Mag Earwhig*, lader de døren til deres minimalistiske univers stå mere end på klem, for sjældent har de lydt så imødekommende. Gruppens læreruddannede leder Robert Pollard kan andet end svinge pegepinden. Hvis han vil, kan han skrive nogle fremragende og iørefaldende melodier, som syder af en berusende vitalitet. Som på de forrige udspil sniger et GBV album sig altid op over de 20 numre, i det her tilfælde 21. Det er dog ikke ensbetydende med udnyttelse af cd'ens fulde spilletid, hvilket alt for mange bands bruger unødvendigt. Flere af numrene på *Mag Earwhig* runder kun lige et minut, men når alligevel at få så meget struktur, at de føles længere på grund af den vekslende instrumentering mellem akustiske og elektriske udbrud. Af miniature rock at være er GBV absolut enevældige, for sjældent har så lidt lydt af så meget som på *Mag Earwhig*.

Finn P. Madsen

Ron Sexsmith:

Other Songs

- Interscope

Da den sky canadiske sanger, sangskriver og guitarist Ron Sexsmith med babyansigtet i 1995 udgav sin debut i eget navn erklærede Elvis Costello sig som en svoren fan. Ganske forståeligt for her var en sangskriver, der på fineste vis undveg at klæbe sig fast på inspirationskilderne, men i stedet for brugte selvsamme Costello, Richard Thompson og den afdøde Tim Hardin for en meget personlig og særegen sangskrivning. At Sexsmith ikke bare var et "one night wonder", beviser han til fulde på *Other Songs*. Her blander han korterne på ærligste vis, med en dæmpet semiakustisk rock og en fortællerkunst, der er så jordnær, at nærværet er en ren triumf i sig selv. *Pretty Little Cemetery* handler om et barns første møde med døden, den sørgmodige *Child Star* om en barnestjernes endelige og *Strawberry Blonde* om landsbypigens vis fordrudne mor besegler familiens skæbne. Sexsmith puster på *Other Songs* nyt liv til en kunstart inden for sin genre. Nemlig den ensomme trobadur, som på fornemste vis får sine sange til at svæve som morgendug hen over uberørte enge.

Finn P. Madsen

Spiritualized:

Ladies and Gentlemen We are Floating in Space.

- Dedicated

Ladies and Gentlemen We are Floating in Space er det tredje udspil fra Spiritualized og det foreløbige højdepunkt i trolldmanden og syrehovedet Jason Pierce's karriere. Det er også en uhyggelig (selvbiografisk?) rejse gennem en narkomisbrugers daglige helvede.

I sangen *Home Of The Brave*, dulmer Jason Pierce sit knuste hjerte på denne måde: "Sometimes have my breakfast right off of a mirror/ and sometimes i have it right out of a bottle...". *Ladies and Gentlemen we are floating in Space* skulle være udkommet allerede i maj, men da Jason havde samlet the King uden tilladelse fra højere sted, måtte hele oplaget en tur på renseriet, så pladen nu fremstår garanteret Elvisfri. Spiritualized præsenterer sig som en kvartet, men er snarere synonym med Jason Pierce, der også kalder sig Jason Space-man og engang udgjorde højre hjernehalvdelen af Spacemen 3. For at kunne udfylde de særdeles bredt udstukne rammer for hvordan Spiritualized lyder, helt ud over kanten, får han hjælp fra så forskellige sider som jazzpianisten Dr. John, Balanescu Quartet og et gospelkor. Det hele hænger dog logisk sammen som forvrængede oplevelser i hjernen på misbrugeren med det knuste hjerte. What is Spiritualized used for? Spiritualized is used to treat the heart and soul.

Peter Studstrup

Amon Tobin: Bricolage

- Ninja Tune / VOW

Den brasiliansk-fødte Amon Tobin, som for nylig udsendte albummet *Adventures in Foam* under navnet Cujo, præsenterer med *Bricolage* et flot album darside drum & bass med hip hop beats og latin-percussion. Fra klassisk inventar med obo og strygere, zigzagger Tobin sig rundt i et samlet jungle/breakbeat landskab med tungsindigt og fremmedartet melodimateriale. Der er med andre ord højt til loftet på Tobins skrotplads hvor musikkens efterladenskaber bliver givet nyt liv. Eberhard Webers bas og Jan Gabareks saxofon klistres sammen med skoletrommer på et Fender Rhodes, det hele stoppes ned i up-og-down-tempo-affaldsknuseren og henstilles på en skiftevis øde og overbefolket svævende gade et sted i Latinamerika... Vokalfri elektrisk rumopdagelsesrejse i Sorte Huller.

Mark Lewis

Banco de Gaia:

Big Men Cry

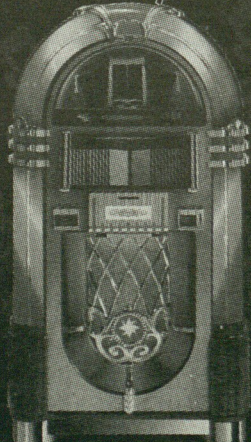
- Planet Dog / VOW

Med den let patetiske titel *Big Men Cry*, har Toby Marks sendt sit tredje studiealbum på gaden. Et album i den for Marks' kendte teknologiske etnisk-ambient stil med ødsel brug af munkekor og klynkestrygere, som udmønter sig i en slags Debussy-agtig ambient - bare med beats, og det er ærlig talt noget kedsommeligt og retro-agtigt at høre på. De syv numre er ganske vist alle sammen mådelige for ikke at sige jævne, og det er ikke noget decideret dårligt album - det er bare ikke spændende. Jeg ved ikke om det skyldes at den åbenbart zen-interessererede Toby Marks hviler for meget i sig selv, men der sker simpelthen for lidt i løbet af den times tid albummet varer.

Mark Lewis

MUSIKKEN til din fest

En god fest kræver god musik.

Det klarer vi! Lej en musikautomat hos DGA-Elite Automater vi er med på noderne til enhver fest.

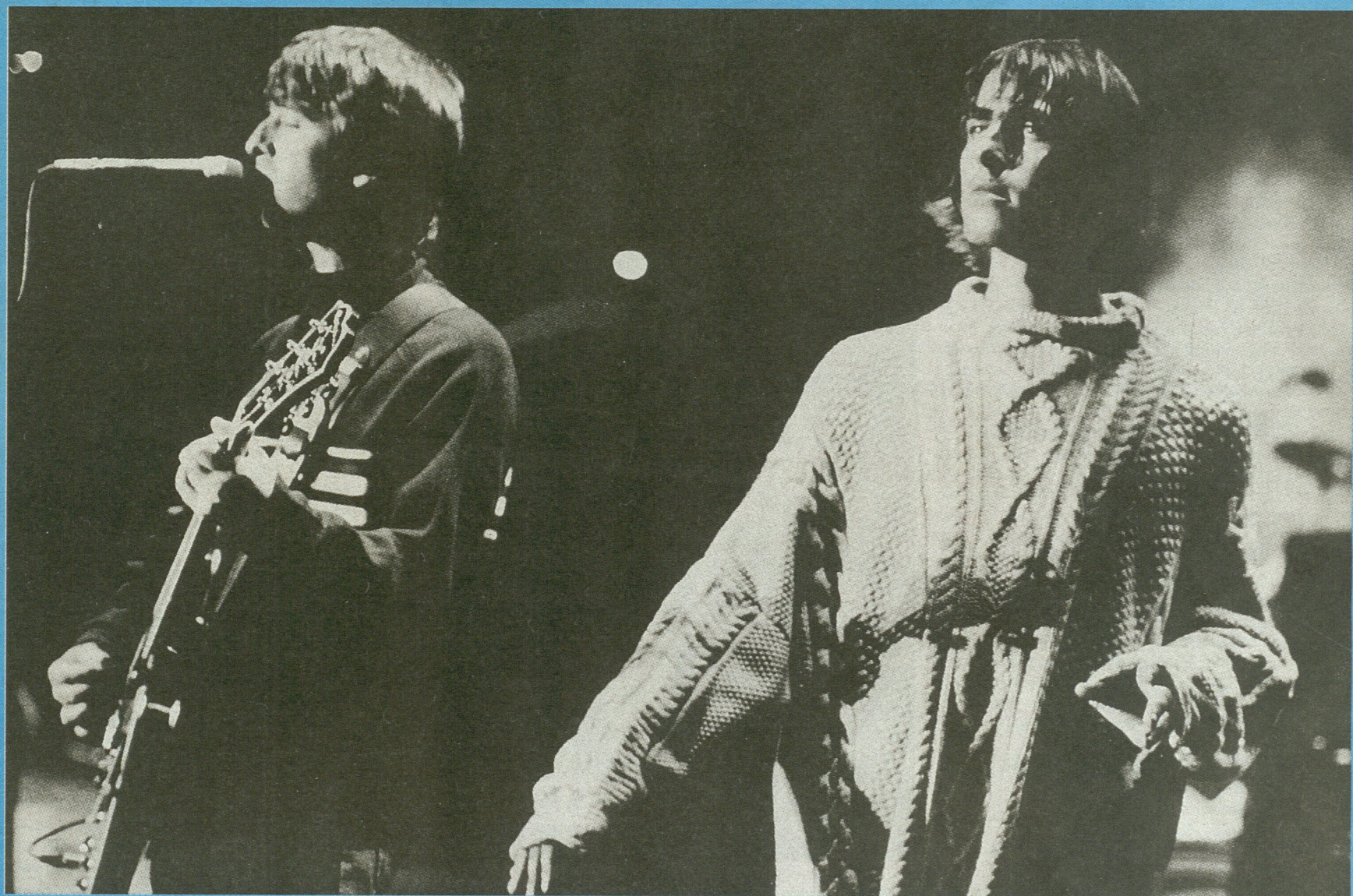
Kontakt os på Tlf.36 70 10 87

DGA
Elite
AUTOMATER A/S

Rødager Allé 133 • 2610 Rødovre

motor præsenterer

oasis

10. september **forum** kl. 19.00

MUSIKMAGASINET
GAFFA

forsalg: sex beat 33 128 292 billetnet 38 887 022 og posthuse nyt album "be here now" 21. august

Prodigy: The Fat Of The Land

- XL Recordings / MD

Efter at have været udskudt og udskudt og dermed vedvarende været genstand for seriøst build-up af single efter single, er Liam Howlett og hans fæle slæng, omsider ude med det tredje album.

Tidligere var gruppen den bestemte form *The Prodigy*, med en klar reference til midtpunktet og *createuren* Liam Howlett, der havde indset nødvendigheden af rave-agtig udadvendthed og engagement de tre entertainere Maxim Reality, Leeroy og dyremennesket Keith Flint til at varetage det visuelle udtryk. Men de fire figurer er modnet og integreret, og Howlett har nu ikke længere skrevet alt materialet på egen hånd, men tillige i samarbejde - ikke bare med Maxim og Flint - men med en hel stribe forskellige folk.

Sikkert blandt andet derfor, lyder *The Fat Of The Land* en del 'bredere' end både *Experience* og *Music For The Jilted Generation*: Stadigvæk er arkitekturen domineret af guitar, breakbeats og techno-keyboards, men albummet når vidt omkring. Foruden det behårdt bjæffende singlehit *Firestarter* i nærmest klassisk Prodigy-tradition, får albummet et skær af punk over sig i de to numre *Serial Thrilla* og *Fuel My Fire*, hvor Keith Flint ekkoer Johnny Rottens vrængende vokal anno *Anarchy In The UK*. Læg hertil *Diesel Power* i hvad der må betegnes som techno-hip hop genren, hvor den gæsteoptrædende Kool Keith vist for første gang bringer *Prodigy* ud i noget egentligt narrativt, der løber længere end de velkendte you-got-the-poison-I-got-the-remedy punchlines. Tilføj yderligere den elegante og groovy *Mindfields*, hvor ulmende keyboards og Maxim Realities let overstyrede vokal, gurgle-guitar og Roland-acid trækker som et firspand; det teknologi-oxylerede rocknummer *Narayan* med regulær sangtekst og *Kliché-rødder*, og der tegner sig et aftryk af et mere sejt trækende end egentligt eksplosivt Prodigy - og hvis det passer at man på et ordentligt kunstværk kan genfinde makrokosmos i mikrokosmos, så er *The Fat Of The Land* rigtig kunst, der udkrystalliserer sig i Kool Keiths ord et sted: "The melody is fat, yeah! I'm on the energy source, the cockney boss, with Prodigy..."

Mark Lewis

James Taylor: Hourglass

- Sony

Den amerikanske sanger og sangskriver James Taylor er som altid trofast mod sine musikalske rødder. Med sit første studiealbum i seks år demonstrerer han sin evne til at skrive lette og yderst iørefaldende sange, og *Hourglass* står som indbegrebet af tilbage-lænet vestkystrock. Den følsomme sangskriver-veteran har klogeligt nok ikke ændret på sin musikalske formel, der måske ikke ligefrem rykker i almindelig rockforstand, men med en unik indfølelse i musik og sang, er James Taylor mere end bare et behageligt selskab. Det skorter ellers ikke på let-købte løsninger på

Mark Lewis

Roni Size / Reprazent: New Forms

- Mercury / Polygram

Måske er Roni Size manden der for alvor kan bringe drum & bass og jungle ud til folket, i hvertfald gør han et bravt forsøg med *Share The Fall*, der for nylig lå i rotation på MTV.

Reprazent er et kollektiv-projekt, der foruden Size som kreativ nøgleperson omfatter DJ Krust, DJ Die, Suv og sangeren Onaly, og det påstås at denne flok er klar til at bringe Bristol-lyden (Massive Attack, Portishead, Tricky...) videre til dens næste fase: drum & bass.

Det skal blandt andet ske med dobbelt-albummet *New Forms*, hvis titel rummer en slet skjult hentydning til disse folks meget selvbevidste forhold til egne kompositioner, hvoraf flere har cirkuleret rundt i England som såkaldte dub-plates i det sidste års tid.

Det vil sige singler som på det nærmeste egenhændigt er skåret ud og måske kun findes i en håndfuld eksemplarer. Et par af dem fandt vej til jungle-maestroen Grooverider, der har spillet dem som en gal, og derfor også har spillet en betydelig rolle i Reprazents efterhånden centrale placering på scenen.

New Forms indeholder et tidstypisk sammenrend af påvirkninger og lyd-kilder - en opgivende og hurtig oprensning kunne lyde: soul, acid jazz, hip hop, techno, jazz, pop og jungle - og Roni Size sammenligner ikke uden grund sig selv med en klatretyv. Summa summarum: To udmærkede plader hårdt-pumpet *freestyle* og flere øjeblikke der hænger virkelig godt sammen, bl.a. det hæsblæsende *Hi-Potent* og pop-sangen *Share The Fall* og *Watching Windows*.

Mark Lewis

James Taylor: Hourglass

- Sony

Den amerikanske sanger og sangskriver James Taylor er som altid trofast mod sine musikalske rødder. Med sit første studiealbum i seks år demonstrerer han sin evne til at skrive lette og yderst iørefaldende sange, og *Hourglass* står som indbegrebet af tilbage-lænet vestkystrock. Den følsomme sangskriver-veteran har klogeligt nok ikke ændret på sin musikalske formel, der måske ikke ligefrem rykker i almindelig rockforstand, men med en unik indfølelse i musik og sang, er James Taylor mere end bare et behageligt selskab. Det skorter ellers ikke på let-købte løsninger på

Mark Lewis

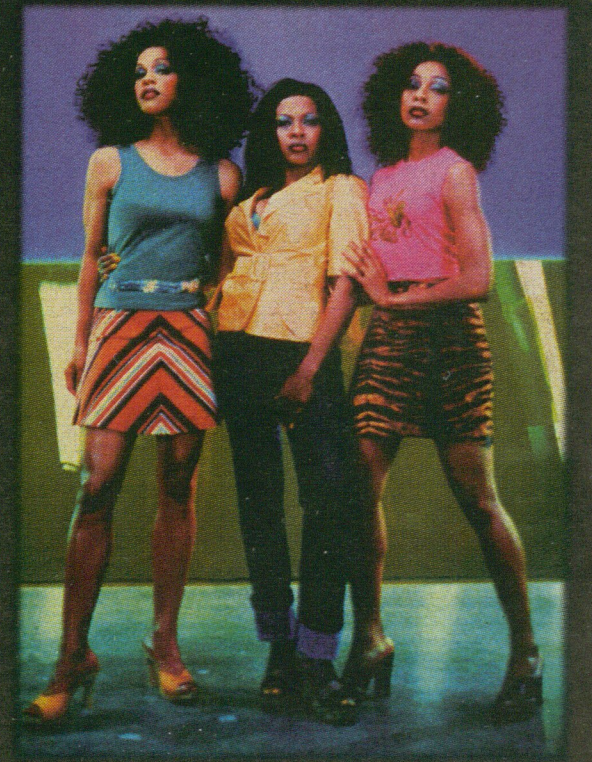
En Vogue: EV3

East West Records

Siden pige vokalgruppen En Vogue debuterede i 1990 har gruppen hentet 2 platinplader med udgivelserne *Born To Sing* og *Funky Divas*.

Efter den flotte debut indstillede gruppen i 1995 sine musikalske aktiviteter, hvor gruppens fjerde medlem Dawn Robinson forlod En Vogue til fordel for en solokarriere.

Men med cd'en *EV3* har soultrioen fået comeback, og hvilket et!

Cd'en er udover gruppens normale sparringspartnere Denzil Foster og Thomas McElroy, produceret af Babyface og David Foster, vis kreativitet har været en rigtig satsning. Singlen *Whatever* produceret af Babyface har allerede fået en del airplay på alverdens radiostationer lige som musikvideoen har været en hyppig gæst på MTV.

Right Direction viser vokaltrioen styrke lige netop nu, hvor gruppens på engang dynamiske og dog sårbare soulstemmer får det til at løbe koldt ned ad ryggen på lytteren.

På nummeret *Does Anybody Hear Me?*, som gruppen for øvrigt selv har skrevet, synges der med en gospelagtig glød, som kendetegner soulsostrerne i gruppen Brownstone, og viser gruppens alsidighed.

The Slave's gamle 1970'er funkyhit *Slide* får i form af nummeret *Let It Flow* en gevaldig saltvandsindsprøjtning, der for alvor vil sætte skub i sommerens diskoteker, hvorimod *Sitting By Heavens Door* og *Too Gone Too Long* er cd'ens stille soulfulde ballader.

På *EV3* har En Vogue fået deres egen sound, og gruppens fortsatte succes synes dermed sikret.

Henrik Bæk

Hourglass, hvor notabiliteter som Sting, Stevie Wonder, Michael Brecker og Branford Marsalis kigger kort forbi. Disse musikalske personligheder passer dog storartet ind i den formede og glatslebne produktion, og netop i Sting finder James Taylor et musikalsk slægtsskab.

James Taylor bevæger sig derfor ubesværet rundt i den musikalske overflade, hvor et par spjæt med halen ikke giver de store bevægelser i overfladen. Men sangene og Taylors vokal stikker langt dybere, og *Hourglass* indeholder den tyngde, som man

kan forlange af en af Amerikas fornemme sangskrivere, der har overlevet den sædvanlige amerikanske sangskri-verhistorie med narko, skandaler og brudte illusioner.

Jan Opstrup Poulsen

Nostramus: Earthlights

Recordings of Substance / VOW

Odd Toot: Bampot

Recordings of Substance / VOW

James Hardway: Deeper, Wider, Smoother Shit

Recordings of Substance / VOW

James Hardway: Illustrated Man

Recordings of Substance / VOW

London-selskabet Recordings of Substance har på det seneste været en særdeles indflydelsesrig næringskilde til (endnu) en sub-genre under den elektroniske musik: "Miles Davis møder Metalheadz", "dub drum & bass" og "ny jazz" er nogle af de stikord, der er forsøgt klistret til musikken, der som genre fremstår som en virkelig frugtbar kombination af breakbeats og syrejazz.

Nostramus står bag den mindst jazzede af ovennævnte titler, som til gengæld er i besiddelse af 'syre' til overmål: *Earthlight* ligger et godt stykke ude af drum & bass tangenten - fra *Mystic Drum & Space* med Logical Progression-overtone, til *The Oohs'* darkcore jungle og det stærkt ud-dubbede *Babel*.

Albummet som helhed er præget af en indtrængende og til tider næsten sub-sonisk dyb bas, der ligger som en gigantisk brumbasse og bevæger sig under hele pladen. Og inde imellem de vægtige lyd-kulisser glimter små perlende melodi-stykker og diverse samplinger fra hvad der formentlig er film og tv-udsendelser. Pladeselskabet har fremhævet det dunkle *Dark Jewel* som nummeret, der definerer *Nostramus'* lyd, og det er til at forstå med dets smukke skrabede arrangement og den supergroovy og dubbede plasticbas, der hele tiden spændes ud af lilletrommen som en konstant forskydende faktor.

Earthlights hænger tæt og flydende sammen igennem hele albummet, før det hele fades langsomt ud til slut i det højspændte *A Force as Yet Unknown*, men da er fingeren allerede på vej mod repeatknappen.

Der er både jazz og syre på skotten Simon Smiths debut som *The Odd Toot*, der er bygget op omkring en kerne af drum & bass. På *Bampot* bliver breakbeat-loops blandet med *live*-tommer og de traditionelt jazzede instrumenter kontrabas, sax og tværføjte. Rytmemønstre stryger af sted over hals og hoved, bliver pludselig indfanget i syntetisk retro-lyd af 1973 og muterer videre, afløses af vokalsamplinger,

falder på skrømt til ro og farer spontant op igen som hysteriske stortromme-hvirvler og klippe-klistret akustisk guitar. Kompositionerne er særdeles fremadrettede eller i det mindste tidssvarende - det betyder her dygtigt opskåret og monteret - og hele albummet er en hæsblæsende *tour de force* gennem lyde og indfald af forskelligste oprindelse. Det er en stilblending, som kræver elasticitet, og melodierne på *Bampot* (der er skotsk slang for noget i retning af 'idiot') bliver i pressemeddelelsen meget betegnende karakteriseret som gummi-agtige. *The Odd Toots* computer-jazz er med andre ord besynderlig og bemærkelsesværdig, kun glimtvis så regulært *groovy* som for eksempel *Nostramus' Earthlights*, men til gengæld mere vanvittig og helt sikkert et nærmere bekendtskab værd.

Tangentspilleren David Harrow har som *James Hardway* konstrueret en svejsefri symbiose af drum & bass be-bob og jazzet jungle, der for nylig kunne opleves ved en over-dådig optræden i Konsistoriegården i København. Da var det som keyboard-kontrabas-tværføjte trio (eller kvartet hvis vi tæller sampleren med), og gruppen leverede derfor et mere intenst og rummeligt sæt end debutalbummet med sin tættere pakke instrumentation har plads til. Det gør nu ikke den snart et år gamle *Deeper, Wider, Smoother Shit* til nogen dårlig plade, *James Hardway live* var simpelthen bare så overvældende og hypnotiserende at det glimrende album gik hen og blev overskygget. Både *live* og på plade præges *James Hardway* af David Harrows nedtonede piano-improvisationer, der lægger sig som vædske oven på de energiske trommer.

Til september kommer der så et nyt album, og som en forsmag på dét kan man muntre sig med EP'en *Illustrated Man*. Og den kan samtidig tjene som et slags katalog for de, som synes, at tre substantielle plader på een gang er i overkant: Af de seks mix på *Illustrated Man* er de tre signeret *James Hardway*, mens *Nostramus* og *The Odd Toot* hver har haft fingrene i et.

Mark Lewis

Nostramus: Earthlights

The Odd Toot: Bampot

James Hardway: Deeper, Wider, Smoother Shit

James Hardway: Illustrated Man

James Hardway: Illustrated Man

James Hardway: Illustrated Man

Paradise Lost: One second

- Music For Nations / MD
Gutterne i Paradise Lost er nogle enormt nedtrykte og pessimistiske mennesker. Du ved den slags, der ser frem til begravelse. Det lyser ud af det sort/hvide coverbillede, der portrætterer en gammel, rynket kone med lukkede øjne. Og ud af bandbilledet hvor de virkelig har taget "jeg tror, jeg muligvis vil slå mig selv ihjel i dag"-minen ud af garderoben.

En sangtitel som *This Cold Life* indikerer også, at vi langt fra har at gøre med *Shiny Happy People*. Men så bare vent til du hører musikken, der er gemt inden i al denne dystre indpakning. Vi taler virkelig om den musikalske manifestation af dyb, knugende sorg. På *One Second* har den engelske kvintet heldigvis givet slip på de meget hæmmende og klodsede euro metal-rødder, de førhen uden reservation omfavne. Væk er den træge musikalske dødvægt, der angiveligt var forårsaget af et for stort forbrug af plader med dårlige, svenske doom metal-bands. Erstatningen kommer i form af et mere kommercielt, musikalsk og appellerende udtryk. Sange som *Say Just Words*, *Mercy*, *The Sufferer* og *Disappear* er af høj, høj kvalitet og burde sagtens kunne sikre Paradise Lost en del nye venner blandt fans af Sisters Of Mercy og Depeche Mode. For *One Second* er helt klart rock og ikke metal. Og nogle af numrene indeholder næsten mere keyboard end guitar. Paradise Lost står her med et virkeligt godt album, og når det ikke bliver til mere end fire GAFFA-ruller skyldes det, at jeg personligt kun kan kapere *One Second* i ganske små portioner. At lukke denne plade ind i stuen, er som at sige ja til at undergå en massiv depression, og i længden bliver det sgu' lidt for trist og gråt for mig.

Keld Rud Nielsen

Bentley Rhythm Ace: Bentley Rhythm Ace

- Skint Records
"Have you ever laughed till you cried — so that tears ran down your cheeks?" Dette spørgsmål indleder Bentley Rhythm Ace's komplet vanvittige debut-album. Et album der antyder at medlemmerne af denne gale engelske duo græder af grin dagligt. Bentley Rhythm Ace er svaret på, hvad der sker når et medlem af gruppen Pop Will Eat Itself og en tidligere asfaltarbejder bevæbner sig med en sampler, ripper adskillige loppemarkeder for gamle plader og begynder at lave dansemusik. Gruppen befinder sig et sted i udkan-

Hurricane # 1: Hurricane # 1

- Sony

Hver gang Andy McGee chef for det banebrydende engelske pladeselskab Creation signer et nyt band, skulle det efter eget udsagn være det bedste siden hans satsning på Oasis. Derfor er Oxford kvartetten Hurricane # 1 selvklart udset som det næste store håb til at blæse benene væk under den hungrende britiske musikpresse, og tage publikum med storm. Helt omkuldblæsende er det dog ikke, for med bandets debut, mangler der stadig et par tommer inden, vi rammer orkanens øje, men vi er tæt på. For bandets leder, den tidligere Ride guitarist Andy Bell, skriver nogle solide sange på et ørehæn-

ger niveau, der resolut klæber sig fast med samme kraft som tokomponent lim. Foruden ham består Hurricane # 1 af Will Pepper (bas, ex. Thee Hynotics), Gareth Farmer (trommer) og den tidligere bokser Alex Lowe på vokal. I ham har Bell fundet den rette sparringspartner til at synge hans sange, for dette ubeskrevne blad har punch i sin hæse og nasale stemme. Der er masser af sving og svaj i numre som *Just another illusion* og *Mother Superior*, når de svæver ud i atmosfæren med deres luftige power rock med et groovy afsæt. Den uimodståelige *Step into my dream* er som et frisk pust mod nye tider i Bells karriere med dens ringende guitarer og højstemte melankoli, mens *Stand in line* hænger i trevler til sidst med sit flossede feedback omkvæd. Hurricane # 1's debut er ingen åbenbaring, dertil trækkes der for ofte på Oasis veksler, og flere af numrene gives alt for lang snor med spilletiden. Men talentet er absolut til stede, for når Hurricane # 1 løfter låget på rockkedelen, blæser der en løssluppen hvirvelvind med fuld damp.

Finn P. Madsen

ten af den genre, som de opfindsomme engelske musik-journalister har valgt at kalde for Big-Beat. Men hvor Big-Beat-stjerner som Chemical Brothers og Propellerheads lyder velovervejede og næsten kultiverede, så lyder Bentley Rhythm Ace som om det eneste de foretager sig dagen lang er at vælte rundt i et legerum fyldt med kulørte plastikkugler, mens de babber ihærdigt på hver sin gigantiske joint. Bag prutte-bøvse-titler som *Who put the bom in the bom diddleye bom*, *Ragtopskodacarchase* og *Why is a frog too...?*, der gemmer sig en række charmerende, morsomme og energiske numre, hvor Bentley Rhythm Ace gang på gang tager pis på sig

selv — og på deres dansende publikum. De uskyldige lyttere bliver udsat for alt lige fra Ford T-agtige båthorn til lyden af stepdans, der flyder rundt mellem lårtykke beats og buldrende basgange. Selv om Bentley Rhythm Ace's musik nærmest er dynget til med tåbeligheder, så havner den alligevel aldrig i ren parodi — og det skyldes udelukkende at musikken i bund og grund er skruet godt sammen. Bentley Rhythm Ace er langt ude, men de mener det sgu...

Carsten Heller

World Party: Egyptology

- EMI

Egyptology er den fjerde solo-plade fra det tidligere Waterboys-medlem Karl Wallinger's enmandsband World Party. Karl Wallinger er lidt af en schizofren person, han tror nemlig han er både John, Paul, George og Ringo på samme tid. Kender man de fire herrer vil man utvivlsomt kede sig i selskab med Karl, og kender man dem ikke, så keder man sig nok over *Egyptologi* alligevel. Håndværksmæssigt er der ikke noget at udsætte på den 15 numre lange skive, det hele er bare gjort langt bedre før, og det endda for 30 år siden. Selv endnu en opgravet Beatlesopsamling, hvor John Lennon synger i badet, ville være mere interessant end en plade med World Party.

Peter Studstrup

Tanya Donelley: Lovesongs For Underdogs

- MD

I alt for mange år var Tanya Donelley den evige anden violin i Throwing Muses, hvor halvsøsteren Kristin Hersh sad ved roret. Bedre var det ikke i fritidsbandet The Breeders, her stod Kim Deal på kommandobroen. Da hun i 1991 dannede Belly, som udgav den kritikerroste *Star* syntes vejen at være banet, her led hendes uomtvistelige talent ikke af åndenød. Men også her var der for mange kokke ved bordet, hvorpå bandet blev opløst efter et skuffende salg af deres andet og noget famlende udspil *King*. Nu er det endelig slut med at gemme sig bag et bands beskyttende mure, på *Lovesongs For Underdogs* tager Tanya Donelley skeen i egen hånd og udgiver et album i eget navn. Og det er noget, der tjener hende og sangene godt. Som på en anden legeplads er her blevet plads til at boltre sig musikalsk med en bredde og dybde, der gør debuten til det mest alsidige udspil fra hende til dato. Med åbnerne *Pretty Deep* og *Bright Lights* er kendetegnene intakte, Donelleys lyse alfevokal, et fremadskridende drive, nogle medrivende temposkift og en sød melodi dyppet i honning. På *Lantern* og *Breathe around you* spilles der tungt og indpiskende med et Zeppelinsk rifforama, mens *Clipped* trækker sine tråde til sommeren 67 med en æstetisk syrevædet instrumentering. Den smukke akustiske *Acrobat* er sangskrivningsmæssigt i en klasse for sig, her spiller hun sig helt ind under huden på grænsen til det selvudslettende. *Lovesongs For Underdogs* er en raffineret samling sange fra kvindrockens lille søde smølfine.

Finn P. Madsen

Ritmiske Den

Artensskole

Efterår 1997

Instrumentalhold
Intensive dagkurser
Musikcomputer
Sammenspil
Teori
Dans
Kor

Rytmsk Center · Vesterbrogade 107 E · 1620 V
Telefon 31 22 51 41 · Telefax 31 22 34 41

HOLSTEBRO HØJSKOLE

23 ugers forårsskole fra 4/1 1998

- Klassisk musiklinje:** Individuel undervisning, korsang, sammenspil, musikhistorie, teori, hørelære mm.
- Teaterlinje:** Teori, dramaturgi, skuespillerteknik, værkgenngang, teaterproduktion.
- Rytmsk musiklinje:** Sammenspil, improvisationsteori, arrangement, komposition, lydstudieteknik mm.
- Kunstlinje:** Maleri, tegning, keramik, farve- og form-lære teori, museumsbesøg mm.
- Fællesfag:** Filosofi, bevægelse, demokrati, folkemusik, international orientering, litteratur, kor mm.
- Fællesarrangementer, foredrag, studierejser

Ring eller skriv efter brochure
HOLSTEBRO HØJSKOLE
Bisgårdmark 18, 7500 Holstebro
Tlf. 97 42 48 22

Giv dig selv 4 måneder med spænding, udfordring, fællesskab og fordybelse - tag på:

Ask Højskole

Kursusstart d. 25/8 1997 - kun få pladser

Skolen er uden liniefag, og du kan derfor frit sammensætte dit skema ud fra 30 forskellige fag, bl.a. musik, filosofi, religion, foto, kampsport, teater og mange flere - alle med kompetente lærere. På 17 uger når du mindst 10 - 15 fag.
Nyt på skolen: Internet og lydstudie

Ask Højskole er beliggende lige udenfor Århus og har plads til 70 elever.
Næste lange kursus starter d. 12/1 1998.

Ring og få en brochure tilsendt på tlf. 86 92 71 95.

Finn P. Madsen Bedst lige nu

Morrissey: Maladjusted
Opråb til de inkarnerede!
Så er det sgu' ned på
bedetæppet for det "king
of croon" igen gøder med
sine salte tårer.

**Tanya Donelly: Lovesongs
For Underdogs**
Kvinderockens søde lille
smølfine er tilbage.

**Ron Sexsmith: Other
Songs**
Ordet underspillet får nye
dimensioner.

Værst lige nu

**Vildensky: Utyskme
Grauballemanden** blev
deres skæbne.

John Hiatt: Little Head

Capitol Records / EMI
Klokken har ringet ud til frikvarter for amerikanske John Hiatt. Efter den fremragende og dystre *Walk On* fra 1995 leger han sig nu gennem 10 lette swingende sange på sin nye *Little Head*. Det er leg fyldt med humor og sangskriver-håndværk af høj klasse, når John Hiatt sammen med sine Nashville Queens leverer traditionel rockmusik, der stinker af overskud, fornemmelser for hooks og tæt sammenspil. Fra det drillende titelnummer, som handler om at tænke med pikken over den flydende smukke *My Sweet Girl* til den medrivende stax-agtige *Sure Pinocchio*, hvor Tower of Power's hornsektion placerer blæsene præcist og flot. *Little Head* er ikke nogen stor plade fra den store sangskriver, men den klart et langt spisefrikvarter værd.

Lars Nielsen
@ @ @ @ @ @ @ @

Sinead O'Connor: Gospel Oak

- Chrysalis

Den særprægede irske sangerinde Sinead O'Connor giver lidt lyd fra sig på denne mini-CD, der indeholder seks sange, som alle er dedikeret til Israels, Rwandas og Nordirlands befolkning.

Det er da også en samling dybt sentimentale sange, der tager sit afsæt i hendes irske rødder, hvor hun i sang begæder denne verdens uretfærdigheder, og lovpriser livets små kærlighedsundere. På *Gospel Oak* er der unægtelig langt fra den sky og vrede unge kvinde, der debuterede med den ambitiøse *The Lion And The Cobra* i 1985. Siden da har den ekstremt politisk korrekte Sinead O'Connor trukket sig tilbage adskillige gange, men konstant medvirket på et utal af hyldest og støtteplader, mens hendes egen pladeproduktion aldrig rigtig er kommet sig ovenpå kanonsuccesen *I Do Not Want What I Haven't Got*.

På *Gospel Oak* skraber Sinead O'Connor imidlertid bunden med en samling medfølelse og tårevædende karkludsange, der helt skjuler hendes talent.

Jan Opstrup Poulsen
@ @ @ @ @ @ @ @

Steve Lukather: Luke

- Sony Music

Seks strenge kan føre mange steder hen. For den amerikanske guitarist Steve Lukather har det blandt andet før til verdensberømmelse som en del af den polerede poprocks største flagskib, Toto. Men Steve kan også selv - altså levere glatpoleret pompøs og hul guitarpoprock. *Luke* er hans tredie soloudspil, og det er tydeligt, at han mangler de ørehængegemelodier, som Toto trods alt leverede i de bedste øjeblikke. Der er intet hit på *Luke*, og der er ikke noget interessant musik. Det er pseudoseriøst, letfordærveligt og inderligt ligegyldigt.

Lars Nielsen
@ @ @ @ @ @ @ @

John Lydon: Psycho's Path

- Virgin

Rigtige mænd gider ikke høre mere vrøvl, sådan var det med Johnny Rotten alias John Lydon, da Sex Pistols i 1977 satte England på den anden ende. Men faktisk findes der ikke et mere surt opstød end Mr Lydon himself, hvis man skal tage hans første egentlige solo udspil med den rammende titel *Psycho's Path* alvorlig. Som mange sikkert kan huske fra sidste års gendannelse af The Sex Pistol med tilhørende koncert på Roskilde genlancerede John Lydon sig selv som 90'ernes punk ikon i pauseklovns kostume og en koncert, der var lige så slap som en mør elastik. Derfor skal der nu bevises, at han kan andet en ride på fortidens bedrifter. Lydon har på *Psycho's Path* tillagt sig tidens modeluner med et mix af samples, rytmiske collager og pumpende dub, og hidkaldt diverse dj's/musikere som Leftfield, Chemical Brothers og Moby til assistance. Altsammen sunget af Lydon med et arrigt hvæs, hvor han spyr om sig som en drage med tekster, der er lige så sure som grøn galde, og omhandler seriemordere, situationen i Bosnien og politikerlede. Man ved sgu' snart ikke om, man skal grine eller græde, for Lydon vil så gerne være i front med hans smarte designer lyd, men minder alt for ofte om en molbo, der danser støvledans til hans egen undergang.

Finn P. Madsen

Til net-nørderne er der anmeldelser af:
Teenage Fanclub, Broadcast, Jon Bon Jovi,
Dj Shadow, Baby Bird, Dream City Film Club,
Robin S & The Minus 5 på

www.gaffa.dk

Cheap Trick: Cheap Trick

- Cheap Trick Records

Amerikanske Cheap Trick debuterede lige midt i punkens år, 1977. De spillede rå pågående rock med en klingende popstreg, men blev først halvstore med hittet *I Want You To Want Me* fra 1979. Tyve år efter debuten og tre år efter deres sidste udspil *Woke Up With A Monster* udgiver de nu deres 15. epos *Cheap Trick*. De fire erfarne herrer, Robin Zander, Tom Petterson, Rick Nielsen og Bun E. Carlson har bevaret en vis vitalitet, og Nielsen skriver stadig charmerende, ironiske og energiske sange med The Who som inspirationskilde. Men når den veloplagte *Anytime*, den finurlige *Carnival Game* og rockeren *Wrong All Along* er overstået, er der ikke så meget tilbage, som tænder nye flammer, men dem der er tilbage brænder stadig.

Lars Nielsen

Spring: Spring & Friends

Bungalow / MD

Pladeselskabet fremhæver, at den spansk/franske gruppe Spring gerne vil lyde som det engelske midtårer orkester Felt, og allerede her fatter begynder man at fatte sympati for bandet. De lyder nu ikke som Felt, men snarere som svenske The Cardigans, og har man en svaghed for dem, så vil Spring gøre det helt af med én. Det er let, svævende tidløs pop tilsat lidt horn og brasilianske rytmer, men uden så meget distance som hos The Cardigans og med endnu mere iørefaldende melodier. Den kvindelige sangerinde Alex, der er født i Madrid, men nu er bosiddende i Paris lyder som sommerens sødeste kælegris med en stemmeføring, der er lige så indsmigrende som hunkatten Duchesse i Disneyklassikeren Aristocats. *Spring & Friends* er elegant, tilbage-lænet pop tilsat beats, der smager en smule af trip hop, men som mere henfører én til parisiske gadehjørner.

Peter Ramsdal
@ @ @ @ @ @ @ @

Tocotronic: Es ist egal, aber

L'AGE D'OR / Polygram

Næsten halvandet år er der gået siden vi sidst hørte fra Hamburg-trioen Tocotronic, og det er faktisk et pænt stykke tid når man tænker på, at de første tre plader kom inden for to år. Men nu er de her altså igen, og med *Es ist egal, aber* føjer de kraftigt til teorien om, at det nogle gange betaler sig at vente. Det er nu ikke, fordi der er sket de helt store musikalske kvantespring, men det ville man heller have forventet fra Tocotronic, der altid har baseret sig på den personlige, melodiose guitarrock tilsat en god portion forvrængning og støj. I stedet er den længere pause blevet brugt til at forfinen og nuancere det eksisterende udtryk, hvilket blandt andet kommer til udtryk ved at der på en tre-fire numre som eksempelvis *Ein Abend im Rotary Club* for første gang er anvendt blide strygerarrangementer, der ganske fint understreger den melankolske tone i sangene. Det er også tydeligt, at tekst og musik i langt højere grad end før er vævet ind i hinanden i de enkelte sange, hvilket skaber en hidtil uhørt dynamik som på *Gehen Die Leute*, der starter som hardcore-punk, pludselig taber pusten for så til sidst igen at rejse sig i et infernalsk feedback-helvede. Effekten af dette er, at den modsætning mellem de punkede energiudladninger og det langsomt stemningsfulde og melankolske, der måske mere end noget andet er kendetegnende for Tocotronic, på denne plade virker mindre skematisk og mere subtil end på forgængerne, hvilket er med til at gøre *Es ist egal, aber* til bandets mest helstøbte album til dato. Skal man endelig dryppe lidt malurt i bægeret må det være, at et par af de mere monotone støjrockere måske godt kunne være udeladt, men det er kun skønhedspletter på en plade, der er blandt de allerbedste guitarrocken kan tilbyde.

Morten Bagai

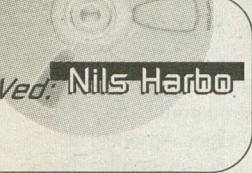

Howie B. konkurrence

Spørgsmål 1: Nævn 2, som Howie B. har arbejdet sammen med
Spørgsmål 2: Hvilket land kommer han fra?

Gaffa udlover 10 Howie B. CD'er.
Send svar, navn, adresse & telefonnummer
til: GAFFA, Sjællandsgade 92,
8000 Århus C. Sidste frist er d. 20. August.

PRÆMIER: 10 STK. TURN THE DARK OFF CD'ER

Velkommen til endnu en gang frisk sommersalat. Jeg kan ikke nøjagtigt huske, hvornår denne side startede op, men jeg tror, at Båndsalat nu har eksisteret i snart syv år.

Det er en lang levetid i en iskold branche, der normalt kun giver nye trends to måneder at leve i. Men vi kører ufortrødet videre. Grunden til, at vi kan fortsætte er selvfølgelig, at alle jer indsendere, der fortsætter med at levere godt og levende materiale. I de syv år er antallet af indsendere steget eksplosivt, men heldigvis er den generelle standard også steget (ellers kunne jeg heller ikke blive ved med at holde ud at lytte på alle disse bånd). Den danske underground bobler simpelthen af talent som aldrig før. Desværre er der ikke spalteplasser nok til, at vi kan omtale alle indsendere; så selv ret gode projekter kan risikere ikke at blive nævnt, selvom materialet egentligt er ret godt. Alligevel har jeg denne gang besluttet at skrive om flere end jeg plejer. Bunken af bånd og cd'er er nemlig blevet rigeligt stor, så vi vender hjem fra ferien og laver simpelthen en lille rask sommeroprydning. Til gengæld bliver det til færre linier om hver.

Get The Picture

Info: 33 14 77 97

Vi starter i en afdeling, der kræver tolerance og åbent sind. Musikerne bag cd'en, der indeholder de såkaldte *Netto Basement Tapes*, er John Teglgård (guitar) og Torben Andersen (keyboards). Det er rutinerede folk, med en alsidig baggrund i dansk rockmusik, der strækker helt tilbage til Bifrost, Savage Rose, Alrune Rod og flere af 70'ernes og 80'ernes toneangivende danske rockorkestre. Den musik, de har frembragt her i 90'erne er eksperimenterende, rent improviseret, jammet frem uden aftaler om temaer, tonearter, tempoer m.v.. Det kræver selvfølgelig stor rutine og et godt øre, men det er lykkedes gruppen med hjælp fra indkaldte gæstemusikere at male et rimeligt spændende psykedelisk instrumentalt ambientbillede, der blandt andet trækker referencer til 80'ernes amerikanske musikalske avantgardekunstscene (Laurie Anderson, Bill Laswell etc.). Her sparkes ikke røv, her rykkes ikke; her sanses og svæves. Nok ikke musik, der vækker begejstring hos dj's på danske lokalradiostationer, men bestemt musik, der ved specielle lejligheder kan trækkes frem og nydes.

The Burning Primitive

Info: 20 63 78 93

Kære The Burning Primitive: Nu må I altså stoppe! Det er for hamrende fedt! Nu må I sgu tage jer sammen. Jeg kan jo ikke blive ved med at skamrose jer sådan. Var det ikke nok med de fem spoler I fik sidste år? Hvorfor skal I absolut overgå jer selv? I kalder jeres musik for voldspop og det er jo meget rammen-de. Beskiddt støj møder iørefaldende melodier, Helmet møder Soundgarden og jeg møder min Skaber. Et stærkt århusiansk eksperiment, der ovenud er lykkedes. Jeg har ikke andet mere at sige end skru op for helvede, så de danske pladeselskaber kan høre jer!

Strøm Band

Info: 62 62 29 49

Strøm Band kommer fra Fyn og har eksisteret siden 1984. Navnet skyldes bandleader Ole Strøm, der også er manden bag de danske tekster og musik på cd'en med titlen *Daddys Pizzabar*. Det kan naturligvis høres på bandet, at de er startet for 13 år siden, musikken er forankret nogenlunde samme traditionelle sted som Poul Krebs, Lars Lilholt og Allan Olsen. Det er bare alt for hyggeligt (ja, jeg er selv fynbo, så jeg ved godt at der er hyggeligt på Fyn); men jeg savner simpelthen mere fedtet hår, tykkere trommestikker og mere cognac på sangstemmen. De ellers udmærkede tekster har brug for et mere profileret foredrag, og den hyppige anvendelse af bløde klange fra et Fender Rhodes elpiano og alt for bløde hi-hat rytmer fra trommeslageren sover projektet ind i for meget sy'fynsk fla'en u'. Men det er befriende ikke at skulle høre tekster om barndom i Nordjylland, jyske modstandsfolk eller jyske færgemænd.

Gung Ho

Info: 66 11 69 49

Dette fynske band er leveringsdygtig i speciel musik, der blander elementer fra heavy rock og techno. Jeg har faktisk aldrig hørt noget lignende. I grunden er bandet et traditionelt rockorkester, der spiller "håndspillede" instrumenter med en sound a la Hotel Hunger, men på cd'en (der strengt taget ikke

burde være anmeldt her, da den er udsendt af et pladeselskab ..det er imidlertid så lille, at vi ignorerer det) blandes maskinelementer ind i lyd billedet. Det er ikke hitlistesøgende popmusik som Republica eller Prodigy, men musik, der fastholder sin egen sære identitet og fascinerende nerve.

Snatch

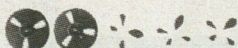
Info: 31 21 57 15

Den københavnske pigekvartet er nu blevet til en trio, men de begår sig i stadigvæk i pigepunk af den lidt ubehjælpsomme,

Snatch sendte måske ikke månedens bedste bånd, men de sendte det bedste billede og løber således med al opmærksomheden. Sådan går det tit. Lær det dog, I danske rockstars in spe. At trommeslagerens lillesøster går til fotolære, betyder ikke at hun kan tage pressebilleder!

men forførende slags. Trods gode vokallinier, holder det desværre ikke i længden. Jeg synes nemlig ikke helt pigerne har håndværksmæssige evner nok til at holde interessen fangen. Hvad gør vi ved det? Tjaa, enten øver vi os, ellers også finder vi nye musikere ...eller også rendyrker vi simpeltheden og enkeltheden og parrer den med naivisme og genialitet.

Jan Michael Jensen

Info: 74 52 98 13

Kløften Festival i Haderslev har givet 14.000 kr. i tilskud til denne cd med titlen *Electronic Acoustic Kaleidoscope*. Projektet er oprindeligt et bestillingsarbejde fra Festivalen, der ønskede en lyd collage til sidste års festival. Jan Michael Jensen er billedkunstner, komponist (og arbejdsløs typograf) og hans musik er stærkt inspireret af især Jean Michel Jarre, men også af Pink Floyd og Brian Eno. Han blander analoge synthesizere med fuglestemmer, hvallyde, menneskestemmer og andre lydoptagelser med stærk stemningskabende effekt. Det må have lydt flot på festivalen; men nu kan det altså fås på cd, og jeg kan trykt anbefale Jan Michael Jensens lækre malerier til ophængning på lyd væggen derhjemme.

Family Strangers

Info: 33 14 82 00

Bandet, der kommer fra Roskilde og tæller syv medlemmer, gør sig voldsomme anstrengelser for at udføre deres rimeligt traditionelle rockmusik (traditionel i betydningen Rolling Stones og Jimi Hendrix). Jeg finder desværre resultatet temmeligt anstrengende. Family Strangers er ganske vist gode musikere, og jeg tror på de kan trykke den af på en scene og vælte enhver rockklub omkuld på få sekunder, men på cd/bånd virker grundmaterialet for tyndt. For meget body og for lidt building.

Angel

Info: 86 13 42 78

Angel er en århusiansk kvartet, der tilsyneladende rummer en masse potentiale. Gode numre, god frontvokal og en stil, der peger i retning af engelske grupper som Suede. Desværre spiller musikerne meget famlende og bandet mangler endnu en masse rutine og rygrad. Det er svært at afgøre om det kan blive rigtig godt, men det kunne være spændende at høre et nyt bånd om et års tid.

Sun Shower

Info: 86 16 87 37

Sanger og tekstforfatter Peter Myrfield står i spidsen for denne glade og hyggelige rockmusik fra Århus, der låner fra både Beatles og R.E.M. Et hyggeligt lille intermezzo, et musikalsk brusebad, der frisker op på redaktørens tilværelse, hvor sommerej eller kun har budt på ustabil vej, kedelige film og ulidelige quiz-programmer på tv.

Super Heroes

Info: 97 52 06 46.

Et lovende elektropropprojekt fra Skive, anført af den kun 15-årige komponist og sanger Thomas Troelsen. Bandets inspirationskilder er blandt andre Aha, Human League og Kraftwerk, og kvintetten spiller med et interessant line up bestående af guitar, bas, trommer og gamle analoge synthesizere. Der mangler endnu masser af hår på brystet og kontraster i musikken, der virker for lys, endimensionel og uddynamisk. Hårde ord, men bandet har - med den unge gennemsnitsalder - tiden for sig og rummer helt sikkert talent til noget meget større. Jeg glæder mig til at høre mere, når tidens tand har gnavet lidt mere i jeres hjerner og kroppe og udstyret jer med større livserfaring og et mere furet udtryk. Held og lykke.

Send dit bånd til:
Musikmagasinet Gaffa, Sjællandsgade 92,
8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".
Ønsker du dit materiale retur,
så vedlæg frankeret svarkuvert.

Randi aubek

Formula One er et technostøttearrangement til fordel for AIDS-Fondet, som bliver afholdt i Marselisborghallen i Århus den 30. august klokken 22 - 07. Blandt de optrædende er den tyske DJ-legende **Tanith**, som i en årrække har været en af Berlins førende DJ's, som har spillet til blandt andet Love Parade samt Rave and Cruise. Desuden vil Kenny Glasgow & Mario J og Torsten Warning gøre det slemme ved pladetalerkenerne, alt sammen til et godt formål.

Tanith

TORS DAG 7

KØBENHAVN
20.00 Solar Plexus, Fælledparken
20.30 Poul Reimann Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.00 B Joe, Lades Kælder
22.30 Going Like A Boing, Park Cafe
23.00 Popszene, Klaptræet ODENSE
22.00 Souvenirs, Kong Græs
22.00 Daddy's Dreng, Cafe Oscar
SKANDERBORG
19.00 Tvyagtig Torsdag, Skanderborg Festival

FREDAG 8

KØBENHAVN
20.00 Peter Smith Band, Fælledparken
21.00 Paul Banks, Cafe Svej
21.00 B Joe, Lades Kælder
21.30 The Clowns, Cafe Pandemonium
21.30 Jakob Elvstrøm Trio, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Madattak At Midnight, Bananrepublikken
22.30 Blues Train, Mojo
23.00 Splonge, Cafe Kellerdirk ODENSE
23.00 Long Tall Sally's, Cafe Oscar
SILKEBORG
22.00 Mr. Jack & The Daniels, Smøgens Bodega
SKANDERBORG
19.00 Simple Minds/ Thearapy/ Aqua/ m.fl., Skanderborg Festival

LØRDAG 9

KØBENHAVN
14.00 Mick Taylor All Star Blues Band/ Allan Olsen, Femøren
20.00 Ancient Fire, Fælledparken
21.00 B Joe, Lades Kælder
21.00 70'er rock, Sputnik
21.00 Garden Of Joy, Kul Kafeen
21.30 Drumscales, Copenhagen Jazzhouse
22.30 Instigators, Mojo
23.00 Vibezone Grooves, Bananrepublikken
23.00 George Michael Jam, Cafe Kellerdirk
NYKØBING S.
20.00 Porch/ 'Drunk'n'Public, Pakhusscenen ODENSE
23.00 Long Tall Sally's, Cafe Oscar

SØNDAG 10

KØBENHAVN
14.30 Deepfried Toguma Subtic, Fælledparken
18.00 Stan Gets In Your Eyes, Park Cafe
22.30 H.P. Lange, Mojo
AALBORG
21.00 John & Mads, Cafe Rendez-vous

MANDAG 11

KØBENHAVN
20.30 Acoustic Guitars, Copenhagen Jazzhouse
22.30 Claus Toft/ Jacob Rathje/ Flemming Krintel, Mojo
ÅRHUS

21.00 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
AALBORG
21.00 John & Mads, Cafe Rendez-vous

TIRSDAG 12

KØBENHAVN
20.30 Tommy Emmanuel, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Jesper Irn Show, Lades Klæder
22.30 Hank & The Handkerchiefs, Mojo
AALBORG
21.00 John & Mads, Cafe Rendez-vous

ONSDAG 13

KØBENHAVN
21.00 Kuffertkoret, Bananrepublikken
21.00 Jesper Irn Show, Lades Kælder
22.30 Honey Drippers, Mojo
AALBORG
21.00 John & Mads, Cafe Rendez-vous

TORS DAG 14

KØBENHAVN
20.00 Michael Jackson, Parken
20.00 Nikolaj Bentzon Brotherhood, Fælledparken
20.30 Amazing Amazonas, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Instant Coma, Lades Kælder
22.00 Katrine Ring/ Tony M & Lars B, Bananrepublikken
22.30 Optimistic, Park Cafe

22.30 Blues Jam v/ Claus Toft
23.00 Popszene, Klaptræet ODENSE
22.00 Mr. Ben, Cafe Oscar
AALBORG
21.00 Jonh & Mads, Cafe Rendez-vous

FREDAG 15

KØBENHAVN
20.00 The Scooters, Fælledparken
21.00 Instant Coma, Lades Kælder
21.00 Lars Hybel/ Mik Rasmussen, Cafe Svej
21.30 Friends Electric, Cafe Pandemonium
21.30 Engagered Beat, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Madattak At Midnight, Bananrepublikken

22.30 Århus Allstars, Mojo
23.00 Brother Green, Park Cafe
23.00 Bryan Adams Jam, Cafe Kellerdirk ODENSE
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Palle Mikkelborg Trio, Værket

LØRDAG 16

KØBENHAVN
14.00 Straws/ Passion Orange/ Bleede/ m.fl., Femøren
20.00 Electra, Fælledparken
21.00 Fumier Du Jazz, Kul Kafeen
21.00 Instant Coma, Lades Kælder
21.00 Die Erde, Sputnik

21.30 Rock Steady, Cafe Pandemonium
21.30 Once Around The Park, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Henrik Hjarnø/ Dr. Mush/ Cvesth, Epidemi
22.30 L.P. Blues Band, Mojo
23.00 Brother Green, Cafe Park
23.00 Lars B, Bananrepublikken
FREDERIKSVIRK
21.00 Shony Mihaylov, Generalens Bodega
TØNDER
12.00 Traditionen Tro, Hage's Musik Pub

Konserter

motor præsenterer **valby hallen** 15. september kl. 19.00

NO DOUBT

forsalg: sex beat 33 128 292, billetnet 38 887 022 samt posthuse

ROSA - Dansk Rock Samråd

spot 04

Den 3.- 4. oktober bliver Ridehuset i Århus omdannet til et fire sceners stort overflødelighedshorn af dansk rock, pop og techno.

SPOT 04 byder på omkring 30 upcoming-orkestre foruden Kashmir, inside The Whale, Sorten Muld og Dicte. Techno om natten.

SPOT 04 er også foredrag, workshops og happenings både med de deltagende musikere og andre interesserede. Maleren Jens Jørgen Thorsen og forfatteren Svend Aage Madsen har meldt deres ankomst.

Kodeordet for SPOT 04 er i al sin enkelthed: Inspiration. So be there!

Programmet bliver løbende opdateret. Der er både spændende udenlandske navne og danske konstellationer på vej. Følg med på www.rosa.org og i Gaffa. info. 86128444

En tak til:
Kulturfonden, Århus Kommune, DMF- Dansk Musiker Forbund og Husets Musikteater

ROSA
Dansk Rock Samråd

Roskilde Festival

GAFFA

MORGENAVISEN
Jyllands-Posten

Tuborg - gør noget ved MUSIKKEN

VEGA

musikkens hus
enghavevej 40 - københavn v

FORSALGET ER STARTET:

tirsdag 12. august
DINOSAUR JR
VERUCA SALT

fredag 15. august
BLOODHOUND
GANG

onsdag 20. august
MATTHEW
SWEET

lørdag 30. august
CESARIA
EVORA

mandag 1. september
GWAR

søndag 7. september
TONIC

søndag 14. september
McCALMANS

onsdag 17. september
DREADZONE

lørdag 20. september
LORETTE
VELVETTE

onsdag 24. september
OP8
GIANT SAND with
LISA GERMANO

lørdag 27. september
SPIRITULIZED
special guests:
GORKY'S ZYGOTIC
MYNCI

mandag 29. september
DEL AMITRI

torsdag 2. oktober
VILDENSKY

søndag 2. november
TOWER OF POWER

fredag 7. november
BEN HARPER

lørdag 8. november
LYDIA LUNCH
a spoken word performance &
photoexhibition

Vejen Til Vega:

5 minutters gang fra
Hovedbanegården &
Enghave Station.
Bus 3 & 16 til døren

Billetter til Vega:

BILLETNET 38 88 70 22
SEXBEAT,
BADEN BADEN
& CLUB ROSKILDE

TELT

HØNNØRKAJEN ÅRHUS HAVN

FESTUGE 97

FREDAG 29 AUGUST

KATBEAT

LØRDAG 30 AUGUST

LE FREAK

SONDAG 31 AUGUST

TIN TIN OG

HÅRTØRRERNE

10 ÅRS JUBILÆUMS

SHOW

MANDAG 1 SEPTEMBER

BACKSEAT

TIRSDAG 2 SEPTEMBER

JOHNNY MADSEN

BAND

ONSDAG 3 SEPTEMBER

LED ZEPPELIN JAM

TORS DAG 4 SEPTEMBER

CHARLIE DEE &

THE TWISTERS

FREDAG 5 SEPTEMBER

BOOZE BROTHERS

LØRDAG 6 SEPTEMBER

GREASE SHOW

RET TIL ÆNDRINGER

FORBEHOLDES

FORSALG: FATTER ESKIL 96194411 + BILLET.NET 96141155

KONCERT | ANNONCER

MUSIKMAGASINET

GAFFA

86129899

August 1997

Fredag & lørdag d. 1+2 kl 23

GEORGE MICHAEL JAM

Mandag d. 4 kl 23

KÆMPE U2 AFTERPARTY m/

DIE HERREN'S U2 PLAGIAT

Torsdag d. 7 kl 22.30 - gratis

GOING LIKE A BOING

Fredag & lørdag d. 8+9 kl 23

KIT CATS

Torsdag d. 14 kl 22.30 - gratis

OPTIMISTIC

Fredag & lørdag d. 15+16 kl 23

BROTHER GREEN

Torsdag & lørdag d. 21+23 kl 23

PAPAS GOT A

BRAND NEW BAG

Fredag d. 22 kl 23

PAPA POLIX POWER FUNK

Torsdag d. 28 kl 22.30 - gratis

OTIS REDDING JAM

Fredag d. 29 kl 22 - forsalg

MINT CONDITION (US)

Lørdag d. 30 kl 23

ROY RICHARDS

Hver søndag i august kl 18

STAN GETS IN YOUR EYES

PARK

Østerbrogade 79, 2100 Ø

Tlf 31 42 62 48 Fax 31 42 62 61

www.parkcafe.dk

Tuborg ... gør noget ved musikken

MUSIKFORENINGEN

5-ØREN PRÆSENTERER

5-ØRENS 20. ÅR

UDVIDET PROGRAM AUGUST '97

Lørdag 9/8 14-21 Entré 40 kr. (+ gebyr)

STATUS QUO (UK) • BLUE ØYSTER CULT (US) •
MICK TAYLOR ALL STAR BLUES BAND (UK) •
ALLAN OLSEN

Lørdag 16/8 14-21 Entré 40 kr. (+ gebyr)

Store scene: **PSYCHED UP JANIS • BLEEDER •**
PASSION ORANGE • STRAWS • CACTUS CIRCLE
Teltscene: **HALLÅ DÅ • SUCK A BUG •**
SNUFF CAMERAMEN • (SOUVENIRS AFLYST)

FORSALG: Posthuse/BilletNet (3888 7022) • GUF • T.P. Musikmarked •

Café 5-øren • Amager Kulturbutik • Musikhuset Aage Jensen • BBU

5-øren • Amager Strandpark v/ Hedegaardsvej

INFO: tlf> 3159 7933, fax> 3284 7933, email> 5-øren@post3.tele.dk

TUBORG...GØR NOGET VED MUSIKKEN

PUMPEHUSET

ULTRA LIVE

STUDIESTRÆDE 52 • KØBENHAVN

LØRDAG D. 23/8 KL. 21

PRETTY MAIDS

FREDAG D. 5/9 KL. 22

JAMAICAN INDEPENDENCE

NIGHT

FREDAG D. 12/9 KL. 21

SALSA NIGHT

CORDERO &

LOS GRANDES DANESSES

SPECIAL GUEST

SERGIO BEDOYA

(DANSEINSTRUKTØR / DJ)

LØRDAG D. 13/9 KL. 21

PASSION ORANGE

ONSDAG D. 17/9 KL. 21

STRAWBERRY

SLAUGHTERHOUSE

TORS DAG D. 18/9 KL. 21

LUTHER ALLISON

FREDAG D. 19/9 KL. 22

DOBBELTKONCERT

LUKSUS

DENMARK

LØRDAG D. 20/9 KL. 21

JOHNNY MADSEN

BAND

TIRSDAG D. 23/9 KL. 21

FISH

ONSDAG D. 24/9 KL. 21

THE WALKABOUTS

FREDAG D. 26/9 KL. 21

GEORGE MICHAEL

JAM

LØRDAG D. 27/9 KL. 21

YELLOWBELLIES

TORS DAG D. 2/10 KL. 21

BIG FAT SNAKE

TIRSDAG D. 7/10 KL. 21

Supergrass

ONSDAG D. 8/10 KL. 21

HOSTHEAD TOUR

RICKIE LEE JONES

+SUPPORT

TORS DAG D. 9/10 KL. 21

ibenz

Yderligere oplysninger

www.pumpehuset.dk

FORSALG: M&M 33 93 14 32

SEXBEAT 33 12 82 92 BILLETNET 38 88 70 22

KUC Carlsberg KUC

KONCERT | ANNONCER

MUSIKMAGASINET

GAFFA

86129899

A/S BANANREPUBLIKKEN

Fredag d. 1/8 kl. 22
MadAttak at MidNite
Live Music & Devastating dj's

Lørdag d. 2/8 kl. 23
Dj Lars B - Jazz Kicks

Fredag d. 8/8 kl. 22
MadAttak at MidNite
Live Music & Devastating dj's

Lørdag d. 9/8 kl. 23
Dj Tony M - Vibezone

Onsdag d. 13/8 kl. 21
Kuffertkoret

Torsdag d. 14/8 kl. 22
Halleluja
Katrine Ring, Tony M & Lars B

Fredag d. 15/8 kl. 22
MadAttak at MidNite
Live Music & Devastating dj's

Lørdag d. 16/8 kl. 23
Dj Lars B - Jazz Kicks

Onsdag d. 20/8 kl. 21
Kuffertkoret

Fredag d. 22/8 kl. 22
MadAttak at MidNite
Live Music & Devastating dj's

Lørdag d. 23/8 kl. 23
Cartoon Gravity (S)
+ dj Tony M

Onsdag d. 27/8 kl. 21
Kuffertkoret

Torsdag d. 28/8 kl. 22
Halleluja
Katrine Ring, Tony M & Lars B

Fredag d. 29/8 kl. 22
MadAttak at MidNite
Live Music & Devastating dj's

Lørdag d. 30/8 kl. 23
Da' Mothers
+ dj Tony M

GORDON'S Norrebrogade 13 • 2200 Kbh. N
LONDON DRY GN Tel. 3536 0830

Ta' med til GIGANT popkoncert

i Berlin
fredag den 22. august 1997
rtl/2 præsenterer: 'N SYNC,
Boyzone, East 17, Tic Tac Toe,
Funky Diamonds, Touché,
GALA, Mr. President,
Worlds Apart, Wyclef Jean,
Lute funky ones, La Bouche,
The Boyz, Ricky Martin,
Bellini, anjali & presbuz t.
og Hanson m.fl.

Mange opsamlingsmuligheder over hele landet!

kun kr. **595,-**

EURO TOURING
Telefon 44 66 84 82

HUSETS MUSIKTEATER
AUG/SEP '97

ÅRHUS FESTUGE 1997

Onsdag den 27. august
ROLLINS BAND (USA)

Lørdag den 30. august
E.T.A. (USA) DJ SIMEON (USA) DJ MARTIN ASTON (USA)

Tirsdag den 2. september
SALAD (USA)

Torsdag den 4. september
RANDI LAUBEK (USA)

Fredag den 5. september
WAGNER TISO & RIO CELLO ENSEMBLE (USA)

Lørdag den 6. september
ECHOBELLY (USA)

Fr. 10.9.
LES VICE BARONS (USA)

Lu. 21.9.
ONE LOUDER

Mo. 22.9.
FISH (USA)

Ti. 23.9.
WALKABOUTS (USA)

To. 25.9.
OP8 (USA)
FEAT: LISA GERMANO

Lu. 27.9.
TESTAMENT (USA)

GAFFA
VESTER ALLÉ 15 • 8000 ÅRHUS C. • Tlf. 96128044 lok. 10

Sturfasgade 14 • 2300 København S • Tlf. 3296 9012

SPUTNIK
Live Music

koncerter

Mute Evening
feat Toenut + Hoodwink + Foil

23. AUG. LOPPEN, KBH ■▲

Rollins Band
27. AUG. HUSET, ÅRHUS •

Salad
2. SEP. HUSET, ÅRHUS •
4. SEP. RUST, KBH ■▲

Marku Ramone & The Intruders
Support: Travoltas

3. SEP. STENGADE 30, KBH ▲

Echobelly
6. SEP. HUSET, ÅRHUS •

OP8 feat Lisa Germano & Giant Sand

17. SEP. RYTMEPOSTEN, ODENSE

24. SEP. VEGA, KBH ■▲

25. SEP. HUSET, ÅRHUS •

Fish
22. SEP. HUSET, ÅRHUS •
23. SEP. PUMPEHUSET, KBH ■▲
24. SEP. RYTMEPOSTEN, ODENSE

Testament
27. SEP. HUSET, ÅRHUS •
28. SEP. STENGADE 30, KBH ▲

Spiritualized
Support: Gorky's Zogotic Munci

27. SEP. VEGA, KBH ■▲

Del Amitri + Support
29. SEP. VEGA, KBH ■▲

Carter USM
13. OKT. STENGADE 30, KBH ▲
14. OKT. HUSET, ÅRHUS •

Tower of Power
2. NOV. VEGA, KBH ■▲

FORSALG: ■ BILLETNET 38 88 70 22 SAMT POSTHUSE / ■ SEX BEAT 33 12 82 92 /
I ÅRHUS BILLETBUROU 86 13 05 44

International Concert Organisation
HOMEPAGE: WWW.ICO-CONCERT.DK

SØNDAG 17

KØBENHAVN
18.00 Stan Gets In Your Eyes, Park Cafe
21.00 Wild Child, Lades Kælder
22.30 Troels Jensen, Mojo
ÅRHUS
14.00 Ole Frimer & Uffe Steen Duo, Musikhuset
AALBORG
21.00 Pap'n Killer, Cafe Rendez-vous

MANDAG 18

KØBENHAVN
21.00 Wild Child, Lades Kælder
22.30 Sam Mitchell, Mojo
ÅRHUS
21.00 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
AALBORG
21.00 Aurelia, Cafe Rendez-vous

TIRSDAG 19

KØBENHAVN
21.00 Jam Sauce, Lades Kælder
22.30 Paul Banks & Mikkel Nordsø, Mojo
ÅRHUS
22.00 You Name It, Gyngen
AALBORG
21.00 Pap'n Killer, Cafe Rendez-vous

ONSDAG 20

KØBENHAVN
21.00 Jam Sauce, Lades Kælder
21.00 Kuffertkoret, Bananrepublikken
21.00 Pap'n Olsen
22.30 Sven Zetterberg, Mojo
ÅRHUS
21.30 Salsa Meets Jazz, Musikcafeen

TORS DAG 21

KØBENHAVN
20.30 Asger Siiger Trio, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Caot, Kul Kafene
21.00 The Enema, Lades Kælder
22.30 Papa's Got A Brand New Bag, Park Cafe
22.30 Blues Jam v/ Claus Toft
23.00 Popsceen, Klaptræet
AALBORG
21.00 Aurelia, Cafe Rendez-vous

FREDAG 22

KØBENHAVN
20.00 Mikkel Nordsø Band, Fælledparken
21.00 The Enema, Lades Kælder

21.00 Porch, The Australian Bar
21.00 Prunes, Sputnik
21.00 Homesick Mac, Cafe Svejlk
21.30 Asger Siiger Trio, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Madattak At Midnight, Bananrepublikken
22.30 Blues Steel, Mojo
23.00 Papa Polix's Power Funk feat. Al Agami, Park Cafe
ÅRHUS
20.00 Finn Nørbygd, Musikhuset
21.30 President Fetch, Musikcafeen
22.00 Odd Man Out, Gyngen

LØRDAG 23

KØBENHAVN
20.00 Porch, Sputnik
20.00 Lars Hug, Rådhuspladsen
20.00 Flow, Fælledparken
21.00 Pretty Maids, Pumpehuset
21.00 Porch/ Crazy Call Buddha, Sputnik
21.00 The Enema, Lades Kælder
21.30 Asger Siiger Trio, Copenhagen Jazzhouse
22.30 Papa's Got A Brand New Bag, Park Cafe
22.30 Kenn Lending Blues Band, Mojo
23.00 Lady Lynette & The Spokesmen/ vibe Grooves, Bananrepublikken
ÅRHUS
20.00 Finn Nørbygd, Musikhuset
ODENSE
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar

SØNDAG 24

KØBENHAVN
18.00 Stan Gets In Your Eyes, Park Cafe
21.00 The Flames, Lades Kælder
22.30 L.P. Simonsen, Mojo
AALBORG
21.00 Duoglide, Cafe Rendez-vous

MANDAG 25

KØBENHAVN
21.00 The Flames, Lades Kælder
22.30 Henrik Barner & Morten Wittrock, Mojo
ÅRHUS
21.00 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
AALBORG
21.00 Duoglide, Cafe Rendez-vous

TIRSDAG 26

KØBENHAVN
21.00 Dyr I Drift, Lades Kælder
22.30 Esben Just/ Michael Friis & Carsten Milner, Mojo
BALLERUP
20.00 Mr. Jack & The Daniels, Baltoppen
AALBORG
21.00 Duoglide, Cafe Rendez-vous

ONSDAG 27

KØBENHAVN
21.00 Dyr I Drift, Lades Kælder
21.00 Kuffertkoret, Bananrepublikken
22.30 Jump Jukes, Mojo
AALBORG
21.00 Duoglide, Cafe Rendez-vous

TORS DAG 28

20.00 Toni Braxton, Valby Hallen
20.30 Drums Across, Copenhagen Jazzhouse
21.00 Flere Problemer Med Brian, Lades Kælder
22.00 Katrine Ring/ Tony M & Lars B, Bananrepublikken
22.30 Otis Redding Jam, Park Cafe
22.30 Blues Jam v/ Claus Toft
23.00 Popsceen, Klaptræet
TÅSTRUP
20.00 Big Fat Snake, Kulturcentret
ÅRHUS
21.00 Fliflet/ Hamre Energiforsyning, Gyngen
ODENSE
22.00 Five A Side, Cafe Oscar

FREDAG 29

KØBENHAVN
20.00 Female Attraction, Fælledparken
20.00 Michael Jackson, Parken
21.00 Mint Condition, Park Cafe
21.00 Flere Problemer Med Brian, Lades Kælder
21.00 Runner/ Sloppy, Sputnik
21.00 Esben Just Trio, Cafe Svejlk
21.30 Alive And Bonk, Cafe Pandemium
21.30 Doug Raney Quartet, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Madattak At Midnight, Bananrepublikken
22.00 Michael Falch, Tivoli
22.30 Texas Twisters, Mojo
ÅRHUS
22.00 Mac P'sens, Glazzhuset
22.00 Future 3/ Opiate/ Bjørn Svin/ Tanja Sonnenfeld, Musikcafeen

Randi Laubek

Der i foråret debuterede med en dansk version af amerikansk soulpop giver koncert på Husets Musikteater torsdag den 4. september klokken 21.30 ved dette års Århus Festuge, der foregår fra den 29. august til den 7. september, og som i år har temaet Latin Amerika. Blandt andre vil man kunne opleve den brasilianske sanger, guitarist og komponist Joao Gilberto, der er verdensberømt for sin indspilning af *The Girl From Ipanema* sammen med Stan Getz. Koncerten foregår i Rådhushallen fredag den 5. september klokken 20

ESBJERG

23.00 Mr. Jack & The Daniels, Vandmandens Kvarter

LØRDAG 30

KØBENHAVN
20.00 Lovebites, Fælledparken
21.00 Blinded, Kul Kafene
21.00 Flere Problemer Med Brian, Lades Kælder
21.00 Missing Link/ Plecenta, Sputnik
21.00 Morten Wittrock/ Carsten Egedal/ Martin Seidelin, Cafe Svejlk
21.30 Copehagen Art Ensemble, Copenhagen Jazzhouse
22.00 Da' Mothers, Bananrepublikken
23.00 Roy Richards & His Funky Friends, Park Cafe
STØVRING
13.30 Mr. Jack & Daniels, Festpladsen
ÅRHUS
21.30 Kong, Musikcafeen
22.00 Shades Of Blue, Glazzhuset
FREDERIKSVIRK
21.00 Møni Bandak, Generalens Bodega

SØNDAG 31

KØBENHAVN
21.00 Fuckin' A, Lades Kælder
22.30 Soul Søndag, Mojo
ÅRHUS
15.00 Tamra Rosanes, Glazzhuset
20.00 Klåvers Big Band, Glazzhuset

SEPTEMBER

MANDAG 1

KØBENHAVN
20.30 Jazz'N Roll, Copenhagen Jazzhouse
ÅRHUS
20.00 Klåvers Big Band, Glazzhuset

TIRSDAG 2

KØBENHAVN
20.30 Jazz'N Roll, Copenhagen Jazzhouse
ÅRHUS
20.00 Poul Banks/ Kristian Jørgensen/ Thor Backhausen, Glazzhuset

ONSDAG 3

KØBENHAVN
20.00 Stan Get's Kvartet, Fælledparken
20.30 Kristian Jørgensen Trio, Copenhagen Jazzhouse

ÅRHUS

20.00 The McCalmans, Glazzhuset
21.30 Sals Meets Jazz, Musikcafeen
22.00 Barbee & Khen, isken

TORS DAG 4

KØBENHAVN
20.00 Smile, Fælledparken
20.30 Per Jørgensen/ Pierre Dørge & Co, Copenhagen Jazzhouse
ÅRHUS
20.00 Allan Olsen, Århus Kongreshus
20.00 Niels Hausgaard, Scandinavian Congress Center
20.00 Niels Hausgaard, Scandinavian Congress Center
21.30 Eran Lopez Nussa Quarteto, Musikcafeen
21.30 Randi Laubek, Husets Musikteater
22.00 Organic Paste, isken

Plakatopsættere søges

Vi søger freelance opsætter til akkordarbejde i København. Skiftende arbejdstider - godt studenterjob. Du skal være fyldt 18 år. Ring og hør nærmere.

PLAKATSERVICE
33 25 65 31 - 33 25 65 32

AUDIO-KOPIERING

CD PRODUKTION

-DANMARKS BEDSTE PRISER-
-HURTIGSTE LEVERING-
-BEDSTE SERVICE-

F.eks. **Nye priser!**
500 stk. CD-maxi fra 5.375,-
500 stk. CD-album fra kr. 6.550,-
 inkl. tryksager og levering
 på kun 8 dage
 (ex.moms & ncb)

Agent for Sonopress
 Europas største CD-fabrik
 Ring og få et godt tilbud!

sundance
 the scandinavian music company
 tlf. 33 33 87 20 - fax. 33 33 87 30

CD/MC PRODUKTION

Ring og hør nærmere

Telf. 86 54 56 77
 Fax 86 54 56 99

Agent for:

Cassette og CD kopiering fra 1 til 500.
 (eneste af slagsen CD'er fra kr. 75/stk.)
CD tape mastering/redigering.
 Hurtig og billig service
 Ring eller skriv efter prisliste:

TAM Studio
 Svenstrupvænget 3
 5260 Odense S.
 Tlf. 66 15 04 30 Fax 66 15 08 87

CD - CD - CD

Demo CD, max 20 min.
 Fra: DAT, CD, Spole, Kasette.
 CD-label med farvet tryk.
 CD-cover med Ink-jet scan i sort/hvid eller farver.

1 stk.	kr.	280,-
10 stk.	kr.	1.290,-
50 stk.	kr.	3.790,-
500 stk.	ca. kr.	11.950,-

(inkl. booklet etc., rekvirer materiale)

Demo bånd

Super-ferro BASF tape. Real time kopiering f.eks.:

100 stk. C-90	kr.	856,-
Bånd-labels	kr.	200,-
Cover S/H	kr.	875,-

Alle priser inkl. moms, excl. start-omkostninger, kr. 150, og forsendelse.

BIRKUM I/S

Strandvejen 112, 2900 Hellerup
 Tel: 3940 0993 Fax: 3940 1670

AUDIO-KOPIERING

CD mastering
 med Sonic Solutions
 CD premastering giver dig den absolut bedste lyd kvalitet og har både PQ og ISRC koder.

Sonic Solutions NoNoise
 Fjerner båndstøj og pladestøj fra dine optagelser

16 spors liveoptagelser med Tascam DA88

Jørgen Vad Lydteknik
 45 80 64 25

VAD LYD
<http://www.vadlyd.dk>

HØJSKOLER

KUNST ARKITEKTUR DESIGN

- OG 24 ANDRE FAG FÅ EN BROCHURE!

KRABBESHOLM HØJSKOLE
 7800 SKIVE TLF 97520227

er ikke b
 amagerka

DANS

studierejser

KUNST

24-spors lydstudie

MUSIK

int. gæstelærere

FOTO

vrå højskole

98981010

ny brochure ude nu!

FOTOGRAFER

FOTOGRAF
PER HOUBY
 TELEFON/FAX 31 81 62 80
 MOBIL 20 94 62 80

GRAFISK DESIGN

Buddha™ Graphics
 86 12 53 26

INSTRUMENTER

B.C. Rich

GUITARS U.S.A.

LARS GREEN MUSIK
 Koegevej 40
 2830 Taastrup
 DK-Denmark
 Telefon +45 42 52 23 35
 Telefax +45 43 71 11 61

Salg
 Reparation
 Demonstration
 Service

LYD & LYS

MAZUR

PROF. LYD - LYSANLÆG
 SALG-UDLEJNING
 Nr. Bjertvej 74
 6000 Kolding
 75 56 54 11

UDLEJNING, SALG OG SERVICE AF PROFESSIONELT LYD- & LYS-ANLÆG TIL:

**KONCERTER
 TURNÉER
 FESTIVALER
 SKOLER
 DISCOTEKER**

DANSK LYD & LYS UDLEJNING
 NØRREGADE 4 - 5000 ODENSE C
 66 11 38 06

-Livelyd-
 PA/Sanganlæg
 86 11 26 21
Future Force
 v. Kaspar Vorbeck
 Byvangs Allé 7
 Viby J

LYD & LYS

POWER SUPPLY PA
 PROFESSIONELT LYD- & LYSUDSTYR
 Danmarksvej 7 • 9900 Frederikshavn
 Tlf./fax 98 43 23 08 • Biltlf. 30 99 51 12

MERCHANDISE

MDM

MANCHESTER DESIGN & MERCHANDISE
 T-shirts, jakker, huer
 m.m. - fremstillet i England.
 You name it - we make it!
 TLF. 86 20 96 04

MUSIKERE SØGES

Sangerinder søges til dancepop projekter.
 Vi lægger vægt på udseende, gå på mod og sangegenskaber.
 Tlf. 98 23 22 62
 21 42 29 70

PLADESELSKABER

Esplanaden 46 • 1263 København K
 Tel. 33912110 • Fax 33913110
 e-mail: mcadanmark@mcamei.com

REJSER

Flybilletter

Billigst eller bedst - hele verden - alle flyselskaber

Rundrejser - individuelt el. m/engelsk rejseleder.

Ring og få dagsprisen

inter-travel
 Frederiksholms Kanal 2 - 1220 K.
 Lavpriser til alle verdensdele
 33 15 00 77

SOFTWARE

SOUND ENGINE

Sexorgie ?
 Raveparty ?
 Finsk Sauna ?

Få Cubasis Audio Lite, Circle Elements, Time Stretch software, samt hundredevis af lyde for kun 495,- kr.

RING 32 96 06 50
<http://www.musicmind.com>

STUDIER

BIRDLAND

RECORDING STUDIO
86 25 50 00
 I.P. JACOBSENSVEJ 35
 8230 ÅBYHØJ

STUDIER

neverland RECORDING

Professionelle analoge (2") og digitale optagelser

Norreveidsgade 4, 1. sal
 5000 Odense C. Tlf. 66 19 39 33

IRHØJ LYDPRODUKTION

Smukke omgivelser
 Musikstudie • Analog & Digital indspilning
 Computermix • Moving ladders • Mastering
 Postproduktion • Digitalredigering • CDR lyd

PROTOOLS 4 PCI HD rec
 CD enkeltkopiering
 CD mastering
 PQ kodning

IRHØJ LYDPRODUKTION
 Kildegårdsvej 2 4690 Haslev
 Tel 53 68 19 86 Fax 53 68 19 87

STUDIE 1 CD MASTERING

Studie 1 tilbyder professionel Mastering fra Dat til CD med PROTOOLS PCI anlæg.
 Få lavet en Digital Mastering af dit Demo/Master bånd, og oplev hvor stor en forbedring en professionel mastering kan være på dit materiale.

Ring og hør nærmere om priser og muligheder.

STUDIE 1
 Tlf. 74 40 41 81

ARP STUDIET

SKOVEJEN 11-13
 DK-8000 AARHUS C
 86 12 94 65

Professionel optagelse og redigering af musikproduktioner
 Demobånd og DAT mastering - DAT og kassettebåndkopiering

digital videoredigering
 digital lydredigering
 cd mastering m. pq kode
 lydarkiv
 musik- og jinglekomposition

Dampfærgevej 2
 2100 København Ø
 tel 35 43 00 45
 fax.35 43 02 46

TRANSPORT

MERCEDES BANDBUS

PLADS TIL 7-8 PERSONER OG GEAR
 ELLER
 TRANSPORTER TDI (NY)
 3 PERS., LANG, SORT, LÆKKER.

86 18 91 10

TRANSPORT

BAND-FLYTT-BILER

Udlejes uden fører

DRUM CITY

MUNKEGADE 11 • 8000 ÅRHUS C
 Tlf. 86 12 75 66 • Fax 86 12 74 12

UNDERVISNING

SANGUNDERVISNING

Rock, pop, soul og jazz.
 Arbejde med udtryk, frasering, rytmik og teknik.
 Udd. Rytmikskons
 Tlf. 36 70 75 45

ØVELOKALER

Fajabefa-Århus

udlejer øvelokaler og PA-anlæg til nogle af Århus' billigste priser.
 Info på 86121444

PROF. SESSION-ØVELOKALE

evt. m. backline.
 Udlejes på dag eller ugebasis.

MUNKEGADE 11 • 8000 ÅRHUS C
 Tlf. 86 12 75 66 • Fax 86 12 74 12

DRUM CITY

MUSIK-RUBRIKKER

Pris pr. millimeter 9,50 kr.
 Bredde: 40 mm

Rabatter:
 6 x - 10%
 12 x - 20%

Ring og bestil på nedens-tående telefon hverdage 9-17

telefon
86 12 98 99
 telefax
86 18 92 22
 E-mail
gaffa@gaffa.dk

05461 ARC

7446

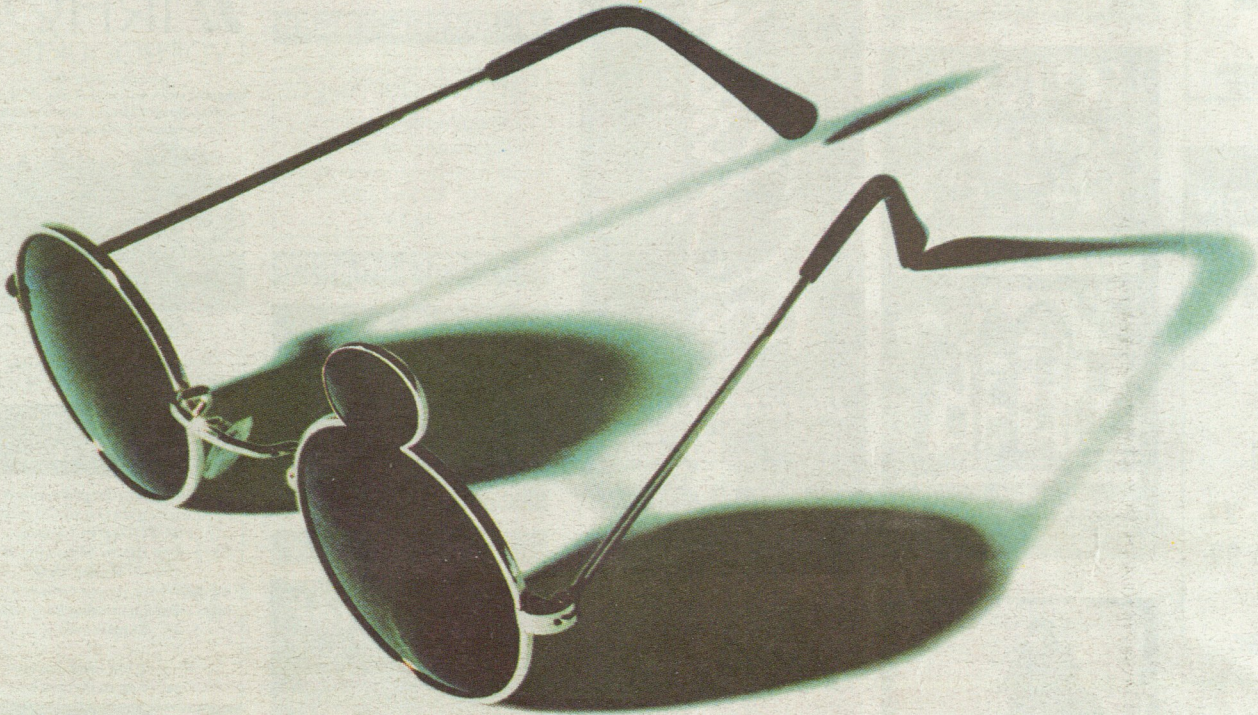
000

ROBERT SUANE

TRØJBORGVEJ 52, 1. TH.

8200 ARHUS N

White, Dickett & Partners

[-IMAGINE...]

TUBORG...gør noget ved MUSIKKEN.